

občinski poročevalec

Glasiło občine Domžale

DOMŽALE, 4. 11. 1990, letnik XXIX, št. 13

DEMOS DOMŽALE
SLOVENSKA DEMOKRATIČNA ZVEZA
SLOVENSKI KRŠČANSKI DEMOKRATI
SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA
VAS VABI NA JAVNO TRIBUNO

**Z NOVO USTAVO
V SAMOSTOJNO DRŽAVO**
SODELUJEJO: ANTON DROBNIČ,
JANEZ JANŠA, JOŽE OLUP, TONE PERSAK,
ERVIN-ANTON SCHWARZBARTL, ANTON
TOMAŽIČ, LUDVIK TOPLAK, RAFKO
VALENCIČ, FRANC ZAGOŽEN
Javna tribuna bo v ponedeljek,
12. novembra 1990 ob 18. uri v novi
kinodvorani v Domžalah.
PRIDITE IN SODELUJTE!

aktualno

DEKLIŠKI PEVSKI ZBOR DOMŽALE IN DIRIGENT
KAREL LESKOVEC V MONFALCONU (TRŽIČ)
V ITALIJI:

Izjemno odmeven pevski uspeh

Monfalcone, 27. oktobra 1990

Na 5. srečanju zborov iz Italije, Avstrije in Jugoslavije je naš deklški zbor, ki ga vodi Karel Leskovec, požel največ priznanja navzočih glasbenih strokovnjakov, pedagogov in zborovodij iz severne Italije.

V italijanskem Tržiču (Monfalcone) so letos že peto leto zapored pripravili vrhunsko prireditev v spomin na njihovega tragično preminulega pevca in vsestranskega glasbenika ITALA VISINTINA.

Za našimi dosedanjimi udeleženci na prireditvi zbori Obala iz Kopra, Vinko Vodopivec Ljubljana, Boris Kraigher Maribor ter za zborom LIPA zele-

nela je iz Ljubljane, je letos nastopil tudi naš deklški pevski zbor, ki ga vodi Karel Leskovec.

V konkurenci domačih pevskih zborov CORO MONFALCONESE S. AMBROGIO, zbor PLANTATIONS SOND CHORUS iz Bologne ter avstrijskega pevkega zbora iz ZELL AM SEE-ja so naša dekleta dosegla izjemen uspeh. Z velikim uspehom so predstavile:

Gloria Laus et honor Jacobus Gallusa, Clare vir prav tako Jacobus Gallusa, Metulček Marij Kogoj, Vse kaj lazi Janeza Močnika, Ena sama riec me griva Matije Tomca in Flosarska Radovana Gobca.

Posebej je navdušilo petje pesmi »Urok« Lojzeta Lebiča. Ploskanja in priznanj kar ni bilo konec.

Po končani prireditvi so pevke in pevovodjo s priznanji dobesedno zasuli, prejeli pa so tudi vrsto spominskih daril in pokal v trajno last. Na srečanju po končani prireditvi (izteklo se je v zgodnjih jutranjih urah) so čestitke pevkam in pevovodji izrekli tudi prisotni glasbeniki in dirigenti z željo, da naše mlade deklške glasove še slišijo.

»Vrata naših dvoran v severni Italiji so za tako petje vedno odprta se je glasilo vabilo, ki se mu bodo naša tako uspešna dekleta – ob predanem pevskem delovanju na poti h kvaliteti – vedno rada odzvala.

BROJAN

UPRAVNI ODBOR SKZ SE JE SEŠTAL V VTOZD
BIOTEHNIČNIH FAKULTETI V GROBLJAH

Kmečka stranka bo imela svoj časopis

V torek, 23. oktobra 1990 se je na Rodici v prostorih VTOZD Biotehnične fakultete sestel upravni odbor Slovenske kmečke zveze. Uvodoma so delegati te naše stranke iz vse Slovenije pozdravili v naši občini Ciril Smrkolj, podpredsednik Sob Domžale Jurij Berlot ter dr. France Habe, gostitelj sestanka. Gostom je predložil delo Biotehnične fakultete, predstavil študijske smeri, zvrsti izobraževalnih prizadevanj, raziskovalno delo ter seveda perspektive ustanove. Poudaril je ponos ob uspehu – dokončanje gradnje instituta za mlekarstvo, ki je bil zgrajen ob dosedanjem poslopu. V njem se za raziskovalno delo na področju mlekarstva in v zvezi z njim odpirajo popolnoma nove možnosti. V nadaljevanju sicer

Člani KZ Slovenije na seji upravnega odbora na Rodici

celodnevne dela pa so se po daljši razpravi odločili, da bo SKZ v prihodnje izdajala svoj časopis (Kmečki glas želi postati neodvisen), spregovorili so o pripravi zakonov, ki zadevajo kmetijsko problematiko (zakon o zadrugah), precej časa pa so namenili tudi zakonu o gozdovih. V sedanjem zakonu je namreč kar polovica členov v nasprotju z ustavo. Na nov zakon bo treba še počakati, v sedanjem pa spremeniti tiste člene, ki bodo omogočili organiziranje javnih gozdarskih služb, direkcije državnih gozdov, spremembo sedanjih kooperantskih odnosov v gozdarske zadruge ter drugačno obdavčitev lesa...

OBČINSKA KONFERENCA ZSMS
– Liberalna stranka

Ljubljanska 70/II., 61230 Domžale, Telefon: 711-790

ODPIRA

POSLANSKO PISARNO

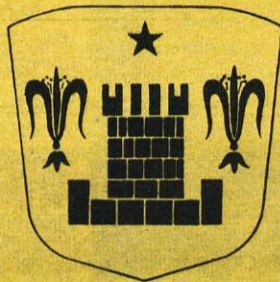
z željo navezati neposreden stik s prebivalci domžalske občine

Sprejemamo predloge, pripombe, mnenja, ki jih bomo skušali vključiti v delo skupščine, izvršnega sveta in upravnih organov naše občine.

Poslanska pisarna je odprta vsako sredo, od 15.30 do 17. ure, v prostorih OK ZSMS-LS Domžale, Ljubljanska 70/II. nadstropje.

Poslanski klub
ZSMS-Liberalne stranke Domžale

Vse o
županovem
obisku
v vašem
kraju
preberite
na drugi
strani!

OB PRAZNIKU OBČINE
KOPRIVNICA VSEM
OBČANOM ISKRENE
ČESTITKE IZ OBČINE
DOMŽALE

Damjan Barič – slovenski prvak v krosu

V Atletskem klubu Domžale se že vrsto let kalijo mladi tekaški talenti, ki v okviru republike, pa že tudi izven nje, dosegajo vidne uspehe. Eden izmed njih je tudi 15-letni pionir DAMJAN BARIČ, skromen fant iz Doba, ki je letos svojo zbirko medalj (med njimi so pretežno zlate) obogatil z zlato medaljo z republiškega prvenstva pionirjev v teku na 1000 m. V Velenju je bil prvi na republiškem krosu, najboljši pa je bil pred kratkim tudi v teku na 1500 m v okviru tekmovanja ALPE ADRIA, ki je bilo letos v Avstriji.

Skromen fant

Damjan Barič je tak kot vsi fantje njegovih let. Dijak 1. letnika Gimnazije v Sentvidu – atletski razred, kjer sicer upošteva njegovo tekmovalno pot, učiti pa se je vendarle potrebno, se nasmehne. Tekel je že za šolo v Ljubljani, kjer so stanovali, preden so se nekaj več kot pred 4 leti preselili v Dob, ker so si njegovi starši postavili novo hišo v Dobu.

Teči, teči, teči

Dve leti in polje že član tega kluba, vseskozi ga trenira Roman Lazar, o katerem Damjan in njegovi starši najdejo same pohvalne besede. Dobro se razume, uspešno povezuje tako tekmovalne in treninške kot tekmovalne in vzornike, ko pa ga vprašam, kako razmišlja za naprej, pravi: Najprej šola, potem... Moral bi reči, ob tem pa atletika, pa je preskromen, ali kakor pravi njegova mama Ljubica: »Naš Damjan je hiter v nogah, v besedah, pa zlasti, ko gre o njem, manj...

Najraje teče po atletskih stezah, tu se odvija tudi največ njegovih treningov, prostega časa skoraj ni, poleti si ga vzame za igranje tenisa, vse ostalo je namenjeno atletiki, kjer sicer nima vzornika, ko pa ga vprašam, kako razmišlja za naprej, pravi: Najprej šola, potem... Moral bi reči, ob tem pa atletika, pa je preskromen, ali kakor pravi njegova mama Ljubica: »Naš Damjan je hiter v nogah, v besedah, pa zlasti, ko gre o njem, manj...

Vsi skupaj

Vsi skupaj: mama Ljubica, oče Ivan in sestra Irena so njegovi najboljši navijači. Spremljajo ga na tekmovalnih, vzpodbujajo, se veselijo njegovih uspehov in delijo z njim žalost, ko ne gre. Pomagajo mu, kolikor se le da, pri tem pa priznavajo, da stroškov ni malo, so pa hitro pozabljeni, ko so uspehi, ko je zadovoljstvo po uspešnih tekmah. In Damjanovih uspehov pri 15 letih ni malo. Kljub temu, da je njegova atletska pot šele na začetku, ima že vrsto medalj, izmed katerih omenimo le zlato izpred 2 let na krosu v Kopru, pa prvo mesto s teka na 600 m, medalje z občinskih in medobčinskih tekmah, tu so še pokali, predvsem pa zadovoljstvo in radost Damjana in njegovih domačih, da je njihov skromni fant uspešen, zlasti letošnje leto pa je kar nizal uspehe na različnih tekmovanjih.

Srečno, Damjan, in še mnogo dobrih tekov!

VERA VOJSKA

Belorusko tržišče – Heliosova velika priložnost

Vladna delegacije Beloruske sovjetske socialistične republike, ki se je pet dni v Sloveniji mudila na uradnih pogovorih s predstavniki najvišjih republiških organov, je v četrtek 25. oktobra obiskala podjetje Helios, s katerim jo gospodarsko veže večletno tesno poslovno sodelovanje.

Visoke goste je sprejel in jim zaželel dobrodošlico predsednik poslovnega odbora Heliosa Uroš Slavinec s sodelavci.

Delegacijo, ki jo je vodil Vjačeslav Kebič, predsednik sveta ministrov Beloruske republike, so gostitelji podrobneje seznanili z organiziranostjo in proizvodnim programom Heliosovih tovarn, razvojnim usmeritvami ter veliki možnostmi razširitve dvostranskega poslovnega sodelovanja, ki je bilo doslej preveč oteženo z državno planskimi posegi.

Vse kaže, da se bodo v luči sprememb v obeh državah gospodarski stiki okrepili in v tem pogledu tudi Helios vidi svojo veliko priložnost.

Beloruska SSR je pripravljena na konvertibilni način obračunavanja, ki načenja vprašanje nove povezave te republike z zvezo tako, da bodo imeli republiški predpisi primat nad zveznimi, obenem pa republika prostovoljno prenaša določene funkcije na zvezo.

Kot je na pogovoru izjavil premier Kebič, sedanjih težav z letom 91 ne bo več. Belorusija je pripravljena na konvertibilni način obračunavanja v medsebojnem trgovanju, poleg tega pa bo pripravila vrsto pobud za ustanovitve mešanih družb, ter sodelovanja pri inženiringu in transferu tehnologije.

To pa je izziv v katerem bo Helios gotovo našel svoje mesto, saj na tem velikem tržišču že sedaj uživa velik ugled z vsemi atributi evropske firme.

MARJAN BOLHAR

Ivan Oman, predsednik SKZ:

Že dalj časa se poznam z vašim Cirilom Smrkoljem, seveda poznam tudi njegovo kmetijo, za katero bi se zdelo, da ni tako hudo hribovska kot je, kajti vaša občina je pretežno ravninska.

Domžalskega kmetijstva v podrobnosti ne poznam, menim pa, da se sooča s popolnoma istimi problemi kot drugje. Večkrat sem že bil na prašičji farmi v Ihanu, vendar kot kupec plemenskih živali.

Zahvaljujem se za gostoljubnost Biotehnične fakulteti z Rodice, povem pa naj, da sestanku-jemo v več različnih krajih. Bili smo že v Šentjurju, Poljčanah, na Vrhniki in drugod. Tako smo danes na Rodici...

Ivko Hribar, predsednik SKZ, podružnice Domžale:

Seveda gre s sestankom Upravnega odbora SKZ v naši občini tudi za priznanje našemu delu, četudi gre za obravnavanje slovenskih kmečkih problemov. Res je, da nas vse še kako zadevajo problemi gozdarstva, kmetijstva, združništva; gre za sama vsebinska vprašanja od katerih je še kako odvisna naša prihodnost. Žal pa tudi med nami kmeti raprava ni vedno zelo konkretna – temveč – velikokrat v zraku. Očitno je, da smo se tudi kmetje že nalezli političnega besednjaka in njegove megle, ki tudi že sili v naše delo...

Anton Demojzes, član IS zadolžen za kmetijstvo:

Problemi v kmetijstvu so enaki v vseh slovenskih občinah, zato je praktično vseeno kje se KZS sestane.

V Domžalah problemi kmetijstva (tudi v IS) niso dovolj pogostno obravnavani, moti me star način dela, ki se v precejšnji meri še ohranja, pa tudi to, da o problemih niso vedno povprašani pravi ljudje in tudi ne vključeni v njihovo reševanje. Lahko bi rekel, da probleme kmetijstva rešujemo v občini preveč ozko.

Pred županovimi srečanji z občani

Občani so preko Poročevalca bili tudi seznanjeni z namerami članov Izvršnega sveta, zadolženimi za posamezna področja. Čas je, da svoje poglede podrobneje obrazložijo, jih uskladijo s hotenji krajanov in povedo, kako jih bodo v svojem mandatu uresničili. Hkrati je pred nami čas, ko pripravljamo plan za leto 1991. Veliko je potreb in želja za urejanje komunalne infrastrukture, zato bo proračunska sredstva treba skrbno razdeliti. Nismo revna občina, toda to ne pomeni, da lahko financiramo vsako »neumnost«, ki ne donša koristi ali pa služi ožjemu krogu ljudi in njihovim osebnim interesom. Veliko še imamo za postoriti, da bo standard krajanov izven središč občine tudi bolj »evropski«. Marsikaj bo potrebno doreči tudi krajevni samoupravi. Smo pred sprejemom nove ustave, ki bo omogočila svobodno oblikovanje struktur in vsebin združevanja krajanov. Verjamem, da bodo težnje nekaterih po večji samostojnosti morale najti ustrezno rešitev – odgovor. Prepričan sem pa tudi, da za racionalno obnašanje občinske uprave in oblastnih struktur, smotnost porabe proračunskih sredstev in zaradi neenakomernosti razvosti občine, ne pametno razbijati in drobiti sedanje občine. Nasprotno smotno bi bilo občinske meje zaokrožiti še s kraji, ki gravitirajo na našo »primestno občino« in so migracijsko tesno vezani na Ljubljano, ki bo v bodoče organizirana kot ena občina. Po drugi strani pa je nujno, da del »občinskih« pristojnosti prenesemo bližje krajanom v njihove Krajevne urade, ki naj ne postanejo centri, ampak središče za reševanje področnih problemov in kraj, kjer lahko občan opravi tudi marsikatero uradno zadevo oziroma si zagotovi »občinsko« storitev. Razumljivo je, da bo zato obseg občinske uprave moral biti bistveno skrčen, njegove pristojnosti pa opredeljene bolj na skupno načrtovanje razvoja in povezovanje, tako Krajevnih uradov, vse do republiških organov oblasti. Se o mnogih temah se bomo pogovorili. Kako je z zemljiško politiko, komasacijami, črnimi grad-

njami, vračanjem odvzetega premoženja, urejanjem okolja in njegovim varovanjem, razvojem kmetijstva, kako narediti kraje, da bodo prijaznejši, bolj urejenega videza, kako zagotoviti komunalne storitve, rešiti problem odlagališč smeti, zagotoviti vodo, telefon, ceste. In ne nazadnje kaj nam prinaša nov čas demokratizacije slovenske države, privatizacija in kapitalizacija družbe, kako zaščititi lastnino in ji dati veljavo, da bomo z njo bolj skrbno ravnali. Prav zato bodo na srečanja povabljeni tudi predstavniki političnih strank, ne samo uradne in izvoljene oblasti, da bodo krajanom odgovarjali tudi na politična vprašanja.

Sama srečanja ne bodo programirana z govori in poročili po »dnevem redu«. Zato organizatorji in predstavniki oblasti z mano vred ne bomo »predavali«, ampak POSLUŠALI in ODGOVARJALI. Ker pa na mnoga vprašanja ne bomo mogli ali znali odgovoriti,

bomo odgovore pripravili pozneje in jih objavili v občinskem glasilu.

Torej je na vas, krajanah, da se pripravite z vprašanji, da pogumno in odkrito poveste vse, kar vas teži, moti; vse kar želite in rabite. Nikogar naj ne bo strah vprašati ali dati pobudo, nihče ne bo »šikaniran« za kritiko oblasti ali negativno oceno, ravnanja kogarkoli od funkcionarjev. Časi, ko smo se bali odkrito povedati napake, so mimo, zato problemov ne bomo rešili z zamolčevanjem, ampak samo z odprtim dialogom. To je demokratizacija, to je duh časa. Ob razgovorih z občani odkrivam številne nepravilnosti, krivice, spore, ki so jih ljudje trpeli v preteklosti. Zaupanje teh prizadetih me prepričuje, da bo odprto in kritično prisotna tudi na srečanjih s krajinami in tega se že veselim.

PREDSEDNIK
Skupščine občine Domžale
mag. Ervin-Anton SCHWARZ-
BARTL, dipl. inž.

Novo vodstvo občinske organizacije ZSMS – Liberalne stranke Domžale

Dne 15. 10. 1990 je bila v prostorih domžalske knjižnice volilna seja Občinske konference ZSMS – Liberalne stranke Domžale, na kateri je članstvo poleg sprejetja finančnega plana stranke in priprav na 14. kongres ZSMS-LS, ki bo 3. novembra 1990 v Zagorju, izvedlo tudi neposredne – tajne volitve, s katerimi je bilo izvoljeno novo vodstvo, ki bo vodilo stranko v prihodnjem – dveletnem mandatnem obdobju.

Tako so bili za funkcionarje stranke izvoljeni:

PREDSEDNIK Jože LENIČ,
PODPREDSEDNIK Milan PIRMAN,
SEKRETAR Martin GROŠELJ,

Za člane predsedstva stranke pa: Anamarija Cerar, Kristina Krivec, Simon Mavsar, Jurij Rifelj, Marjan Slapar, Robert Špendl, Milan Vidmar in Bogdan Zupan.

Novo vodstvo ZSMS-Liberalne stranke v domžalski občini. Stojijo z leve: Simon Mavsar, Jurij Rifelj, Anamarija Cerar, Marjan Slapar, Bogdan Zupan, Robert Špendl, Milan Vidmar; sedijo z leve: Milan Pirman, Jože Lenič, Martin Grošelj.

CVETJE KSENJA
K. Kos
Trzinska 2
Tel.: (061) 723-218
61230 Domžale

POGLED NA NAŠE EKOLOŠKE STISKE:

Problemi, vendar tudi uspehi...

Nekaj ugotovitev s tiskovne konference o ekologiji v naši občini; tiskovna konferenca je bila 25. oktobra 1990 v Jamarskem domu na Gorjuši. Poleg Antona Preskarja, predsednika IS občine Domžale so sodelovali še: Jože Lenič, član IS, zadolžen za ekologijo, Janez Kovač, sekretar Sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja, Jože Duhovnik, direktor Komunalnega podjetja Domžale ter Olga Burica, vodja Centralne čistilne naprave v Študi. V zapisu smo strnili nekaj njihovih ugotovitev...

Boljši zrak – če bomo priključeni na plin

V zadnjem času je bil v občini dan velik poudarek t. i. plinifikaciji, saj vse več objektov kot energetske vir predvideva prav plin. Gre za čisto obliko energije, zato so močno povečanje uporabnikov plina predvideli tudi v planskih dokumentih občine. Naš zrak je umazan, dušimo se v dimu, dihamo prašne delce, ki jih je v zraku ogromno. Plin in priključitev nanj je gotovo rešitev.

Velika vlaganja v »ekologijo«

Naša občina je v preteklosti vsekakor zelo odstopala – seveda v pozitivnem smislu – po vlaganjih v ekologijo. Ob Centralni čistilni napravi, ki je bila odprta leta 1979, je stekla obsežna akcija gradnje kanalizacijskega omrežja, ki je zajela razen nekaj manjših krajev (Ihan, Dragomelj) ter dosegla že skoraj vso občino in jo tako povezala s čistilno napravo.

Povedati pa velja, da je izdelava občinske celotne kanalizacije desetkrat dražji poseg kot sama gradnja čistilne naprave. V preteklosti so bila opravljena

Razpored obiskov, predsednikov skupščine in izvršnega sveta skupščine občine Domžale

14. NOVEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-RANA KRAJEVNE SKUPNOSTI DOB (KS Dob in Krtina)
16. NOVEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-RANA KULTURNEGA DOMA V MENGŠU (KS Mengeš)
19. NOVEMBRA 1990 OB 18. URI – VEČ-NAMENSKI PROSTOR OŠ ŠLAN-DROVE BRIGADE (KS Simona Jenka, Vencija Perka, Slavka Šlandra)
21. NOVEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-RANA KULTURNEGA DOMA V LUKOVICI (KS Prevoje, Lukovica, Rafolče, Zlato polje)
23. NOVEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-RANA V PARTIZANSKEM DOMU MORAVČE (KS Moravče, Vrhpolje-Zalog, Peče, Velika vas-Dešen)
5. DECEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-RANA V DOMU KRAJEVNE SKUPNOSTI TRZIN (KS Trzin)
12. DECEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-RANA V KULTURNEM DOMU RADOMLJE (KS Radomlje, Presejše, Rova, Homec-Nožice)
14. DECEMBRA 1990 OB 18. URI – DVO-

RANA DOMA DS V IHANU

(KS Ihan, Dragomelj-Pšata)
19. DECEMBER 1990 OB 18. URI – DVO-RANA DELAVSKEGA DOMA NA VIRU (KS Toma Brejca, Jarše-Rodica)
21. DECEMBRA 1990 OB 18. URI – PRO-STORI OSNOVNE ŠOLE BLAGOVICA (KS Blagovica, Krašnja, Češnjice, Trojane)
Na vaša vprašanja, predloge, pobude in pripombe bodo skušali odgovarjati in pojasnjevati:
– mag. Anton-Ervin Schwarzbartl, dipl. inž. predsednik Skupščine občine Domžale
– Anton Preskar, dipl. inž. gr., predsednik Izvršnega sveta
– Anton Tomažič, dipl. iur., poslanec v Družbenopolitičnem zboru Skupščine Republike Slovenije
– člani predsedstva in Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale
– delegati v Zbor krajevnih skupnosti in v Družbenopolitični zbor Skupščine občine Domžale
– predstavniki političnih organizacij (strank)
– predstavniki skupščin in svetov krajevnih skupnosti
– strokovni sodelavci upravnih organov in strokovnih služb
VSE KRAJANE TUDI VABIMO, DA PRED OBISKI V POSAMEZNIH KRAJEVNIH SKUPNOSTIH, ČE ŽELIJO, ŽE PREDHODNO POSREDUJEJO KONKRETNA VPRASHANJA SEKRETARIATU SKUPŠČINE IN IZVRŠNEGA SVETA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE (Domžale, Ljubljanska 69/1), KI BO V OKVIRU MOŽNOSTI POIZKUŠAL PRIDOBITI USTREZNE ODGOVORE IN VAM JIH POSREDOVATI OB OBISKU V VAŠI KRAJEVNI SKUPNOSTI.

Trenutne aktivnosti in položaj liberalcev v Domžalah

Z zadnjimi volitvami je demokracija potrkala tudi na vrata Slovenije, kjer smo jo navdušeno sprejeli in ob tem mislili, da so naše največje težave odslej vsaj za polovico manjše. Slovenski narod je imel to srečo, da je do uvedbe demokracije in političnega pluralizma prišlo na dokaj miren in predvsem »nekrvav« način, kar se v nekaterih vzhodnoevropskih državah ni zgodilo. Verjetno smo za takšen potek te pomembne družbene spremembe nekoliko zaslužni vsi državljani Slovenije, ki smo v ključnih trenutkih bližnje zgodovine uspeli ohraniti trezno glavo, dostojanstvo in polno mero zaupanja v novoprihajajoče ljudi in družbene odnose.

Sedaj je demokracija tukaj in na nas je, da v njej zaživimo, se je naučimo in poskušamo dometi njen pravi pomen in pomembnost, ki je tolikokrat opevana. Zavedati se moramo, da bo to dolgotrajen postopek, ki pa na koncu mora obroditi sadove, ki se bodo kazali v zavesti ljudi, da živijo v svobodni, samostojni, suvereni in predvsem naši državi Sloveniji. V njej naj nestrinjanje ali napak izrečena beseda še ne pomenita osebnega propada tistega, ki misli nekoliko drugače, kot mislimo »mi«.

Tudi liberalci smo ena od političnih strank, ki je na minulih volitvah poskušala pridobiti zaupanje volilcev, kar nam je v veliki meri zadovoljivo uspelo. Seveda bi si vsakdo želel pridobiti čimveč glasov in s tem prevzeti oblast v svoje roke, kar pa je v tem trenutku lahko tudi dvorezen meč. Biti danes na oblasti, pomeni spopadati se z vsemi težavami, ki se porajajo iz dneva v dan, nemalo pa jih je ostalo tudi iz preteklosti. Seveda smo za njihovo reševanje zadolženi vsi, ki sedimo v parlamentu, vendar če si najmočnejši, je tvoja odgovornost vendarle večja. Prav odgovornost pa je tista, ki danes zmanjšuje magično moč in lepoto oblasti.

V predvolilnem obdobju smo liberalci izredno trdo delali in se vključevali v predvolilno kampanjo, kjer

smo se srečevali z volilci, predstavljali svoj program in kandidate, odgovarjali na vprašanja o naših videnjih prihodnosti... Nemalo ur je bilo potrebno za vse to in verjetno vam podobno lahko zatrdijo tudi pripadniki ostalih strank, ki nastopajo v občini Domžale.

Ves čas predvolilnega boja smo ohranili dostojanstvo in se v odnosu do drugih strank nismo spuščali v uporabo »nizkih udarcev«, ki v naši stranki ne bodo našli svojega prostora. V volilnem programu nismo razpisovali z obljubami in smo se držali obljubljanja le tistega, kar smo sposobni doseči in izpeljati. V dodelanem delu občinske skupščine smo z svojimi nastopi in sodelovanjem že pokazali, da vemo, kaj hočemo in da smo trdno odločeni uresničevati predvolilne obljube, ki smo jih dali svojim volilcem. Nočemo biti vsiljivi, ne nepomembni, hočemo pa doseči tisto, kar se nam zdi prav, pošteno in potrebno. Če se tudi ideje drugih pokažejo kot takšne, jih podpremo in vzamemo za svoje.

Kar nekaj programskih točk smo preko delegatskih pobud že načeli v skupščini, veliko ostalih pa ta trenutek pripravljamo v našem poslanskem klubu, ki je lahko primer dobrega delovanja poslanskega kluba. Prav zaradi tega lahko rečemo, da smo za vsako točko dnevnega reda skupščine pripravljeni,

tudi druga dela – zaščiteni je bila Pšata pred vdorom fekalij, odpravljeni sta bili dvečasni čistilni napravi in izvedena priključitev na centralno čistilno napravo. Velika in tudi že uspešna so prizadevanja (ustrezen koncept in pristop) za zaščito Kamniške Bistrice in Save ter doseženo še marsikaj drugega, kar Domžale kot občino uvršča v vrh slovenskih občin po skrbi za odpravo te zvrsti ekoloških težav. Seveda pa se s kanalizacijo in vodami ekologija ne neha.

Jo, kam bi deli? Seveda – odpadke...

Že dalj časa poteka v občini intenzivno strokovno delo ter se ob upoštevanju vseh higijskih tehničnih zahtev in predpisov išče nova lokacija odlagališča odpadkov. Kdo bi ga hotel, vraga? Nihče! In zato se dogaja, da so bile strokovne ustrezne raziskave in podlaga za šestero možnih odlagališč v preteklosti že narejena, pa nobena od lokacij – kot se reče – »ni šla skozi«. Ob sedanjih zakonodajih se povsod krajevni interesi in beseda KS obrne v veto, ki ga je lahko napisati: »Kje drugje da, pri nas pa odlagališča odpadkov ne bo!«

Tako se dogaja, da problemi našega centralnega smetišča in vprašanje stroke ali nesposobnosti, da bi se zaradi nestrokovnosti ne znali problema lotiti na pravem mestu, pač pa v naši skupni nemoči, da bi znali strokovno ustrezno utemeljen in izveden predlog tudi izpeljati... Kot stvari kažejo, pa v nobenem primeru ne bo moč dobesnega odlagališča še potisniti dlje kot do konca leta 1991. Očitno je namreč, da po tem datumu tehnične možnosti odlaganja ne bodo več dopuščale.

Onesnaževalce štiti neurejenost zakonodaje

Koliko in s čim sme konkretna tovarna obremenjevali okolja (specificirana preglednica vplivov na okolje z vsemi podatki, zgornji dopustni mejami in predvidenimi sankcijami za njihovo neizpolnjevanje) – vse to bi moralo izhajati iz zakonodaje. Ta zakonodaja je v tem smislu še nedorečena, zahteva CCN, ki ji to dejstvo zakonodajne nedorečenosti prinaša velike težave pa so še vedno glas vpijočega. Naša CCN v Študi ustreza celoti standardom (90–96 odstotka čiščenja), rezultati prečiščene vode so na ravni takih naprav na zahodu. Žal pa se amoniaka v celoti ne da eliminirati, odtod tudi občasen smrad z naprave.

Poseben problem so sredstva. 60 odstotkov jih prispeva vodno gospodarstvo, 40 odstotkov pa bi morali zagotoviti uporabniki čiščenja na CCN. Pri tem pa so velike težave, saj v likvidnostnih labirintih v tovarnah najkasneje pomislijo na strošek, ki ga zahteva ekologija... Delo CCN v Študi nas stane letno 3,5 milijona DEM.

Družba bi se morala odločiti za razvojno strategijo, imeti vso to problematiko pokrito s predpisi, predvidene in izvajane sankcije. Pa žal tudi tega ni!

Velika težava je tudi mulj, ki postaja vse večja ekološka gmota, za katero se po Aškercu že dolgo sprašujejo – Jo, kam bi ga deli? Mulj!!! Rešitev zagat na naši čistilni napravi v Študi se kaže v povečavi naprave na 300.000 enot ob zaostrenih zahtevah kolikšne kakovosti je lahko prečiščena voda na izpustu iz naprave, v gradnji razbremenilnika visokih voda (mešanje z meteorsko vodo) in regulaciji

RAZMIŠLJANJE:

Vera in politika

Slovinci se zadnja leta vse bolj navdušujemo nad politično demokracijo v strankarski obliki, da se emancipiramo tako narodno kot posamezno. Kot da bomo napolnili praznino, ki smo ji zapadli v preteklih letih obdobja komunizma, z vse večjo aktivnostjo na področju gospodarstva, tj. zasebne pobude in podjetnosti na področju politike, tj. ustanavljanju novih strank in izrazitega odločanja v urejanju splošnih družbenih zadev, v izvajanju oblasti.

Če se vrnemo v leto 1948, v obdobje taborov, v času majniške deklaracije, leta 1941, kaj so naši predniki vse doživeli, a se jim je zmeraj znova pokvarilo; ali sami niso bili dovolj zreli in močni, da bi ohranili usodo v svojih rokah, ali so bile nasprotno sile premočne.

Želja po vstopu v Evropo, da bi postali isti in isto kot Francozi in Angleži že v 17. stoletju je pri nas omejena. Da se je tako imenovana civilna Evropa mogla ogniti komunizmu, ni le posledica njene razumnosti in svobodoljubnosti. Komunizem zagovarja človekovo suverenost nasproti Bogu, človekovo odpuščanje službenju Bogu, ki pa se vedno znova razkrije kot skrajna zasužnjenost. V Evropi je ves čas vladalo ravnotežje, ki so bistvo tosvetnega in zgodovinskega. Ohranila je stik z Bogom. Če pravice ne izvirajo od Boga, so le pogodbe in interesi.

Danes se vse preveč sklicujemo le na pravice, tudi na človeške pravice in vse premalo na dolžnosti od Boga. Prav je, da se zavedamo tosvetnih pravic, osebnih in kolektivnih, političnih in nacionalnih, da nismo hlapi drugi oblastnikom. A to ne zadošča. Še tako strastno in predano zavzemanje za slovenstvo in politično svobodo ne bo predrugačilo tega, kar smo

imamo oblikovana mnenja, stališča in če je potrebno tudi dodatne predloge, ki lahko pomenijo popolno spremembo že predlaganega. Preko svojih članov v Predsedstvu občine, Izvršnem svetu, skupščinskih komisijah in drugih organih občine, dobivamo informacije o vseh dogajanjih v občini, na katere se odzivamo in v njih sodelujemo.

Lahko rečemo, da je glas liberalcev v naši občini izredno pomemben in zaradi razmerja sil tudi odločilen pri sprejemanju mnogih odločitev. Zavedamo se te pomembnosti in poskušamo delovati pošteno, ker le na ta način lahko dosežemo tiste cilje, ki pomenijo napredek in izboljšanje celotne družbe ter odnosov v njej.

Pred nami je kongres liberalcev v Zagorju, ki bo 3. novembra 1990 in na katerem se bodo sprejemale nekatere bistvene vsebinske odločitve v naši stranki. Domžalski liberalci smo se že vključili v predkongresne aktivnosti, saj imamo na kongresne dokumente kar nekaj pripomb. Precej je bilo tudi napak v dosedanjem delu republiškega vodstva in na vse to bo treba opozoriti, saj vsaka takšna napaka pomeni lahko tudi precejšnjo politično škodo, ki se kaže predvsem pri delu stranke na občinski ravni. Dokončno bo potrebno izboljšati politično linijo republiškega vodstva, ki se z neke sredinske linije prevečkrat in preočito nagiba v levo, četudi je to potrebno in na konkretnem primeru neprimerno. Vsa ta dogajanja so še daleč od znotrajstrankarskih nasprotij, vendar lahko do tega pride dokaj hitro. Prav zaradi tega bomo Domžalčani na kongresu še toliko bolj aktivni, saj ob svojem dobrem delu lahko zahtevamo tudi dobro delo drugih, s katerimi na »liberalni barki« plujemo po razburkanem političnem morju.

Pred nami je torej zelo veliko dela, ki se ga lotevamo z veseljem in zavestjo, da delamo v dobro vseh nas, ki si zaslužimo človeka dostojno življenje. Odprti smo za ljudi, radi prisluhnemo njihovim težavam, se z njimi pogovorimo in poiščemo rešitve. Še naprej se bomo trudili, da uresničimo obljubljeni, ne glede na to, koliko truda in časa bo ob tem potrebnega. Zavedamo se, da smo ta trenutek in tukaj liberalci tisti, ki smo soodgovorni za usodo vsakega posameznika, ki naj ima pravico oblikovati si življenje tako, da mu bo v veselje. Ne zanima nas zadovoljstvo vseh, pač pa zadovoljstvo vsakogar, saj je človek kot posameznik eno od izhodišč liberalne politike.

Simon Mavsar
ZSMS-Liberalna stranka Domžale

dna Kamniške Bistrice. V Domžalah smo dosegli, da imamo na CCN priključeno praktično vse. V petih letih predvidevajo le še priključ posameznih krajev in krajevnih skupnosti, kar bo vsekakor še lahko storiti.

Kaj pa čuden smrad?

Predvsem nam manjka podatkov ustrezne evidence kdo so tisti, ki nam naše življenjsko okolje onesnažujejo. Kateri odpadki nam vse bremenijo naše življenje – in kakšno stopnjo ogroženosti posamezne zvrsti odpadkov ali smradu pomenijo za ljudi...

Je že tako, da za posamezne tovarne, vsaka pa ima svojo specifično proizvodnjo, svoje specifične odpadke, strupe, topila ali kaj drugega, nimamo izdelane specifične preglednice – katere snovi konkretna tovarna lahko izpušča, v kolikšnih količinah in kje je meja. Vsaka konkretna proizvodnja pomeni drugačen konkreten problem. Tako se nam kot nujna kaže izdelava katastrof onesnaženosti; biti morajo točni, skrbno ažurirani. Kot nujna naloga se kaže izdelava ekološkega informacijskega sistema. Vsak projekt, kakršnegakoli se bomo lotili, bo v prihodnje moral vključevati pogled in oceno vplivov, ki jih za okolje prinaša. Vsak poseg v prostor namreč pomeni takšno ali drugačno obliko vpliva na okolje in zadnji čas je že, da se o projektih odloča najprej glede na vpliv, ki ga na okolje ima. Seveda pa je za uresničevanje take naloge potreben denar. Le-ta bo zbran v t. i. ekološkem skladu iz katerega bi financirali tako izdelavo katastrof oziroma informacijskega sistema pa tudi sanirali ekološke »požare« če bi in ko bo do njih prihajalo.

BROJAN

že izkusili in doživeli, če ne bomo imeli kot Evropa, trdno vero v krščanskega Boga. Krščanstvo je vera za vse ljudi; ne le za bolne, revne, prikrajšane, zatirane, izkoriščane, stare, nemočne. Krščanstvo opozarja predvsem na to, na kar filozofije suverenosti pozabljajo. Ko je človek močan, srečen, je prepričan, da zmore vse ovire, da lahko doseže vsak cilj. Vse bolj se ima za Boga. A zmerom znova se izkaže, da človek ni bog; še manj Bog (z veliko začetnico). Vsak napuh človeka, ki hoče ta svet preurediti po lastnih željah in načrtih, se konča, kot so končali božanski cesarji.

Uresničenje božjega kraljestva na zemlji ni možno s političnimi in moralnimi socialnimi organizacijskimi sredstvi, če ni nasproti človekova individualna in kolektivna svoboda, njegova pravica do lastnih poti iskanja Boga. Vse prizadevanje za dobro mora temeljiti na ljubezni, upanju, veri, milosti in ne na zaničljivem in preenostranskem boju zoper zlo. Ni bolj ne-krščanske in zmotne izbire, kakor je sveta vojna. S priložnostjo človeku svobodo, ki mu jo je dal Boga s tem, ko nas je naredil po svoji podobi. Za kristjana sta tako sovražnik kot nacionalizem vprašljiva. Bolj ko je kristjan nacionalist, manj je kristjan. Nacionalizem postavlja narod za najvišjo vrednoto. Slovenski nacionalist je v zagovoru slovenske ustave izjavil: »Ustava je najvišja; nad ustavo ni ničesar!« Ustava pa je osnovna samoopredelitev ljudi. Pri tem je treba vedeti, da krščanstvo podpira obrambo svobode tako osebne kot kolektivne pred poskusi sovražnikov, ki mu jo hočejo vzeti, ga usuznjati. Za kristjana prava ustava ne more izvirati zgolj iz človekove volje, ampak lahko človekova volja le v ustavo prenese božji nauk, božje zapovedi in resnice; in vse to formulira v skladu z zgodovino. Nad človekom in ustavo, nad narodom, družbo in državo, ki se konstituira, je Bog. Trditi, da ni nad ustavo ničesar – nikogar, da se v svobodni zapisani narodni ustavi človek sam spozna in prizna kot suvereno bitje, da ni Boga, ampak le naradni človek, pomeni, da se nič manj ne slepimo, kakor smo se v komunizmu. S tem, da se Slovenci

vdajamo nacionalizmu, nas Zahod razume kot predpotopne živali. Vse pravice, ki izhajajo iz naravnega prava, po mednarodnih listinah, bi morali zastopati in izbojevati brez nacionalizma.

Naloga kristjana je združevati naravno in božje, človekove pravice in milosti. Naravno pravo, zakone, moramo spoštovati. Tako ravnanje je človeku dano, da s svojim razumom spozna božje načrte, da ve, da se odloča za dobro ali slabo. V tem je človekova veličina. V teh mejah se moramo vrteti ne zaradi tega, ker se je Bog tako izmislil, ampak ker so to naravni zakoni. Človekov razum je pri tem majhna iskrica. Tu je Bog priskočil na pomoč, ko nam je razodel resnice na človeški način, ko nam je spregovoril po ožakih, prerokih. Najbolj adekvatno se je približal z vstajanjem – Jezus. V vsem nam je enak, razen v grehu. Prišel je kot majhno, nebojčeno dete in ne kot gromovnik; da postane eden izmed nas. Tu nam začne po človeško razlagati (ozdravlja bolnike, gobavce, rešuje jetnike, odpušča grešnice, ...) Naenkrat je človek deležen božje narave – pri krstu. Simboli (oblivanje z vodo) ni le to, kar vidimo, ampak je nekaj višjega, je dejanje pobožanstva. Kristjani naj bi bili soodrešniki sveta, ker delujejo na nadnaravni ravni. Dober kristjan more biti dober Slovenec, kakor more biti dober Italijan, Francoz, Srb. Ker komunizem Boga zanika in kristjane celo preganja, oz. jih onemogoča, liberalizem pa je v tem strpen, je kristjanu liberalizem praktično bližji, čeprav ni rečeno, da je verska mlačnost ali nevtralnost ali praznina Bogu bolj všeča od napačne vere. Oboje vodi v isto: v odpad od Boga, s tem pa v ukinjanje Smisla in Odršenja. Kristjan naj danes prav tako sodeluje v politiki, saj sama beseda pomeni skrb za skupno dobro in izvira iz krščanskih načel. Pri tem ne sme biti brez kritične distance. Če ta vrednotni sistem oslabi ali izgubi, se ne razlikuje več od liberalcev. Postane humanist ali še to ne, le moralno čuteč, socialen liberalce. Liberalci so suvereni. Lahko so danes to, jutri kaj drugega, po meri posameznikove in narodove svobode.

Za razliko kristjani verujejo, da so prejeli svobodo od Boga, da je zato sicer svoboden, a obenem dolžnik Bogu. Bistvo našega življenja je: »Moli in delaj!«. V nas mora biti sv. Duh. Nikdar nismo sigurni, če delamo prav, vedno pa imejmo pred seboj največjo zapoved: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe!« To pomeni, da zanj delamo le dobro. Brez molitve je svet izgubljen. Težko je biti kristjan, če ne moliš.

Današnji slovenski kristjan, ki hoče biti politik in gospodarstvenik, državnik in družbeni uspešnež; če se bo držal nauka Cerkve, prejemal zakramente, ves čas poglobljal svojo vero v Boga, molil za milost, bo mogel upati, da zmote in greh, ki jih bo vnašal v svet, ne bodo prehude. Lahko upa na božji blagoslov.

METKA ZUPANČIČ

KAKO BO DELOVALA NAŠA ZIMSKA SLUŽBA

Zima, kako te bomo orali?

Zima, ki že trka na naša vrata, ni le čas zimskih radosti in pristranskega otroškega veselja, čas počitka in zimskih športov, temveč s seboj prinaša vrsto nadležnosti, med katerimi bi vas danes radi opozorili na problematiko pluzenja snega in čiščenja komunalnih površin v primeru večjih snežnih padavin. Podatke nam je posredoval Primož Tonkli, strokovni sodelavec v Sekretariatu za urejanje prostora in varstvo okolja občine Domžale.

Ker je največ nejevolje med krajinami, če ceste niso takoj splužene, si najprej pogledimo, kako Pravilnik o obnavljanju, rednem vzdrževanju in varstvu cest (Ur. list SRS št. 11 z dne 24. 3. 1988) določa prioriteto čiščenja cest:

KAJ O PLUŽENJU PRAVI URADNI LIST?

– ceste I. prioritete – obsegajo avtoceste in ceste s povprečnim letnim dnevnim prometom nad 4000 vozil, na teh cestah se stalno izvajajo dela za zagotavljanje njihove prevoznosti – možna je začasna ustavitev prometa do dveh ur (predvsem v času med 22. in 5. uro), pri obilnem in trajnem sneženju v času pluzenja in drugih del je na cesti omogočeno stalno odvijanje prometa z uporabo verig;

– ceste II. prioritete – obse-

gajo ostale magistralne, regionalne in lokalne ceste, po katerih poteka linijski prevoz potnikov – na teh cestah se izvajajo dela za zagotavljanje prevoznosti cest v času med 5. in 22. uri, začasne ustavitve prometa so možne predvsem v času med 22. in 5. uro ter v dela prostih dneh – stalno odvijanje prometa je omogočeno z uporabo verig;

– ceste III. prioritete – obsegajo ceste, ki se pluzijo, dokler je to možno z normalnimi pluznimi sredstvi, potem se zapro. Zapore cest so možne do dveh dni oz. krajevnim prilikam ustrezno – odvijanje prometa je omogočeno z uporabo verig;

– ceste IV. prioritete – zim-

skem času se ne morejo vzdrževati in se z zapadlim snegom zapro za promet.

Za izvajanje vseh aktivnosti v naši občini se v okviru Cestnega podjetja in Komunalnega

podjetja Domžale organizira tudi dežurna služba pripravljena si sicer:

od 1. do 4. novembra – 20% pripravljenost

od 5. novembra do 15. decembra 1990 – 50% pripravljenost

od 15. decembra 1990 do 15. februarja 1991 – 100% pripravljenost

od 15. februarja do 15. marca 1991 – 50% pripravljenost.

Odstotki pripravljenosti se lahko menjajo – upoštevajoč vremenske prilike in vremensko napoved.

Obe javni podjetji s kooperanti v posameznih krajevnih skupnostih skleneta ustrezne pogodbe, ki naj bi bile predvidoma sklenjene v prvih dneh novembra 1990, ko naj bi bile določene tudi cene vseh storitev povezanih z zimsko službo.

Precej pa lahko storimo tudi sami s tem, da počistimo sneg pred svojim pragom, da ga ne zmečemo le na sosednji pločnik ali cesto in da, če je potrebno, pomagamo tudi starejšim pri čiščenju komunalnih površin. In ne nazadnje, da institucije, ki so za to zadolžene opozarjamo na morebitno pomanjkljivo pluzenje snega.

DELOVNIM ORGANIZACIJAM, USTANOVAM, ZAVODOM IN ŠOLAM

»Špik« – za zimsko zdravje

Tudi za letošnje jesenko-zimsko obdobje je predvideno neobvezno cepljenje proti gripi.

Dosedanje izkušnje kažejo, da je cepljenje edini ukrep, ki zagotavlja določeno stopnjo individualne in kolektivne zaščite ter ima poleg zdravstvenega tudi ekonomski pomen, saj v primeru epidemije ne pride do večjih odstotnosti z dela in zastojev pri proizvodnji.

Za jesenko-zimsko obdobje 1990–1991 je pripravljeno cepivo, ki ga priporoča Svetovna zdravstvena organizacija in vsebuje tiste komponente virusov influence, ki bodo povzročili morebitno epidemijo.

Posebno priporočljivo je cepljenje starejših od 60. let,

bolnikov s kroničnimi obolenji srca, dihal in metabolizma ter bolnikov, pri katerih ne obstojajo kontraindikacije za cepljenje.

Cepimo z dvema dozama po 0,5 ml cepiva v presledku enega meseca, subkutano v predelu nadlahti.

Cena dvakratnega popolnega cepljenja je 94,00 din

Cepljenje zainteresiranih občanov bomo organizirali v ambulantah ZD Domžale, cepljenje delavcev večjih kolektivov pa bo organizirano v dogovoru z delovnimi organizacijami.

Vakcinacija naj bo čim bolj množična, ker je od višine cepljenih oseb odvisna zaščita prebivalcev pred to boleznijo.

ZD Domžale, TOZD »SOZV Domžale« Higieno-epidemiološka služba

RACIONALIZACIJA

Občinska uprava se krči

V upravnih organih in strokovnih službah občine Domžale nadaljujejo z uresničevanjem programa aktivnosti za racionalizacijo dela in povečanje učinkovitosti dela državne uprave. O dosedanjih rezultatih tega dela in usmeritvah za naprej smo se pogovarjali s Francijem Juhantom, sekretarjem Sekretariata za občno upravo občine Domžale.

Od leta 1987, ko so program pričeli izvajati, se v delu uprave intenzivno uvaja delo z računalniki. Ob upoštevanju racionalnih oblik organiziranosti je bila spremenjena in poenostavljena vrsta delovnih postopkov, vse to pa je omogočilo, da se je število zaposlenih od prvotnih 187 v letu 1987 zmanjšalo v decembru 1989 na 159 delavcev.

Prav december 1989 je zaradi sprejetja ustavnih amandmajev k Ustavi Republike Slovenije pomenil povečanje števila zaposlenih...

Tako je. S spremembo odloka O delovnem področju upravnih organov je s 1. 1. 1990 v upravo iz delovne skupnosti SIS družbenih dejavnosti in Razvojnega zavoda prešlo 44 delavcev, kar je pomenilo povečanje števila delavcev v upravi, pa tudi nekoliko poslabšano kadrovske strukture. Ob tem smo tudi ugotovili, da nekatere dejavnosti preprosto ne sodijo v občinsko državno upravo in jih je mogoče drugače organizirati in tako tudi zmanjšati stroške, ki nastajajo pri delu delavcev v upravi.

V programu, ki je bil sprejet na seji Izvršnega sveta, podprli pa so ga tudi delegati skupščine občine Domžale, predvidevate zmanjšanje števila zaposlenih – v prvem obdobju za 15, v nadaljnjem pa še za 19 zaposlenih. Kako bo poskrbljeno za delavce, ki se pokažejo kot tehnološki višek?

Zaradi težke gospodarske situacije je praktično nemogoče zanje najti zaposlitev izven upravnih organov občine. Po zakonu o delavcih v državnih organih bodo dve leti prejeli 80% nadomestilo osebnega dohodka, v tem času pa upamo, da se bo zanje rešitev le našla.

Govori se o krajevnih uradih, o pristojnostih, ki naj bi se prenesle z republike na občine, z občine na krajevne skupnosti, lahko o tem poveste kaj več?

Po osnutku nove Ustave Republike Slovenije naj bi se občine ustanovljale po predhodno izvedenem referendumu, s katerim se ugotovi volja prebivalcev območja, na katerem naj bi bila občina ustanovljena. Občina bo v novem konceptu samoupravna skupnost prebivalcev z lastno od državne oblasti ločeno oblastjo in bo opravljala svoje lastne nepravne zadeve. Republika – država pa bo lahko občinske organe pooblastila tudi za opravljanje upravnih zadev iz svoje pristojnosti. To so teoretična izhodišča, konkretna organizacija lokalne samouprave in državne uprave pa bo znana po sprejemu nove ustave, ustavnih zakonov ter predpisov lokalnih skupnosti.

Ali lahko pričakujemo, da bo nova zakonodaja določene upravne postopke skrajšala, poenostavila, ali bo vse ostalo po starem?

Upam, da se bo to res zgodilo. Racionalen in učinkovit pravni sistem je ena od temeljnih predpostavk za znižanje družbene režije ter za poenostavitev in pospešitev tudi upravnih postopkov.

KAJ VAM JE LJUDJE?

Luč!!!

Krivulja, ki kaže število smrtnih nesreč – slišimo – se vnovič strmo dviguje. Dnevi so vse krajši, vozne razmere vse slabše, prihajajo časi poledenelega cestišča, slabše vidljivosti, megle, zmrzel; vozila niso pripravljena na to; vse to prinaša večjo ogroženost na cesti: tako tistih, ki upravljamo, kako izmed vozil, kot tudi tistih, ki so z nami udeleženci v prometu.

Vse skupaj se steka v eno samo ugotovitev, da nam v takih razmerah streže po življenju vse večje nespoštovanje prometnih okoliščin. Ena med njimi je tudi – Luč. Že Goethe je ob smrti menda zaklical: »Več luči«, ta obupni klic pa je potreben tudi sedaj. Zakličimo tudi mi: »Luči, več luči!« Ob tem, ko mine trideset dni v temi (ali vsaj v bistveno zmanjšani vidljivosti) se dogaja, da vozniki najrazličnejši vozil pozabljajo na luč. Ne gre samo zato, da si z lučjo obsevimo pot, po kateri smo se namenili odpeljati proti svojemu cilju, gre zlasti ali predvsem za to, da smo vidni mi, da so vidni drugi, ki so si ravno takrat kot mi izbrali čas potovanja proti svojemu cilju.

Dogaja se (le pogledajte takole na večer malo okoli sebe!) koliko ljudi se prevaža na kolesih, na mopedih brez luči. V nevarni gmoti teme se podajajo na pot: množica otrok, solarjev, mater, očetov, ostarelih občanov; brez luči, brez kresničk, celo brez česarkoli kar bi odbijalo svetlobo tistih, ki vozimo z lučmi.

Izzivalcev smrti je vse več! Mar mora smrtna kosa seči v vašo družino, med vaše najbližje, da se boste zavedli, da se je to zgodilo samo zato, ker ni bilo luči. Ko pride do nesreče ali smrti, je namreč vseeno pri kom je ni bilo – pri povzročitelju ali žrtvi. Zato vas rotimo vse, ki vozite brez luči (iz neosveščenosti ali iz zanikarnosti ko napake ne odpravite). Kaj vam je ljudje? Če so vam mar življenja. Prižgite luč! M.

Tudi ti boš moj mrlič!

Nemara je beseda sprava ena najpogostejše uporabljenih besed od začetka demokratskih procesov na Slovenskem. Vsa predhodna politična dogajanja nenehna netolerantna medstrankarska razmerja strankarskih dejavnikov ter vročica volilnega časa, vse je bilo v znaku besede »sprava«. Dobrišen del časa, ki smo ga ravnokar živeli in ga še živimo, je v zraku latentno vprašanje na katerega si sami odgovorjamo: Kdo naj se spravi in s kom? Morebiti levi s samim sabo, s svojimi časi, ravnarji in vestjo, morebiti naj se spravi s onimi na desni, ki srepo gledajo na vsa, tudi dobra dejanja preteklosti. Je sprava potrebna onim na desni, da si dokažejo, kar so si želeli dokazati? Ali pa je morda sprava nek za navzven prirejen evropsko odmevajoč transparenten proces, ki naj bo svetu v dokaz: našli so se, sami sebe, svojo končno notranjo identiteto; kot ljudje, posamezniki in kot lastne tragične preteklosti osvobojeni narod. Kaže namreč, da smo to spravo potrebovali predvsem živi, mrtvi jo že dolgo ne potrebujejo več.

Ali pač? Kot dokaz, kot pozno potrditev, da je narod naposled spregledal na obe očesi, v čem je bila njegova velika tragična krivda, krivda obojih – mrtvih in živih. Ali pa morda niti ni bila krivda, pač pa samo odblesk trenutka v dolgoletni zgodovini obstoja naroda, trenutka, ki je dokazal, da zlo živi naprej. Je vse to sprava, kot pojav potrebno zato, da spoznamo sami, da to zlo ne more živeti naprej, da preprečimo njegov nadaljšek v prihodnost, da si povemo samemu sebi najprej in tudi svetu potem, da je z grozljivimi travmami, ki so živele z nami dokončno konec. V imenu človeške idealitete, oplajane ali ne z božanskim navdihom ene ali druge veroizpovedi, nočemo več omogočati vztrajanja v prikrivanju resnice, v laži, v krivičnem molku o mučeništvu, ki smo ga omogočili ali celo povzročili.

Zaradi vsega tega je sprava, kot simbolno dejanje tako zelo prisotna med nami in v nas, zaradi vsega tega tako srhljivo odzvanjajo zlasti misli na vse, ki so po krivem padli pod streli; pod točo svinčenk ali pod streli, ko je umrla pravica, da pride na dan resnica. Je vse to pomembno, je vse to potrebno? Kaže, da je, četudi ob dnevu mrtvih ob Gradniski misli in ob pomisli na resnično ničevost do absurda zbledijo vsi smisli...

Tudi ti boš moj mrlič; vse ponosne misli, sanje in izpraznjen iz lobanje in izpremenjen te v nič...

BROJAN

iz naših krajevnih skupnosti • iz naših krajevnih skupnosti

PO SLEDEH DELEGATSKIH VPRAŠANJ

Kaj na nekdanjem prostoru tovarne Alko?

Delegat v Druženopolitičnem zboru JANEZ STI-BRIČ je vprašal, kakšna je sedanja namembnost prostora nekdanje tovarne ALKO, kaj je planirano na tem prostoru in kdo je odgovoren za neizkoriščenost tega prostora.

Odgovor je pripravil Janez Kovač, sekretar Sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja:

Skladno z zazidalnim načrtom Domžale Center, ki je bil sprejet že v letu 1987, je na kareju bivšega ALKA predvidena izgradnja hotelsko-poslovnega kompleksa.

Vsekakor so bile pozitivne aktivnosti, ki so zagotovile, da se sredi centra Domžal več ne odvija industrijska dejavnost, objekti so bili porušeni in odkupljeni – stroške priprave celotnega kompleksa praktično v celoti nosi Pionir Novo mesto. V preteklosti so bile ovire za vlaganje predvsem v neustrezni zakonodaji glede tujih sovlaganj, danes pa, ko je zakonodaja praktično v celoti ustrezna, pa je rizičnost vlaganja tujega kapitala izredno velika, ne glede na to pa tečejo številne aktivnosti tako s strani Pionirja kot občine Domžale, da bi se lokacija čimprej aktivirala – kot hotelski ali drug poslovni prostor. Trenutno prostor služi za potrebe parkiranja in bo to do pričetka investicijskih del, dogovorjeno je, da bo Komunalno stanovanjsko podjetje uredilo okolico, da se zunanji videz tega prostora izboljša.

Telefoni v Črnem grabnu bodo zvonili

Kdaj bo možen priključek telefonov (novih naročnikov) na območju Črnega grabna, kdaj se bo pove-

čala telefonska centrala v Lukovici, je zanimalo VINKA JERASA, delegata KS Zlato polje. Na vprašanje mu je odgovoril Anton Preskar, predsednik IS SO Domžale.

Telefonija v Črnem grabnu se bo celovito reševala v srednjeročnem obdobju 1991-1995, kar je tudi programirano v osnutkih planskih dokumentov PTT podjetja Ljubljana. Ta naložba je ena od osrednjih ciljev občine Domžale v naslednjem obdobju na področju telefonije – poleg reševanja istega problema v Moravski dolini.

Kanalizacija na poljski cesti

Vsi trije delegati domžalskih KS so skupščini posredovali zahtevo, da se zgradi kanalizacija na Poljski cesti, ki je vsa na vodnih virih in z greznicami onesnažuje podtalnico pomembno za celotno domžalsko občino. Glede na pomembnost vodnih virov z ekološkega vidika predlagajo, da občina sama zgradi kanalizacijo ter s tem reši problem onesnaževanja podtalnice in občanom zagotovi kvaliteto pitno vodo tudi v prihodnje.

V odgovoru je zapisano, da omenjena naložba ni bila v planu KS Vencija Perka za letošnje leto, pripravljena pa je projektna dokumentacija, ki je bila sofinancirana tudi s strani občine Domžale.

Ob obravnavi planov za obdobje 1991-1995 in posebej za leto 1991 bo potrebno doreči, ali navedena naložba sodi med prioritete naloge v občini in mestu ali ne ter se dogovoriti o načinu financiranja. Brez ustrezne participacije krajanov ne bo šlo, saj moramo krajanj in KS ne glede na to, da ležijo v varstvenih pasovih podtalnice, zagotoviti za svoj višji komunalni standard določena finančna sredstva, kot je to običajno za gradnjo kanalizacij v celotni občini.

Odgovor je pripravil Anton Preskar, predsednik IS SO Domžale.

ZLATO POLJE

Volitve novih članov sveta KS

Takoj v začetku novembra bodo v tej krajevni skupnosti izpeljali volitve članov sveta Krajevne skupnosti Zlato polje. Sedanje vodstvo je izpeljalo predlaganje kandidatov, ki naj bi postali člani sveta, na ZBORU VOLILCEV pa bodo krajanj izmed 15 predlaganih kandidatov izvolili 8 članov SVETA, ki bodo v prihodnjih 4 letih vodili delo ene izmed najmanjših KS v naši občini. Sprejete so že usmeritve za delo naprej, kjer bodo največ prizadevanj, pa tudi sredstev krajevnega samoprispevka namenili izgradnji manjše mrliške vežice in ureditvi pokopališča.

SPODNJE LOKE V KS KRAŠNJA

Ogrožajo jih plazovi

Podjetje za urejanje hudournikov iz Ljubljane je pripravilo program sanacije štirih potencialnih plazišč v Spodnjih Lokah v Krajevni skupnosti Krašnja. Potencialna plazišča so posledica pojava lokalnih talnih izvirov vode, ki namakajo površinski sloj hribin in ogrožajo niže ležeče stanovanjske zgradbe in gospodarska poslopja. Ugotovljeno je namreč bilo, da celotno desno pobočje nad Radomljo od Trojan navzdol sestavljajo v glavnem karbonski skrilavci, nad katerimi je labilen sloj glinomejne preperine, kar povzroča, da voda ne ponika, temveč pretežno po površini v majhnih jarkih v ruši odteka v dolino. Malce k poslabšanju prispeva tudi intenzivna paša, tej se ob nalivih in večjih deževjih pridružijo še meteorne vode, obstoji pa tudi velika nevarnost proženja pretežno površinskih zemeljskih plazov, ki bi lahko povzročili večjo škodo.

Krajanj Spodnjih Lok so ob podpori KS Krašnja že zaprosili občino Domžale za pomoč pri sanaciji, ki naj bi bila v okviru možnosti izvedena v letu 1991.

Kdaj vodovod v Mali Jelnik?

Krajanj te majhne vasi v krajevni skupnosti Blagovica so že v lanskem letu pričeli z aktivnostmi, da bi zgradili nekaj več kot kilometer vodovodnega omrežja, ki bi skupaj z gradnjo vodohrama in črpalnice pomenilo dolgoročno razrešitev problematike zagotovitve zdrave pitne vode na tem območju. Tako je Komunalno podjetje Domžale že pripravilo ustrezne projekte, krajanj pa bi radi ob pomoči KS Blagovica še v letošnjem letu dela začeli. Prepričani so, da bi precej zemeljskih del lahko opravili sami, za kar so že ustanovili gradbeni odbor. Ob tem si želijo, da bi se čimprej uredilo tudi odvodnjavanje ceste, ki jih povezuje z Blagovico, saj voda sproti razdira, kar sami uredijo. Načrtujejo tudi rekonstrukcijo ceste, ki naj bi v asfaltni izvedbi nekoč (skupaj z Voščani upajo, da bo to kmalu), pripeljala tudi v Vošče.

Marijan Slevec

Kri je kri – tu leka ni

Politik (s spremstvom) gre v živalski vrt; da si ogleda ga, kot orel in kot – krt.

Priraste k srcu se mu LEV s košato grivo; pa tudi on, kameleon, z barvo spremenljivo.

Se perspektive jasne mu takoj odpro! – Takale modrost-vodilja meni bo: Koval si bom denar in slavo, če kdo lovil me bo, izbral bom barvo pravo.

Marijan Slevec

Letina

Sproletariziranec sem. Nekoč sem bil kmet. Včasih še obdelujem zemljo; pri raznih tetah in stricah. – Takrat kolnem. Vse je posejano s smetmi?

V vasi je velik hrup. Postavljajo oder in vse je v zastavah. Pravijo, da bo prišel govornik iz velikega mesta. Razmetaval bo parole, kot razmetava denar. Družbeni. Zelo slovesno bo. Mora biti.

V koš bom nabral rjave pločevinke in polivinil s polja. Stresel bom vse to pred okinčani oder in dejal: – Tu imaš pridelek tvoje gobeždanja...

Iz cikla: DELAVČEVA PISMA

O DELU TURISTIČNEGA DRUŠTVA POBUDNIK

Za urejenejši kraj

Za Turističnim društvom Pobudnik Spodnje Loke Žirovše je že kar nekaj let dela, zato smo njegovega predsednika Silva Resnika zaprosili, da na kratko predstavi dejavnost društva!

Turistično društvo Pobudnik je bilo ustanovljeno na pobudo vaščanov Spodnjih Lok in Žirovš, naš namen pa je, da organiziramo različne prireditve in njihov izkupiček namenjamo za komunalno ureditev vasi Spodnje Loke in Žirovše, kjer ponekod ni niti urejene cestne povezave do posameznih hiš.

Znane so vaše prvomajske prireditve, poleti, pa tudi jeseni pa smo se srečevali s plakati, ki so vabili na različne prireditve v Spodnjih Lokah. Jih lahko na kratko naštejete?

Ob prvem maju prirejamo že tradicionalno srečanje harmonikarjev, jeseni se srečamo na kmečkih igrah (tekmovanje koscev in grabljic), organizirali smo tudi vinski trgatve, v letošnjem letu pa smo prvič organizirali tudi tekmovanje v vlečenju vrvi.

Vseh teh prireditev in drugih akcij brez prostovoljnega dela članov društva ne bi bilo. Koliko vas pravzaprav sodeluje v njem in kaj vse povezuje?

Članov društva je 60, vsi delamo prostovoljno in z veliko veselja, družijo pa nas predvsem želja po urejenem okolju, v katerem živimo (javna razsvetljava, ceste ipd.).

Kot ste že povedali, izkupiček namenjate za urejanje obeh vasi, bili pa ste tudi glavni pobudniki za izgradnjo pretržnika na Limbarski gori, sodelovali ste pri zagotovitvi telefonskih priključkov... Lahko poveste, kje vse ste doslej pustili svoje »sled« in kje jih še nameravate?

Čisti dohodek od prireditev smo namenili za javno razsvetljava v obeh vaseh, s prostovoljnim delom smo sodelovali pri gradnji RTV oddajnika na Limbarski gori, v katerega je vgrajenih blizu 600 ur prostovoljnega dela, s katerim smo pomagali tudi pri urejanju telefonske napeljeve v naši KS. S skupnimi močmi smo posekali drevesa in uredili pot ob cerkvi na Limbarski gori in tako omogočili lepši razgled po dolini Črnega grabna. Člani društva so sodelovali pri postavitvi novega elektrotroformatorja v Sp. Lokah, največ žuljev pa tudi

učena pa bomo porabili za rekonstrukcijo in asfaltiranje ceste v Spodnjih Lokah.

Prav ureditev ceste, ki jo omenjate, je vaš glavni cilj v letu 1991.

V ta namen smo že pričeli z akcijami, ki naj bi omogočile, da bi urejena cesta omogočala sleherni domačiji dostop tudi s tovornjaki, kar je sedaj nemogoče. Ob tem bi radi uredili še avto-busno postajo. Poleg naših sredstev in dela bo pri tej investiciji pomemben tudi delež krajevnega samoprispevka in siceršnja pomoč KS Krašnja.

Ste predsednik društva, ki je majhno, po akcijah, ki jih organizira, pa spada med velika. Kako vam to uspeva, morda še na kratko o vašem sodelovanju v okviru KS Krašnja?

Predsednik društva sem že drugi mandat. Ni nas veliko, vendar je prijetno delati z dobrimi ljudmi, katerih edini cilj in želja je lepša prihodnost. Ker je to tudi želja celotne KS, je naše dosedanje sodelovanje nadvse uspešno.

Menda težko pričakujete sneg!

Že štiri leta čakamo nanj, namreč že pred leti smo uredili smučišče, na njem organizirali tudi pravi veleslalom, imamo tudi ratrak in vlečnico, če ne bo snega, bomo poizkušali kupiti snežni top, še pred zimo pa bomo smučišče nanovo splanirali. Zato že sedaj vabim vse smučarje na naše smučišče.

Sva kaj pozabila?

Peto obletnico ustanovitve društva praznujemo, zato bi se ob tej priliki rad zahvalil vsem članom za prizadevanje, posebej pa še Albinu Pevcu, podpredsedniku in Ani Resnik, tajnici ter Marinki Stražar, naši blaginjski čar v prepričanju, da bomo tudi v prihodnje dobro delali.

V. V.

Franc Levičnik

Janez Klopčič

Jože Brvar

Marija Brvar

Tudi do Pretrža po asfaltu

Pretrž, majhna vas nedaleč od Peč, je bila v dneh našega obiska v vselem pričakovanju – do vasi je prihajala asfaltna cesta, ki bo krajanom omogočila lepše življenje. Gradbeni odbor, ki ga je vodil Franc Levičnik, tudi predsednik sveta KS, je dobro opravil svoje delo, v zadnjih dneh si prizadeva, da bi nekaj asfalta položili tudi skozi vas in upamo, da jim je uspelo. Nekaj več kot kilometer asfaltnega traku je velik uspeh, v katerem so prizadevanja vsem Pečanom. Precejšen del zemeljskih del so skupaj s privatnikom Štefanom Ogrizkom opravili sami, ob tem pa ob krajevnem samoprispevku zbrali še dodatna finančna sredstva, samo da asfalt bi si želijo, da bi šlo tako tudi vnaprej. Drugo leto bodo asfaltirali cesto proti Goričanam in če se bo le dalo tudi proti Zgornjim Kosezam, pa bo šlo.

FRANC LEVIČNIK – nič nam ni bilo težko, ko smo videli, da gre zares. Ljudje so prispevali v denarju in delu, sodelovali z izvajalci, težav pri pridobivanju soglasij lastnikov skoraj ni bilo. Cesta nam veliko pomeni, tudi vas bo pridobila na izgledu, da bi šlo le tako naprej.

JANEZ KLOPČIČ – pa ga bom le dočkal, ta asfalt. Čeprav sem že star, se ga veselim bolj kot mladi. Rad sem prispeval, posebno, ker smo prispevali vsi enako. Za vse je

to zelo velika pridobitev, zato se je zelo veselimo.

V. V.

FANTJE IN MOŽJE IZ MORAVČ IN OKOLICE

Radi zapojejo v veseli družbi, v domačem krogu, slovenske narodne, umetne pesmi!

PRIDRUŽITE SE MOŠKEMU PEVSKEMU ZBORU KULTURNEGA DRUŠTVA TINE KOS IZ MORAVČ

Vabi vas prijeten kolektiv, ki že vrsto let popestruje različne prireditve na tem koncu, obenem pa bogati življenje tudi vsem pevcem!

Pričakujemo vas vsak ponedeljek ob 19. uri v Partizanskem domu v Moravčah!

Prisrčno vabljeno!

naši kraji in ljudje • naši kraji in ljudje • naši kraji in ljudje • naši

Vaščani v vasi Selo-Goričica: Malo besed pa več dela...

SELO - GORIČICA PRI MORAVČAH:

»Nič več po makadamu!«

Nekategorizirane ceste gradijo občani s prostovoljnim delom, denarjem in krajevnim samopriskom

»Nič več po makadamski cesti!« pravi predsednik gradbenega odbora Iztok CAJHEN s Sela pri Moravčah v krajevni skupnosti Vrhpolje-Zalog, občini Domžale. Cesta je okno v svet. Kraji vasi Selo-Goričica so bili za »svoje« ceste: izglasovali so krajevni samoprisk za dobo petih let, obljubili so fizično delo, denarne prispevke, saj so ceste porok za udobno življenje in zblizanja v dolino. Še posebej za nerazvito krajevno skupnost.

Tako kot drugje tudi v tej krajevni skupnosti ne manjka problemov. Večina vaških poti je še vedno makadamskih in ljudje težko čakajo, da bodo asfaltirane. Na dokončanje pa čaka javna razsvetljava, vodovodno omrežje, telefonija in večnamenska asfaltna ploščad na Vrhpoljah. Največja želja pa je telefon v vsako vas in za vsako gospodinjstvo. Vsak dan telefon potrebujejo, poklicati je treba zdravnika, živinozdravnika,

pa tudi v drugih primerih ne bi bilo treba na pot, če bi bil telefon doma. Želijo da prizadevanja, ki se jih lotevajo v krajevni skupnosti, ne ostanejo polovična. Rajši gre delo nekoliko počasneje, samo da je v redu in končno opravljeno. Seveda pričakujejo pomoč tudi od širše družbene skupnosti tako po strokovni in finančni plati.

Kraji vasi Selo-Goričica, ki jim je cesta dobesedno okno v svet, so povedali, da so morali ob grad-

Tudi okrepčati se je treba. Za malico so poskrbele gospodinjice...

nji cest izkopati in odpeljati precej odpadnega materiala. Urediti je bilo treba celotno odvodnjavanje, položiti cevne propuste in zemeljski kabel za javno razsvetlavo. Na zelo težkem terenu pa so morali živo skalo in drugo zahtevno zemljišče premagati tudi s pomočjo vrtin oz. z miniranjem. Kraji so vključno s septembrom opravili preko 1.600 udarniških ur, od tega so strojni izkopi, traktorske in kompresorske ure pomenile ca. 600 ur.

Delovne akcije so bile organizirane preko tedna, največ pa ob sobotah, nedeljah in praznikih, ko so ljudje doma. Vse prvomajske praznike so delali na obeh cestah, dolgih 900 metrov. Za tampon na obeh cestah so navozili pesek iz Kamniške Bistrice in sicer preko

1.300 m³. Prevoze so opravili zasebniki in avtoprevozniki iz Tolmina, strojna buldožerska dela in utrditev cestišča pa so opravili zasebniki. Začetek del je bil otežen, ker niso vsi lastniki zemljišč ob cestah dali soglasij, predvsem v Zgornji Goričici. Pravočasno potrebno dokumentacijo so izdelali na Biroju 71 Domžale, da so lahko dela potekala kot je bilo zamišljeno.

Petlanski gradbeni odbor vodi točno evidenco o vseh gradbenih delih. O gradnji bdi svet krajevne skupnosti, ki tudi poravnava vse obveznosti iz sredstev krajevnega samopriskevka.

Po izjavi predsednika gradbenega odbora so kraji iz lastnih žepov prispevali še okrog 25.000 din.

Delovne akcije so trajale več kot 8 ur, sicer po potrebi in vremenskih prilikah. Organizirali so tudi malico in pijačo.

Občani pričakujejo, da bodo tudi na občini prisluhnili in pomagali s financami, da bi se lahko uresničila želja – za položitev asfaltnih prevleke. To naj bi se zgodilo do konca tega leta. Se bo res? Upajmo!

JOŽE NOVAK

POGOVOR Z JOŽETOM JOSIPOVIČEM, PREDSEDNIKOM SVETA KS DOB V ZADNJIH 4 LETIH:

Mnogo pohval za opravljeno delo

Zaključek mandata je navadno priložnost, da se potegne črta in se pregleda, kaj vse je bilo narejenega v določenem obdobju. Tak je bil tudi moj namen, ko sem se v vprašanji obrnil na Jožeta Josipoviča, ki je v obdobju 1986 – 1990 vodil svet Krajevne skupnosti Dob.

V septembru je minilo 16 let od ustanovitve samostojne Krajevne skupnosti Dob, obenem pa tudi 4-letni mandat sedanjemu vodstvu KS Dob, ki si je posebej prizadevalo za pospešen razvoj KS na področju komunalne in druge infrastrukture, za motiviranje društev in drugih organizacij v delo in življenje v KS, naša skupna prizadevanja pa so imela en sam moto: BOLJŠI JUTRI ZA VSE NAŠE KRAJANE.

Številke, ki ste jih predstavili na ZBORU KRAJANOV ob zaključku mandata – svet se je sestel 56 krat, gradbeni odbor za kanalizacijo 112, pa več deset sestankov različnih gradbenih in pripravljalnih odborov ipd. – kažejo na veliko prizadevanost vodstva in krajanov, kakršni pa so konkretni rezultati.

Največja investicija je kanalizacija, za katero je namenjen večji del krajevnega samopriskevka. Večji del je zgrajene, ob njej pa samopriskevke namenjamo tudi rekonstrukcijam in asfaltiranju cest (Brezovica, Gorjuša, več ulic v Dobu), ki jih ob tem opremimo z javno razsvetlavo. V tem času je bil dokončan vodovod Brezovica-Trojica, bila je izgrajena tudi avtobusna postaja, dograjena mrlška vežica in urejena njena okolica, zgradili smo kar nekaj mostov, porušili nekaj dotrajanih objektov, uredili potok skozi Dob, obesili koše za smeti, v KS Dob smo v tem času dobili kar 400 telefonskih priključkov, da o manjših investicijah ne govorim posebej. Omenim pa naj tudi nadaljevanje regulacij in melioracij na območju naše krajevne skupnosti in pa urejanje odlagališča komunalnih odpadkov.

Prav o odlagališču komunalnih odpadkov na Močilniku lahko rečeva, da je bilo neizpeta tema vseh sestankov, zlasti pa ZBOROV KRAJANOV, ki jih v tem času ni bilo malo.

Preko zborov krajanov smo redno obveščali o našem delu, se dogovarjali in vzpodbujali sodelovanje. Odlagališče komunalnih odpadkov na Močilniku resnično že vsa leta obstoja buri duhove. Kraji se zavedajo, da smeti nekeje morajo biti, ne razumejo pa, da jim nekdo iz leta v leto obljublja, da odlagališča v prihodnjem letu v Dobu ne bo več, pri tem pa dobro ve, da bo še, ker ni nikjer dodatne lokacije. Moram pa reči, da se stvari premikajo. Lahko se tolažimo s tem, da imamo eno izmed najboljših urejenih odlagališč, da je za varstvo okolja poskrbljeno, pričakujemo pa dokončni odgovor: Do kdaj smetišče v Dobu...

Če lahko ugotovimo, da je krajevni plan uresničen skoraj v celoti, pa je veliko neuresničenih nalog, ki bi jih morali realizirati drugi. Bi opozorili nanje!

Na prvem mestu je to neurejena magistralna skozi Dob, ki iz leta v leto pobira krvni davek, ne ureja se pa ne in ne. Pločniki za pešce in hodniki za kolesarje sta nujnost, ki bi ju morali imeti vsaj vsi kraji. Le podhod ali nadhod ali pa semafor na križišču, kjer prečka M-10 glavna naših solarjev, so rešitve, ki jih Dobljani pričakujemo že vrsto let. Opozoril bi tudi na neurejeno križišče na Zelodniku, na skladišče nekdanjega FAM, o katerem se govori mar-

Jožeta Josipoviča

sikaj, pa na gradnjo avtoceste, ki naj bi prispevala, da bi se tudi naši kraji normalno vključevali v promet...

Na zboru krajanov je bila izrečena vrsta pohvalnih besed in čestitk dosedanjemu vodstvu krajevne skupnosti Dob. Se z njimi strinjate?

Poudarjam, da je bilo v krajevni skupnosti Dob v zadnjih letih narejenega veliko, k temu so prispevali vsi kraji.

pa seveda tudi vodstvo KS, od katerega bi se posebej zahvalil svojim sodelavcem Ladu Vojski, Jožetu Lončarju, Francu Rožiču in Branku Koprivnikarju. Menim, da so tudi kraji, ki so največkrat izražali določeno mero razumevanja, strpnosti in zaupanja, z razvojem krajevne skupnosti kot celote zadovoljni in da delo sedanjega vodstva resnično lahko ocenimo kot uspešno.

In na koncu še osebno vprašanje. Funkcija predsednika vam je »požirala« ves prosti čas, kako ga boste preživljali odslaj, lahko pričakujemo, da vas bomo še videvali pri različnih akcijah!

Res je, da prostega časa skoraj ni bilo, saj je naša KS ena izmed redkih večjih, kjer smo vse aktivnosti opravljali amatersko, pa vendarle nismo nič zaočnili s tistimi, kjer se z delom v KS ukvarjajo profesionalci. Malce več prostega časa bo dobila družina, tudi sam si želim malo počitka, saj mislim, da ga zaslužim in potrebujem. Če pa bo še kaj časa ostalo in če bo tudi želja, da tudi v prihodnje sodelujem, potem svoje pomoči ne bom odklonil, saj vseskozi menim, da je razvoj Krajevne skupnosti Dob skupna naloga.

V. V.

Komunalno podjetje Domžale – sedaj Komunalno stanovanjsko podjetje

Na podlagi občinskega odloka je s 1. julijem 1990 prešlo gospodarjenje s stanovanjskimi in poslovnimi objekti v domžalski občini dotedanjega sedeža na Razvojnem zavodu Domžale na Komunalno podjetje Domžale. Od tega dne dalje so pričeli gospodariti v novi firmi KOMUNALNO STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE. Sedež stanovanjskega gospodarstva je na Ljubljanski 76/II, telefonska številka pa je že znana 722-022.

STANOVANJSKA ENOTA skrbi za vzdrževanje objektov, v katerih so hišni sveti sklenili pogodbe o opravljanju del in opravil v zvezi z gospodarjenjem s stanovanji in stanovanjskopslovnimi objekti.

Odkar obstaja ta služba (tri mesece) so odpravili že mnogo napak na kanalizaciji vse do popravila streh. Nov veter se kaže tudi med občani, ki so imeli priložnost doživeti povsem drugačen pristop k delu z več posluha za težave stanovančev. Dejstvo, da je komunalna dejavnost sestra naše stanovanjske dejavnosti: pod isto streho ima pozitivne uspehe. Odlika naše dejavnosti je ažurna evidenca stanja objekta, ki nam je bil povrnjen v skrbništvo.

Skrbimo, da so dela na vzdrževanju kakovostno in hitro izvršena ter s čim manj reklamacijami. Zbiramo izvajalce med najboljšimi in hitro opravimo z neakovostnimi. Stalno iščemo boljše in jih uvajamo v naš krog izvajalcev. Vsakodnevno strogo nadziramo njihovo delo in napake sproti odpravljamo. Prav te dni pozivamo s posebnim dopisom vse naše pogodbenice partnerje, da nam pošljejo izpolnjene priložene obrazce, ki jih naj hišni sveti skrbno pregledajo, izpolnijo in pošljejo na naš naslov do srede novembra. Morda je potrebno obnoviti, zamenjati ali popraviti:

- temelje, kletne in nosilne konstrukcije v stavbi,
- dimnike ali del dimnikov pod in nad streho
- stene, balkone ali ograje,
- lesene strešne konstrukcije,
- kritine na strehah, terasah in podobno,
- kleparske izdelke na strehi, terasi in drugod,
- vse elemente fasade vključno z izolacijo,
- stopnišča in ograje,
- stavbno pohištvo vseh vrst,
- stebre, stenske in stropne obloge
- tlake vseh vrst v stanovanjih in dvorišču ali dostopu,
- ključavniške elemente v in izven objekta,
- opleske in premaze vseh površin znotraj in zunaj objekta,
- kompletno hišno kanalizacijsko mrežo s priključki,
- vodovodno inštalacijo in sanitarno opremo,
- elektroinstalacija, telefonska, TV in kabelska televizija do strelovoda,
- instalacija centralnega ogrevanja in kotlarn
- ventilacijske naprave,
- dvigala vseh vrst,

– zunanjo ureditev objektov, – pomožne objekte, drvarnice, garaže, itd.

Z eno besedo: to je servis za celoten objekt. Kot lahko ocenite, je paleta naše dejavnosti najširša.

Do sedaj je bilo plačevanje stanarin in najemnin ter drugih uslug dokaj sproti po izjemo nekaterih, ki so z neplačevanjem hoteli pokazati svoje nezadovoljstvo do izvajalcev z izgovorom »za dobro plačilo naj bo tudi dobro delo«. To kar je povsem pravilno. Posamezne težave bodo vedno, vendar ne smejo biti pravilo. Kljub vsem pa plačevanje mora postati redna navada vsakogar ne samo zato, ker je tako po vsem civiliziranem svetu in je potrebno, ampak tudi zato ker so zamudne obresti tako visoke, da je dolg, ki se ga enkrat mora plačati, zelo hitro velik in lahko zelo občutno zmanjša družinski proračun. Končno pa je brez denarja nemogoče gospodariti in bo še težje in zahtevnejše v bodoče, ko bo dosednji način prelivanja sredstev nemogoč. Vsaka hiša bo v bodoče lahko obračala le lastna zbrana sredstva in potem bo potrebno vsak dinar dvakrat obrniti predno ga bomo »zapravili«. Naš cilj bo z denarjem dobro gospodariti in objekte vzdrževati v dobrem stanju.

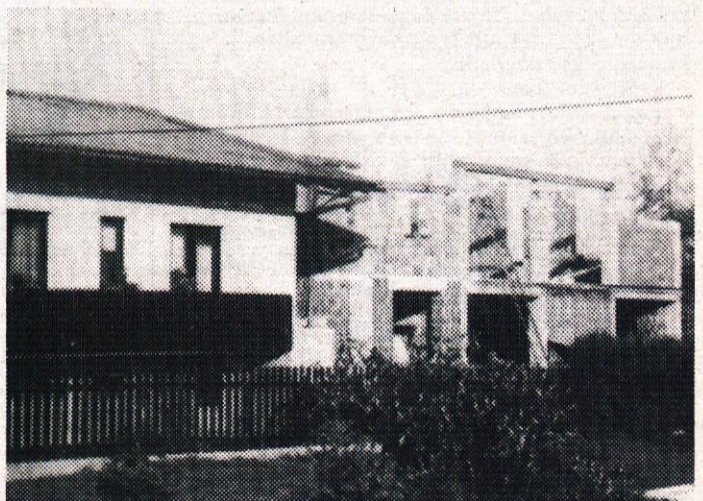
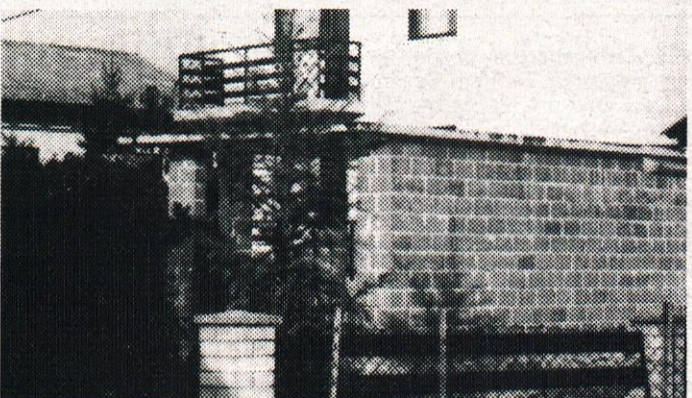
Letošnji letni plan zaključujemo in že tudi pripravljamo novega za naslednje leto 1991. Prijavite svoje predloge za naslednje leto v okviru svojih finančnih možnosti. Vsi tisti, ki pa še niste sklenili pogodbe z nami za vzdrževanje vašega objekta, to lahko storite tudi z osebnim obiskom.

Intervencijske posege sprejemamo pisno ali po telefonu in jih najhitreje tudi odpravimo. Bolj kot doslej vam bomo na uslugo, da vam ustrezemo po naših najboljših možnostih.

Vodja stanovanjske enote pri KSPD
IVO KRANJC, dipl. ing. arh.

Gradbeni TEXAS v Loki pri Mengšu

Da nismo pravna država trdimo skoraj vsak dan. Po svoje pa vsak izmed nas – pač vsak na svojem področju – prispeva k temu, da to tudi, kmalu ne bomo...

V Loki pri Mengšu denimo je tale velika gradnja na sliki popolnoma črna. Za vzroke te gradnje ima svojo verzijo prizadeti lastnik – na občini pa tudi menijo, da so z odločbo inspekcije o prepovedi in ustavitvi gradnje storili svoje...

Nekaj metrov stran stoji »garaža«. Po postopku imenovanem »priglasitev del« se z gradnjo visoko 280 cm (namesto 240 cm) gradi morda delavnica bodočega zasebnika. Priglasitev del – pa delavnica... Gradbeni Texas v Loki?? Res! Pa ne samo v Loki...

DOBER DAN, DOMŽALSKI OBČAN

Bernarda Zajec, oblikovalka

Bernarda Zajec – oblikovalka, svobodna kulturna ustvarjalka, umetnica, ljubiteljica narave – prav gotovo pa tudi nadvse zanimiva sogovornica. K pogovoru sem jo povabila ob njeni vrnitvi iz Bosne, kjer je letos preživela več mesecev in se vrnila polna bogatih in novih izkušenj. V Domžalah, oziroma natančneje v Trzinu, živi zdaj že več kot deset let in pravi, da se ji ima za našo občanko. Trmasta je in nič v življenju ji ni bilo podarjeno. Trdo delo, negotovost v svobodnem poklicu, velika ljubezen do slikarstva, samosvoja pot skozi življenje – prav gotovo dovolj snovi za zanimiv pogovor. Bernarda sicer nerada govori z besedami, raje se izpoveduje s slikarstvom, pa vendarle sem jo pregovorila, da pove kaj več tudi o sebi, svojem življenju in delu.

Bernarda, kje si preživela svojo mladost in kakšno je bilo tvoje otroštvo?

Rodila sem se v Ribnici, toda moja mladost ni bila ravno prijetna. Po vojni so starše zaprli, mama mi je kot 5-letni deklici umrla v zaporu in pustila štiri nepreskrbljene otroke. Ostali smo sami, za šolanje ni bilo denarja in že takrat sem se morala postaviti na svoje noge in se sama prebijati skozi življenje. Moje starše je doletela tako kot mnoge po vojni tragična usoda, zato sem imela zelo grenko mladost. Končala sem oblikovalsko šolo v Ljubljani, po poroki pa sem kar precej potovala po svetu.

Svoje bivanje na različnih koncih sveta si izkoristila zlasti za izpopolnjevanje v tvoji veliki ljubezni – v slikarstvu.

Tako je. Že od malega sem zelo rada risala, a nisem imela pravih možnosti za poglobljen študij, kar pa sem kasneje nadoknadila ob svojem popotovanju po svetu. Najprej sem živela dobro leto dni v Parizu in delala pri nekem arhitektu, na Sorboni pa sem se učila francoščine. Leta 1970 sva se z bivšim možem preselila v Kairo. To pa so bila zelo burna leta.

Tam si se zaradi svojega slikanja celo znašla v življenjski nevarnosti?

Ja, to je pa zanimiva dogodivščina. Dan pred začetkom vojne med Izraelom in Egiptom sem namreč slikala nek znamenit most, nenadoma pa so me obkrožili neznanci in me odpeljali.

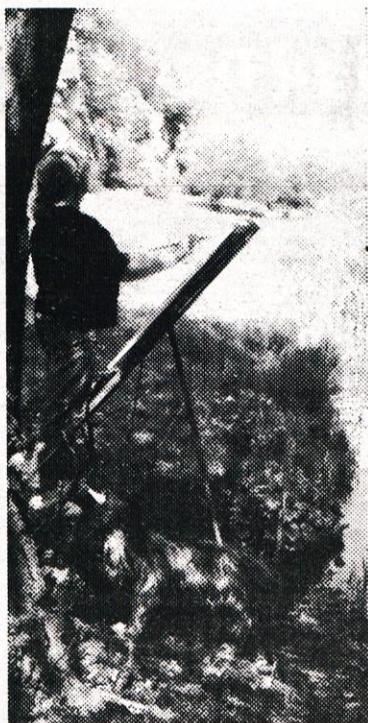
Vse je postajalo že prav nevarno, kajti osumili so me, da bi bila lahko vohunka in imela sem kar precejšnjo srečo. Kasneje sem postala tudi pravi vojni dopisnik s te fronte in sem o tem pisala za naše časopise.

Toda kljub vsemu si vendarle ostala le pri slikarstvu?

Seveda, pisala sem samo takrat, ker pač slikati nisem smela. Zelo pomembno pa je bilo moje bivanje na Dunaju. Tam sem leta 1974 spoznala profesorja Widra, ki mi je kot izjemno talentirano vzel k sebi v seminar in specializacijo. On mi je odkril prave možnosti, ki jih daje tehnika ameriške retuše. To je posebna tehnika risanja z zračnim čopičem in za katero je še posebej pomembna natančnost in preciznost. S profesorjem imam še danes stike in prav pred kratkim mi je poslal katalog o računalniški grafiki, s katero pa se sama še ne ukvarjam.

In potem te je pot zanesla v Domžale?

Ja, to je bila moja velika prelomnica v življenju. Odločila sem se, da se osamosvojim, da začnem živeti neodvisno. Leta 1979 sem kupila napol zgrajeno hišo v Trzinu in se v takšno tudi vselila. Vsi so se čudili, kako lahko s hčerko živiva v takšnem mrazu, brez vode in elektrike, toda vse tegobe je premagovala moja trma. Hči sicer ni vedno ravno prav razumela težav, finančnih in duševnih stisk, prihajalo je tudi do kratkih stikov, saj je

Bernarda Zajec na slikarski koloniji ob bosanski reki Uni.

bila po samovolji in trmi kar preveč podobna meni, a nekako sva preživeli.

Ob vseh problemih pa si ravno takrat začela pravo umetniško življenje?

Vključila sem se kot zunanji član v delo likovne sekcije Univerzitetnega kliničnega centra in se povsem posvetila slikarstvu. Začeli smo s skupinskimi razstavami in udeleževala sem se slikarskih kolonij v Savudriji in Planici. Tako sem doslej sodelovala že na več kot 50-ih skupnih razstavah in pripravila tudi 16 samostojnih razstav. Vključila pa sem se tudi v kulturno življenje Domžal: najprej sem se predstavila v galeriji Metulj Janeza Repanška, kasneje pa v okviru razstav slikark ob 8. marcu. Imela sem tudi že veliko samostojno razstavo v Likovnem razstavišču Domžale.

Toda od slikarstva se ne da preživetiti. S čim se ukvarjaš kot svobodna oblikovalka?

Tudi ta dejavnost je delno povezana z slikarstvom. Sem oblikovalka in številna moja dela so povezana tudi z Domžalami. Oblikujem naprimer embalažo, etikete za olja iz Heliosa, za kar smo prejeli tudi kristalni pokal – veliko jugoslovansko priznanje: naredila sem tudi plakat in priznanje za

Raziskovalno skupnost, oblikujem pa tudi za mnoga druga podjetja.

Preko likovne sekcije UKC si se letos udeležila zelo zanimive kolonije v Bosni?

Društvo za ustvarjanje kulture, čuvanje in zaščito reke Une »UNSKI SMARAGDI« nas je povabilo v Bihac v okviru svoje zelo razvejane dejavnosti. Šest dni smo slikali ob reki Uni, spoznavali njene lepote in se poglobljali v smaragdno zeleno globino te čudovite reke. Naj povem nekaj več o tem društvu. Imajo 105 tisoč članov, prijateljev narave, vanj pa so vključeni umetniki, športniki, biologi, etnologi, novinarji... Borijo se za ohranitev neokrnjene reke Une in življenja v njej in okoli nje. Reka ima med drugim tudi čudovite slapove. Njihovo delo temelji na vzgoji otrok, v okviru programa, ki poteka po vseh šolah, je tudi tako imenovana šola otroškega akvarela. Celotna dejavnost tega društva je bila prav letos nagrajena z mednarodnim priznanjem GLOBAL 500, ki ga podeljujejo Združeni narodi.

Ob koncu ste vsi sodelujoči pripravili razstavo, ki pa so jo že naslednji dan zaprli?

V Galeriji v Bihacu so bila vsa nastala dela razstavljena in že prvi dan je prišlo do neprijetnega dogodka. Nekdo je ukradel sliko in to ravno mojo. Za razliko od drugih, ki so slikali večinoma reko in njeno okolico, sem jaz risala male polže in školjke, ki žive v rečnem pesku. Nad to sliko so bili vsi zelo navdušeni, očitno pa je bila nekomu tako všeč, da jo je kar za zmeraj odnesel. Ker so se mi za neprijetnost želeli oddolžiti, so me sprejeli med svoje člane in s tem sem tudi dobila možnost, da odslej vsako leto sodelujem na Likovni koloniji ob Uni.

Nasploh pa te je narava v tej okolici tako pritegnila, da si tam ostala kar tri mesece?

Dogovorili smo se, da bom prihodnje leto imela veliko samostojno razstavo v Bihacu in tako sem se odločila, da svoje bivanje v tej pokrajini podaljšam in se s tem že pripravim na razstavo, ki jo bom poimenovala »Poždrav unskim dekletom«. Prav zares pa me je ta pokrajina, njena narava in ljudje tako osvojili, da kar nisem mogla nazaj.

Te lahko za konec vprašam katera je tvoja najljubša barva?

Črna. Zdi se mi elegantna, skrivnostna, pravzaprav pove vse ali pa nič. Zanimivo pa je, da se jo kot slikarka izogibam in na mojih slikah je skoraj ni opaziti.

Pogovor pripravila
CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

Pisma bralcev

**OSKRBOVANCIMA DOMA
UPOKOJENCEV DOMŽALE NA
IZLETU:**

Jaz pa pojdem na Gorenjsko

Mislim, da se nas je večina v domu razveselila, ko je uprava po mikrofonu razglasila vsakoletni izlet varovancev – upokojencev. Zvedeli smo, da bo predvideni izlet potekal z avtobusom na Bled, Radovljico, Bohinj, Brnik, pa še mimo Lesc, kjer je potekalo evropsko prvenstvo v padalstvu.

Odhod torej ob 8. uri izpred doma in prva postaja Bled. Najprej smo se peljali okoli jezera z avtobusom vse do parkirišča pod jezerskim gradom. Od te postojanke pa je bilo treba vzeti pot pod noge in jo mahnjati v hrib do grajskega dvorišča. Za nekatere je bila ta tura nekoliko težavnejša, za druge pa lep, seveda nekoliko počasnejši sprehod do vrha s čudovitim razgledom. V samem gradu je zanimiv muzej. Sicer pa je s severne strani gradu na voljo vsa lepota zelene flore z vmes posejanimi gorenjskimi domačijami v značilnem slogu. Na oni strni gora je izgubljeno slovensko ozemlje, sedaj avstrijska Koroška. Bilo je treba napraviti nekaj korakov v nasprotno stran in že si imel pod nogami naš enkratni turistični Bled. Kako lep je pogled na vse te slikovite hotele, vile in hiše, obdane z bujnim zelenjem! Šele, ko zagledaš vso to lepoto, pa še cerkvico na otoku sredi jezera, v srcu začutiš ponos nad tem biserom naše dežele, ki je znan tudi že širše po Evropi in svetu.

Sedaj pa pot pod noge in v Bohinj. Težko je opisati čudovito vožnjo v soteski, obdano z obeh strani s planinami in s prekrasno idilo bogastva zelenih gozdov, skozi katero se vije cesta, po kateri se pozibava avtobus z veselim izletniki, željnimi lepot te očarljive narave. Pogled na desno stran razgrne Savo Bohinjko, čisto kot biser, lesketajočo se v zelenkastih odtenkih kontrastov skalnatih Julijcev in njegovih gozdov... Clovek ima le eno besedo: čudovito.

Bohinjsko jezero. Ena sama lepota, mir, spokojnost in čistost, prosojnost. Srečujemo turiste zadovoljnih obrazov od doživetih lepot, počitka, svežega planinskega zraka in nepozabnih vtisov, ki se bodo vrnili na svoje domove po svetu polni elana in zdravega duha, da se spoprimejo s težavami vsakdana. Mi kot enourni turisti se poslavljamo od teh doživetij vedro in veselo in marsikateri od nas se ozira nazaj, da bi si ta pogled na Bohinj vtisnil za čim dalj časa v spomin.

Vračamo se po isti poti ob Savi Bohinjki, skozi Bled in kmalu smo v Radovljici. Tu nas čaka pri naših radovljiških »kolegih« v domu upokojencev kosilo. Poslopie je skoraj novo, klasične gradnje, pestrih barv in ima zmogljivost za okoli 200 varovancev. Seveda smo se za lep sprejem in domače počutje zahvalili in jim v spomin na naš obisk predali priložnostno majhno darilce domžalskih varovancev. Po izdarnem in okusnem kosilu smo se našim gostiteljem še enkrat zahvalili in jih povabili, naj nas kmalu obiščejo v naših Domžalah. Ker je bilo povabilo na naše zadovoljstvo sprejeto, upamo, da se bomo Radovljčanom z enako mero oddolžili, kot so nas oni sprejeli in postregli.

Ker od Radovljice ni daleč do Vrbe smo se ustavili v rojstni hiši našega velikega pesnika Prešerna. Spomnim se pesmi o tej Vrbi in Zdravljice. Zatem se podamo še na božjo pot na Brezje k Mariji. Kmalu smo iz Lesc po lepem asfaltu na Brniku, ljubljanskem letališču, ki je obenem naša zadnja postaja.

Ob vseh teh lepih vtisih in nepozabnih lepotah se vračamo s poti po naši slikoviti Gorenjski odlično razpoloženi v Domžale.

Naposled smo se srečno pripeljali pred naš ljubi dom, kjer smo stopili na domača občinska tla. Srečni, bilo je lepo.

SREČKO

ijim sta gospodarja Tustanja v letu 1793 postala grofa Žiga in Kajetan, nato pa kneza Viljem in Karel Ausperg – Turjaška. Dne 3. marca 1797 je Tustanj po prisvojitvi pogodbi prevzel Karel Marija Alekson.

Dne 7. maja 1800 je posestvo in grad Tustanj kupil Ignac Škarja, ki je bil do tedaj zakupnik gospostva v Vipavi. Hkrati je prevzel tudi vse druge obveznosti v zvezi s Tustanjem ter gradom in imetjem v Moravčah. Med drugim je poravnal tudi dolg 2000 fl. za beneficij na Vrhopoljah. Poročil se je z Ivano, rojeno Widmajer. Ignac je umrl 12. novembra 1816. Njegov sin Jožef je postal lastnik po prisvojitvi pogodbi 16. avgusta 1824, kar pa še dolgo ni bilo urejeno, saj je 2. aprila 1830 spet prosil za prepis posestev v Tustanju in Moravčah. Bil pa je Jože zelo slab gospodar, vse preveč je zapravljal in se zadolževal. Za njim je Tustanj s pripadajočo posestjo ter dolgom 32.172 fl., prevzela njegova žena Helena, rojena Jancigaj. Na osnovi izročilne pogodbe, ki so jo napisali 1. julija 1847, je Tustanj v letu 1849 prevzela njuna hči Maksimilijana.

Nadaljevanje prihodajle

vsi naši gradovi • vsi naši gradovi • vsi naši gradovi

Grad Tustanj – 500 letnik

Pričakujemo serijo predstavitev naših gradov. Mnogo jih je bilo, nekaj jih je še. Se starih oz. tistih, ki so propadli, bili porušeni, požgani spominjamo?

Bomo znali ohraniti tiste, ki jih zob časa še ni usodno načel? Poznamo zgodovino, njena dejstva, poznamo ljudska izročila? Na vsa ta vprašanja bomo skušali odgovoriti v seriji »Vsi naši gradovi«. Veseli bomo, če boste bralci pri tem sodelovali: s podatki, ki morda še niso znani, s kako staro fotografijo, posnetkom pesmi, ki jo o gradu in ljudem na nje še morda kje kdo zna, z vinjeto, grafično upodobitvijo. Sodelujte. Dela – »vsi naši gradovi« se je lotil naš znani kronist, raziskovalec krajevne zgodovine naše občine Stane Stražar.

Vas Tustanj je svoje ime dobila po lehnjaku, ki nastaja ob izvirih ali po moravškem pečenjaku, ki ga je veliko med Tustanjem in Rudnikom, ostanki kamnolomov pa so še vidni.

Kraj se prvič omenja v letu 1238 in sicer kar dvakrat. Grad Tustanj pa prav letos praznuje 500-letnico. Napis na kamniti plošči z grbi nad vhodnim portalom nam pove, da so ga postavili v letu 1490. Kakšen je bil ta, najbrž prvoten, grad lahko samo ugibamo. Poznejši lastnik Franc Bernard, grof Lichteberg ga je med leti 1667 in 1671 dal povsem prezidati. Tak se nam je ohranil do današnjih dni, kar kažejo tudi Valvasorjeve slike, ki so nastale v času dograditve.

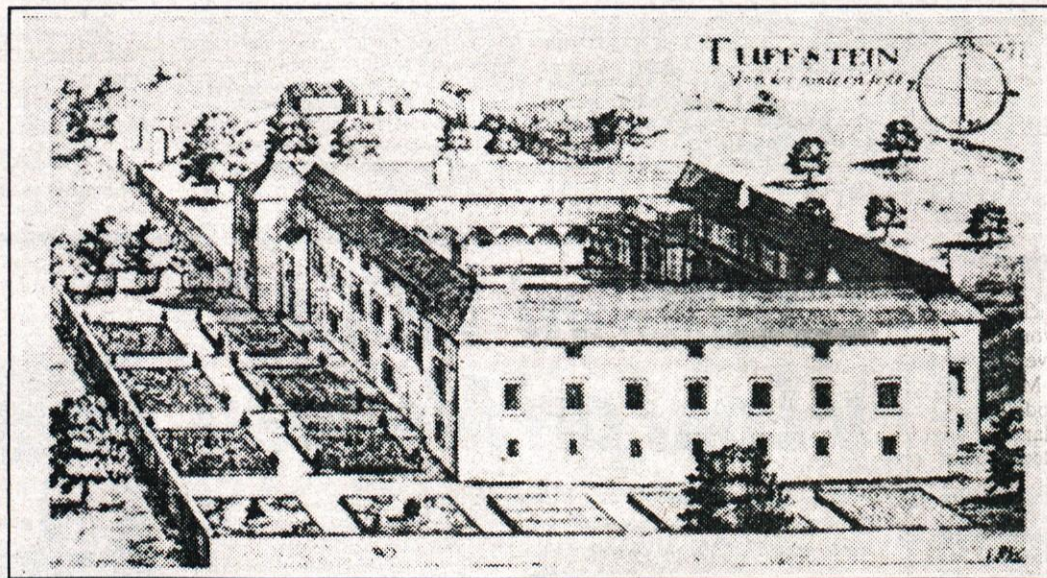
Krški škof Janez Jakob je 17. maja 1610 dal v fevd dvor – tri kmetije v šempetrski fari Martinu Perchardu Schwabu pl. Lichtenbergu v Tustanju.

Iz leta 1620 sta v zvezi s tustanskim gradom znani dve kupni pogodbi. Wolf Schwab, pl. Lichtenberg in brat Franc Schwab sta sklenila pogodbo za polovico gradu in posesti v Tustanju. Za drugo polovico gradu in posesti pa se je Wolf pogodil s svojimi brati.

V zapuščinskem pismu 4. marca 1641. je omenjen Franc Kristof Schwab, pl. Lichtenberg. Ana Marija Andriana, rojena Hasiber in sin Ferdinand Schwab, pl. Lichtenberg, lastnika gradov in posestev v Tustanju in v Praprečah na Dolenjskem, sta 8. novembra 1645 polovico podedovane kmetije prodala Hansu pl. Raabu.

Stiški opati so 2. avgusta 1650 Hansu Juriju Schabu pl. Lichtenbergu, gosposdu Tustanja in njegovi ženi Regini Uršuli Schwab, rojeni Moschkon, prodali gosposčino Ortnek z vsemi služnostmi 75 kmetij, 6 dvorcev, 8 gostačev in 5 mlinov za žito, žitno desetino, desetino od drobnice in vse kar spada zraven.

Franc Bernard pl. Lichtenberg se je v letu 1662

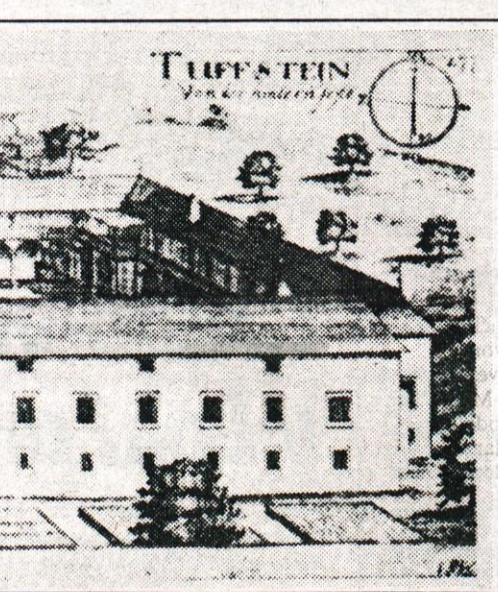
z Ivanom Jurijem pl. Lichtenbergom pogodil za polovico tustanskega gospostva. Ta Franc Benard pl. Lichtenberg je torej grad prezidal in mu dal današnjo zasnovo. Njegova žena Ana Felicita, rojena Gall je bila doma iz moravške, češnjaške ali rožeške graščine. Ker je dal Franc Bernard pl. Lichtenberg v sončni uri na južni steni gradu naslikati rožeški grb je najbrž izhajala iz te rodovine. Grb je povsem obledel in ni več razpoznaven.

Tustanski gosposdi so se morali pri gradnji precej zadolžiti. Mati Regina Uršula, ki je bila tedaj najbrž že vdova, je sinu Wolfu Andreju pl. Lichtenbergu 20. maja 1675 prepustila graščino

Ortnek s pogojem, da poplača dolgove na tem posestvu.

V dobskih krstnih maticah v letu 1679 omenjena botra Ana Felicita iz Tustanja. Wolf Albreht Schwab pl. Lichtenber iz Tustanja je bil varuh dedičev Engelberta Fabiančiča in je v 1710 v njihovem imenu prodal njivo v Lisičjem.

Premoženjske razmere in premičnine so navadno do podrobnosti navedene v vsakokratnih

zapuščinskih zapisnikih. Tako je v zapisniku od 11. marca 1712, ko je izročal posest, imenovan tudi Ferdinand Albert pl. Lichtenberg. Dne 5. aprila 1717 pa sta se poročila Jurij Ludvik pl. Lichtenberg in Marija Ana Rasp. Tustanska grofica Notburga je bila 9. aprila 1771 krstna botra Notburgi, hčerki učitelja in organista Mayerja v Moravčah.

Za grofom Karlom je Tustanj po darilni pogodbi 11. avgusta 1783 prevzel sin Franc Ksaverij Lichtenberg. Ta je bil zadnji gospodar v Tustanju iz rodovine plemenitašev Lichtenbergov. Gospostva pa je imel tudi v Črnomlju, Semiču in Belneku. Za

naši kraji in ljudje • naši kraji in ljudje • naši kraji in ljudje • naši

V Ihanu ni samo smrad

Nikoli nisem bil gasilec, pa najbrž tudi nikoli ne bom. Pa vendar me na gasilstvo veže marsikaj. Če ne drugega, spoštujem jih. Vse, ne glede odkod so. Spoštujem njihovo neutrudljivo prihodnost in visoko cenim prizadevnosti, ki jo vidimo in čutimo pri njihovem delu.

Pa se včasih celo malo ponorčujem na račun medalj, ki jih je na oprsijh gasilcev več kot kjerkoli, kar je seveda povsem razumljivo, ker je tudi gasilec več kot v katerikoli aktivnosti naše družbe.

Smo v mesecu požarne varnosti, zato društva in gasilske organizacije prikazujejo še več aktivnosti.

Tako so ihanski gasilci z velikim organizacijskim čutom 26. oktobra pripravili v domačem kulturnem domu, akademijo, na temo gasilstva, glasbeno zabavnega značaja. Rekli so, da je bila ljudem, ki jih je bila polna dvorana zelo všeč.

Poleg domačega pevskega zbora, ki je sicer cerkveni, vendar izpopolnjen in nastopa na vseh prireditvah doma in tudi zunaj, smo gledali in poslušali, še mlade gasilčke, recitatorje, narodne noše v folklorni zasedbi in druge.

Nadvse pa je navdušil sloviti ansambel »Marela«, ki se je prav zato pripeljal iz Dortmund, 1200 km daleč v Ihan. S svojim »Podokničarjem« Francem Pestotnikom, ki je sestavni del ansambla, so se še vsi utrujeni od vožnje odpovali honorarju. Plačalo jih je navdušeno občinstvo s spontanimi aplavzi.

Videl je ustanovitev svojega gasilskega društva v Ihanu – Maks Lenček: 91-letni častni član GD Ihan.

Glasbena ustvarjalnost v visoki starosti – priznanje za kulturno prizadevanje ob 90-letni Anici BERNOT.

Organizatorji so imeli poleg gasilske žilice v sebi, tudi veliko človekoljubnosti in pozornosti do svojih krajanov. Ob tej priložnosti so nagradili z lepimi priznanji dva najstarejša krajana. Anica Bernot, 90 let je organizatorka in pevovodja ihanskega mešanega zbora, ki je kot re-

čeno, velikokrat sodeloval na gasilskih in drugih prireditvah in proslavah. Zato ji je tudi kulturno društvo Svoboda izreklo svoje priznanje. Maks Lenček pa je na svetu 91 let in je edini še živeči ustanovitelj gasilskega društva v Ihanu. Dokler je mogel je bil aktiven član društva, sedaj

pa je razumljivo le častni.

Obema jubilantom, vsem ihanskim gasilcem, še posebno tistim, ki so dobili republiška, občinska in krajevna priznanja, organizatorjem in vsem, ki so pomagali, iskrena čestitka in zahvala za resnično prijeten večer.

ANDREJ ZAJC

Ivan Rovšek

Janez Ravnikar

Rado Bregar

Slavko Urankar

Minka Urankar

Danes do Gabrja, kdaj do Limbarske?

Če je šlo vse po sreči in v skladu z dogovori, potem imajo v Krajevni skupnosti Moravče danes že blizu 2 kilometra asfalta več, kot so ga imeli pred kratkim, če ne, se bo to zgodilo v teh dneh. V skladu s programom samoprispevka in dodatno sklenjenimi dogovori se je namreč uredil blizu 2000m dolg odcep ceste Moravče-Zalog do znamenja v Gabrju. Krajanje so zadovoljni, kaj ne bi bili, saj so požirali prah, se vozili po luknjasti cesti in se jezili nad vodo, ki je iz dneva v dan poškodovala cesto.

Prizadevanjem gradbenega odbora, pa tudi večini krajanov s tega območja gre zahvala, da je delo zaključeno, čeprav je po mnenju nekaterih kar nekaj let prepozno – kje pa ne! Zemeljska dela je ob pomoči krajanov opravila firma Marjane Petač, asfalterška dela pa so poverjena Cestnemu podjetju Ljubljana. Ko sva s fotografom obiskala ta del naše občine, krajanje sicer še niso bili v celoti zadovoljni, saj asfalta še ni bilo, iz njihovih izjav pa že lahko razberete, kako velika pridobitev je urejena cesta, ki je tudi nam približala Hrastnik, Limbarsko goro, Mošenik in ne nazadnje tudi del KS Peče.

Naša skupna želja pa je, da bi čimprej našli denar in moči za

rekonstrukcijo in asfaltiranje tudi naslednjega odcepa ceste proti Limbarski gori, ki bi z asfaltnim dostopom resnično lahko postala turistična točka. KS Moravče si pod vodstvom prizadevnega predsednika sveta Petra Janežiča in tajnika Milana Brodarja ter njunih sodelavcev ter vseh prizadevnih članov gradbenih odborov prizadeva, da bi se dela iz programa krajevnega samoprispevka tudi v letu 1991 nadaljevala in uspešno zaključila.

IVAN ROVŠEK – asfaltirana cesta je velika pridobitev za vse nas, želeli bi le, da bi se čimprej nadaljevala proti Limbarski gori, kamor zlasti konec tedna prihaja veliko ljudi. Kot član gradbenega odbora lahko rečem, da večjih težav ni bilo. Da pridemo še do telefonskih priključkov, višje ležeči kraji potrebujejo boljše vodo, pa bo šlo.

JANEZ RAVNIKAR – tudi sam sem član gradbenega odbora, ki je z nekaterimi manjšimi težavami, kje jih pa ni, izpeljal vse akcije. Večjih težav s pridobivanjem soglasij lastnikov zemljišč ob cesti ni bilo, tudi dodatne

deleže so krajanje kar dali, izjeme so pa povsod.

RADO BREGAR – čeprav nisem iz te krajevne skupnosti,

V okolici vseh šol so se pojavili hvalevredni napisi in podobe, ki šoferje opozarjajo na učence. Naj avtorji napisov ne mislijo, da zaradi manjkajočih ločil omalovažujemo njihovo delo. Kličemo jim le: »Pisci, pišite pravilneje! Slavisti.«

DO KDAJ ŠE...

Kako na magistralko?

Petek je. Ura je nekaj minut pred šesto. Zapeljem od doma proti tovarni in se postavim v eno izmed križišč z magistralno cesto Ljubljana-Maribor na Viru. Rad bi prišel čez, na drugo stran... Čakam... Ura je deset pred šesto, urni kazalec hiti... za mano vrsta nestrpnih voznikov, ki me spodbujajo s hupanjem, sosed za mano mi nedvomno kaže, da mi nekaj manjka. Jaz pa čakam... rad bi se varno – kolikor le mogoče normalno – vključil v promet... urni kazalec hiti... pet pred šesto... spet bom zamudil, pa tako zgodaj sem vstal... kolone pa kar vozijo in nihče izmed voznikov ne kaže niti najmanjšega usmiljenja do moje stoenke in vrste nestrpnih voznikov. Končno se nekdo odloči... ustavi mi... vendar pas proti Mariboru ni prost... po njem drvi tovarnjaki... jaz pa kar čakam. Sosedu za mano je dovolj... zapelje iz kolone, se postavi vzporedno ob meni in prav v tem trenutku nekdo z magistralko zavije v desno... gume cvilijo... šoferja preklinjata... ne počij... mi pa še vedno čakamo... končno je kolona prekinjena. Roka, ki je vseskozi držala sklopko, poskoči, noga pritisne na plin in na drugi strani sem, nejevoljen, jezen, iz dneva v dan... ob dveh ne bo nič drugače... do kdaj še...

Dve je ura in spet čakam. Pred mano, za mano, ob meni nestrpni kolesarji, pešci, vozniki... vsem se mudi domov... izsiljujemo... preklinjamo prestrašene pešce in kolesarje, ki izsiljujemo... preklinjamo magistralko, ki to sploh ni... saj se nanjo brez nekajminutnega čakanja sploh ne pride...

Sobota dopoldne. Z vnučko čakava ob robu ceste in skušava priti čez. Ne gre, po desetih minutah, ko že skoraj obupam, se me usmili neznan voznik tovarnjaka... hvala ti... do kdaj še... In tako iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz leta v leto, koliko časa še... do kdaj... Urediti križišča v Domžalah je izboljšanje prometnih razmer, vendar brez »posledic« za Virjane in Dobljane, ter vse druge, ki skušajo normalno priti čez magistralno cesto – edino direktno povezavo med Ljubljano in Mariborom. Do kdaj še! Govorimo o tretjem pasu čez Trojane, o bodoči avtocesti, za katero nihče ne ve, ne kdaj ne kje bo šla... ljudje pa živijo ob magistralki, puščajo ob njej tudi življenja in čakajo iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz leta v leto... kdo jim bo povedal do kdaj...

Najbolje urejena postaja

Za avtobusno postajo Podmilj lahko rečemo, da je trenutno najbolj urejena avtobusna postaja ob magistralni cesti Ljubljana-Maribor na območju naše občine. Ob njej je urejena vsa potrebna prometna signalizacija,

vključno s talnim napisom, zlasti veseli pa so je bili šolarji, saj jim je s tem prihranjena hoja ob prometno zelo nevarni magistralnici. Finančna sredstva sta zagotovili KS Trojane in občina, izvajalec pa je bil Cestno podjetje Celje.

Ob tem zapišimo še, da je to ena izmed redkih asfaltiranih postaj ob magistralni cesti v naši občini, da pa se tudi drugim obetajo boljši časi, saj naj bi v naslednjem srednjeročnem obdobju na celotni trasi asfaltirali vse avtobusne postaje.

Srčki na cesti

Srčki, le kaj pomenijo? Usmerjajo pešce, recimo, da največ mlade, na površine, kjer so varni... Lepa zamisel! Ko bi le prispevala k večji prometni varnosti in manjšemu številu nesreč.

iz naših krajevnih skupnosti • iz naših krajevnih skupnosti • iz naših

TURISTIČNO DRUŠTVO DOMŽALE

OBČNI ZBOR TURISTIČNEGA DRUŠTVA DOMŽALE

Da bo lepši prostor, v katerem živimo...

26. oktobra 1990 je približno 100 članov izmed 922 na občnem zboru pregledalo delo dveh letnega obdobja, kolikor je od zadnjega občnega zbora minilo.

Dosedanji - dolgoletni predsednik društva Drago BURJA je v strnjem poročilu pregledal opravljeno delo. V skrbi za naše življenjsko okolje je bilo storjenega veliko, zlasti še, če vemo, da vsi v društvu delajo prostovoljno in brez plačila. Od skrbi za čistočo (sodelovanje v čistilnih akcijah), do zasajanja novih skupnih površin s cvetjem in grmičevjem, do skrbi za informativne vitrine, kašipote, plakativne površine, koše za odpadke, kozolce na vpadnicah, klopi v parkih, se razvija skrb za lepo urejeno okolje. Seveda pa vse to še zdaleč ni vse! V društvu sta bili

Člani Turističnega društva so precej množično prišli na občni zbor svojega društva...

Drago BURJA: samo konkretno...

lahko bi se v večji meri lotili urejanja vprašanih onesnaženega zraka, ki tak - kakršen je - ne postaja le komunalno, temveč tudi omejitveni problem turizma.

Zanj v izvršnem svetu skrbi posebej za to področje zadolženi član. Tudi sicer bodo za turizem v prihodnje skrbeli. Kot je obljubil predsednik IS Anton Preskar, se bomo v Domžalah v prihodnje organizirano lotili obnove fasad, izdelan bo program ureditve naselij, ki ga ta čas že pripravljajo, bolj organizirano se bomo v občini lotili tudi cestnih vprašanj. Za vse to bo tudi društva v prihodnje namenila nekaj več denarja. Morda bo za delo društva vsaj v prihodnje moč zagotoviti tudi prostor, kjer bi se člani društva lahko sestajali. To je že dolgo želja turističnih delavcev v Domžalah.

V prihodnje želijo v večji meri navdušiti lastnike lokalov v Domžalah za nekaj več skrbi za urejanje okolice lokalov, namestiti bi želeli posebne posode (kontejnerje) za papirne odpadke, ki naše mesto najbolj onesnažujejo, mnenj, želja, pripomb pa je bilo še več.

Ob koncu so s knjigami nagradili več deset posameznikov in kolektivov, ki so svojemu bivalnemu okolju namenili toliko skrbi, da je njihovo prizadevanje vredno pohvale.

O novem vodstvu (starega sploh ne bi bilo treba menjati) se bodo člani novoizvoljenega upravnega odbora domenili med seboj.

BROJAN

Brez »lupanja«

Občni zbor Turističnega društva Domžale je bil pravzaprav šolski primer prireditve - kakšna naj taka reč bo...

Predvsem po zaslugi Draga Burja: konkretno govorjenje, konkretni podatki, racionalne besede o tem, predvsem, kaj so storili. Nič »megle«, nič praznega govorjenja, leporečja, »štirikanja«...

Enako je bilo tudi z gosti in navzočimi člani turističnega društva. In ker je bilo temu tako, so zmogli vsa sicer obsežna področja, probleme, težave in načrte predložiti v eni uri.

Bilo je, kot pravimo - brez lupanja. Ob tem smo se tembolj zavedli tiste laično povedane trditve iz komunikologije:

Kdor si ima kaj povedati, si to pove v prvi uri...

... če ne, so mu premalo tudi tri ure in več...

Tabor nad Ihanom. Poskus rekonstrukcije izgleda pravega tabora v bližini gradu. Na zahodnem obzidju so še sledovi verjetno lesenih kašč, zanimiv je tudi poseben sistem vhoda z dvignim mostom ter na kamnite konzole naslonjena vrhna lesena konstrukcija.

Ob zaključku obnovitvenih del na Taboru

S prizadevanjem župnika Franca Zplate, prebivalcev Goričice in župljanov župnije Ihan se je posrečilo obnoviti in zanamcem ohraniti še eno dragoceno sakralno umetnino v naši občini, to je cerkev sv. Kunigunde na Taboru nad Ihanom.

Cerkev sv. Kunigunde na Taboru nad Ihanom, v ljubljanski nadškofiji je tej svetnici posvečena samo ta, se v zgodovinskih listinah omenja že v letih 1410 in nato 1478 - pergament Kunigund in 1481 hubeben an sanndt Khunigundt perg. Dne 20. marca 1515 so kardinali rimske cerkve ter škof Dominik in Frančišek cerkvi sve. Kunigunde podelili sto dni odpustka vsem, ki jo obiščejo.

Cerkev je bila revna. V letu 1526, ko so pobirali cerkvene posode za vojsko proti Turkom, je imela samo bakreni kelih, ki ji ga niso vzeli.

V letu 1643, ko je bil v Ihanu župnik Urban Komatar, so tedanje gotsko cerkev na Taboru prezidali, na severni strani prezbrerija pa prizidali zakristijo. Dela so bila končana do 24. junija isega leta, ko jo je ljubljanski škof Oton Friderik, grof Puchheim v spremstvu stolnega dekana in dveh kanonikov slovesno posvetil.

Na to, da je bila ta cerkev včasih last kruperskih plemenitašev, spominjata na stranskem oltarju sv. Florijana dva grba, Ravbarjeve in Raspoje družine. V cerkvi je še kruperska graščinska grobnica. V severni in južni steni sta v cerkvi vzdana dva nagrobnika kruperskih plemenitašev.

V času turških vpadov v petnajstem ali šestnajstem stoletju so vaščani cerkvico obdali z razmeroma močnim protiturskim taborom. Po taboru sta prevzela svoje ime cerkev z mežnarijo in hrib. Arhitekt Peter Fister, ki je poskušal tabor rekonstruirati, je ugotovil, da so se vaščani, ki so trdnjavo snovali in jo zidali, zgledovali po bližnjem renesančnem kruperskem gradu. Tabor je bil zasnovan v pravokotni obliki približno 24x30 metrov z okoli 5 metrov visokim

Verska svečanost ob zaključku obnovitvenih del, ki jo je vodil beograjski nadškof Franc PERKO.

obzidjem s strelnimi linami. Na notranji strani obzidja zgoraj je bil krog in krog obrambni hodnik, pokrit s skrilnimi ploščami ali škaleo, da je brambovce in tabor vatoval pred zažigalnimi puščicami. Ob obzidju podhodnikom so bile shrambe, kamor so vaščani shranili svoje dragocene imetje in živež. Med obzidje in cerkev so ob nevarnosti prignali živino. Vhod v tabor je bil mogoč samo preko dvignega mostu skozi vhodni in obrambni stolp. Zvonik pa jim je še kako prav prišel za opazovanje. Tako znova na taboru kot del zidovja s temelji vhodnega obrambnega stolpa sta še dobro vidna in bi ju bilo pred nadaljnim propadanjem potrebno zavarovati.

V letu 1718 so nad taborsko cerkev prišle tako velike nadloge, da je kronist zapisal: »Bog, prizanesi tej revni cerkvi in odvrni od nje nevihte, da ne bo popolnoma propadla!« Tedaj so popravili zvonik in zakristijo. Naslednje leto se jim je, kljub temu, da so bili zelo slabi časi, kot poroča kronist, posrečilo cerkev prekriti.

Po dolgi letih je bila taborska cerkev spet potrebna popravila. In kot smo že v uvodu zapisali, se je prebivalcem Goričice in vse ihanske župnije pod spretnim vodstvom njihovega župnika posvem posrečilo. Tako so to dragoceno cerkvico s štirimi zlatimi oltarji obvarovali pred nadaljnim propadanjem.

Obnovitvena dela so se začela v letu 1986, ko je cerkev dobila nova hrastova okna. Naslednje leto je bilo opravljeno eno najbolj nevarnih del, prepletkali so pločevinasto streho na zvoniku. Največ del je bilo opravljenih v letu 1988, ko je cerkev dobila skoraj povsem novo ostrežje in streho, zlebove in odtočne cevi, nov lesen strop nad ladjo in je bila znotraj prebeljena, zunaj pa je dobila novo fasado.

Pod vodstvom znanega zvonarja Viktorja Gaberska z Vira, sicer doma iz Krtine, pa so zamenjali leseno konstrukcijo za zvonove in jih na novo namestili. Gaberski je tudi to svoje zadnje tako delo kot v številnih drugih zvonikih na Slovenskem, opravil strokovno. Restavriral Marko Kavčič iz Sentošta nad Horjulom je restavriral dva zlata oltarja, velikega iz leta 1681, ki je posečen sv. Kunigundi in oltar sv. Florijana pred slavalokom na desni strani. Na stebri na desni strani oltarja je v lesu upodobljen grb Ravbarjeve rodovine, na desni strani pa je grb Raspoje.

V letu 1989 je restavriral končal dela še na ostalih dveh oltarjih. V kupolasti kapeli na severni strani ladje je obnovil zlati oltar sv. Notburge, v kupoli na južni strani pa oltar sv. Lucije z bogato ornamentiko. In kot zadnje je letos prišla na vrsto tudi prižnica iz sredine prejšnjega stoletja. Za zaključek lahko dodamo to, da so bila vsa dela opravljena strokovno in da je bilo za župnijo to kar veliko breme, pomoči od drugod pa niso dobili. Vsem, ki so si prizadevali in pri tem pomagali, je lepo obnovljena cerkev najlepša nagrada.

Ob zaključku srečno opravljenih obnovitvenih del je bila v cerkvi na Taboru na rožnovensko nedeljo, prvo v oktobru, letos je bilo to 7. oktobra, ko je imela soseska Goričica tudi žegnanje, nekateri pravijo bob, lepa slovesnost, ki jo je vodil beograjski nadškof Franc Perko. Ker je bil pred odhodom v Beograd dolga leta duhovnik v samostanu v Mali Loki, ga imajo ljudje za domačina. In prav je tako.

STANE STRAŽAR

Trio Svetlin na prireditvi »Kamniška jesen«

»TRIO SVETLIN« - mladi muzikanti iz Moravc so ob zaključku za njih nadvse uspešne sezone nastopili na prireditvi »Kamniška jesen«. Najbolj ponosni pa so na 1. mesto na srečanju mladih ansamblov na Rovih, ki so ga uspešno pripravili gasilci iz Rov.

Vir

Živi samo še pet mengeških nabornikov - letnik 1920

Tone Rožman, Štefan Ves, Ludvik Rabič, Stane Testen in Andrej Bugar so šli skupaj na nabor tik pred II. svetovno vojno, leta 1940. Tedaj je bilo na naboru iz Mengša in Loke osemnajst fantov. Po zaslugi Toneta Rožmana se ti »fantje«, zdaj že sedemdesetletniki, ob okroglih obletnicah zberejo in obudijo spomine. Pred desetimi leti jih je bilo še devet, letos samo še pet... Koliko jih bo čez deset let?

Vseh teh pet »fantov« je doživelo v življenju tudi veliko slabega, vsi so morali iti skozi vojno vihar - vsi kot partizani - čeprav so bili prej nekateri orli, drugi pa sokoli, vsi tudi vnaprej gledajo z optimizmom v svet.

Ker je šlo ob srečanju zadnjih petih sedemdesetletnikov s »štelenge« izpred petdesetih leta za zgodovinski svetovni dogodek - kot je rekel Tone - je prav, da ga obeležimo s slikami tudi mi, vsem petim »fantom« pa zaželimo tudi veliko zdravja in optimizma še vnaprej!

iz naših krajevnih skupnosti • iz naših krajevnih skupnosti • iz naših

LIKOVNA KIPARSKA KOLONIJA DUŠEVNO PRIZADETIH V INCE MENGEŠ:

Tudi zanje
je ustvarjanje
sreča...

Udeleženci (bilo jih je 25) so se zbrali iz šol s prilagojenim programom iz Kamnika in Domžal, iz Doma počitka v Mengšu, seveda pa so bili udeleženci predvsem domači oskrbovanci...

V obilici aktivnosti, ki jih za svoje člane pripravijo v Društvu za pomoč duševno prizadetih Domžale-Kamnik, so se že pred časom lotili tudi izražanja na likovni način. Ugotovili so, da za duševno prizadete ni dovolj le delovno usposabljanje, da so tudi zanje še kako usrečujoče svobodne aktivnosti, kot je likovno ustvarjanje. Že

pred časom so se lotili obdelave ploskev na svoj način s čopičem. 20. oktobra 1990 pa se je 25 članov društva duševno prizadetih lotilo kiparskega ustvarjanja. Pomoč jim je pri njihovem delu nudil akademski slikar – grafik Črtomir Frelih.

Dela v glini se je vsak izmed udeležencev kiparske kolonije lotil po svoji zamisli, pri tem pa jim je

v oblikovanju konkretne naloge mentor seveda pomagal.

Med 9. in 16. uro so tako ustvarili 25 izdelkov, ki so jih medtem že žgali v pečarstvu v Komendu. Izdelke bodo pokazali tudi na razstavi, želeli pa bi, da bi jih morda

Mentor Črtomir Frelih, akademski slikar – grafik o kiparski koloniji v INCE Mengeš:

Ploskovno smo se z varovanci INCE-ja in duševno prizadetimi nasploh že trudili. Ustvarjanje je resnično lepo doživetje, le da je treba duševno prizadetega na določeni stopnji dodelave motiva ali materiala ustaviti, ker je nekako odsoten občutek, kdaj je delo končano.

Dela z glino smo se lotili po analogiji gnetenja snežne kepe, ustvarjanja predmetov iz snega...

Udeleženci so se lotili izdelave uporabnih predmetov – loncev, pepelnikov, opeke – kar vse skušajo okrasiti na zanimiv način vsak s svojim ornamentom ali krasilnim delčkom predmeta...

Udeleženci kiparske kolonije s svojim mentorjem

LIMBARSKA GORA NAD MORAVČAMI:

Srečanje na Limbarski gori s 768 metrov nadmorske višine

V soboto 29. septembra 90 je bilo sončno in praznično, predvsem za borce, aktiviste, pohodnike po poti spominov NOB občine Domžale, planince, tabornike, šolsko mladino, upokojence in ljubitelje narave, ki so prišli od blizu in daleč na tovariško srečanje.

Srečanje so pripravili pri spomeniku na Pristavi pod Limbarsko goro, kjer so 30. septembra 1943 po vrnitvi iz Dolenjske presnovali Šlandrovo brigado. Pri kmetu Trdinu »Urankarju« je osmi kontrolni žig, za pohodnike pa vpisna knjiga, v katero se preko leta vpiše mnogo pohodnikov. Slavnostni govornik na tem srečanju je bila Dragica KOLENC, predsednica občinskega odbora ZB NOV občine Domžale, ki je obudila spomine na te dogodke iz časa NOB v teh parti-zanskih krajih. Dotaknila se je današnjih dni, kako živimo v strahu in nemiru. Zatem je sledil krajši kulturni program, ki so ga izvajali pevski zbor OŠ Jurij Vega pod vodstvom gospoda Staneta HABETA, recitatorske in mešani pevski zbori društva upokojencev Moravče z recitatorko Francko Kosmač, ter zborovodjem Lojzeto ŠTEFANOM. Po programu so pripravili srečanje na vrhu Limbarske gore. Tu so moravški taborniki pripravili izvrsten golaž, dobilo pa se je tudi kaj drugega. Na stojnici so ponujali žgane pijače in miniaturne spominke.

Nekateri so tudi zaplesali, igral jim je znani harmonikar Franc FLERE. Pred cerkvijo Sv. Valentina pa je igral mlad ansambel bratov Svetlin iz Tuštanja pri Moravčah. Pridružil se jim je

tudi pevski zbor društva upokojencev Moravče in zapel nekaj domačih pesmi. Organizacija je bila dobra, nismo pa bili zadovoljni z udeležbo; čeprav je bilo vreme sončno, obveščenost

preko javnih občil in po krajevnih skupnostih dobra, je bila udeležba »slaba«. Morda bodo naslednja srečanja bolj obiskana.

JOŽE NOVAK

NITKA
v Moravčah

V samem centru Moravč je že dlje časa odprta trgovinica s simboličnim naslovom Nitka, v kateri njena lastnica Ivica Resnik prodaja »vse živo«, kar ima zvezo s tekstilom. Tako v njej dobite žensko in moško ter otroško konfekcijo, pa metrsko blago vseh vrst, barv in vzorcev – vse dobre kvalitete, lahko izbirate med pozamenterijo, najdejo pa se tudi volna, pa

kakšna otroška igrača, s katero potolažite svoje najmlajše. Kljub majhnosti je trgovinica dobro založena, v njej najdete prav vse, kar potrebujete s tega področja. Cene so dostopne, saj se lastnica trudi, da bi izdelke, ki jih prodaja, nabavila pri različnih proizvajalcih, tudi privatnikih in na tak način ustregla svojim kupcem.

Prisrčno vabljeni v Nitko!
V.

mogli pokazati – nimo tudi obiskovalcem nove domžalske banke.

Zanimivo je, da so si delo v kiparski koloniji ogledali udeleženci posveta Družbena skrb za vzgojo, izobraževanje in socialno varnost razvojno motenih otrok in mladostnikov: Integracija, Alternativa in inovacija.

V Mengeš so prišli udeleženci posveta iz Sinja in Zagreba. Po udarili so, da gre za tenkočutno obliko skrbi za oskrbovance oz. varovance, ki jim ustvarjalno delo zagotovo prinaša veliko osebnega zadovoljstva.

»HVALA« INVALIDOV ZA
IZKAZANO POMOČ OB
PRIPRAVI ZANIMIVE
PRIREDITVE:Koristno
in veselo
srečanje...

Društvo invalidov občine Domžale je pred nedavnim pripravilo srečanje pobratenskih društev invalidov iz Izole in Laškega. Pripravili smo zanimiv program, v dopoldanskih urah smo organizirali ogled (Arboretuma v Volčjem potoku in Lončarskega podjetja v Komendi); po ogledu teh zanimivosti smo se invalidi srečali tudi na pikniku v Lahovčah pri ribniku. Zabavali smo se do poznega večera.

Eden od namenov tega srečanja je bil tudi v tem, da praznujemo 15 let obstoja našega društva.

Naše društvo invalidov je odprto in se vanj lahko vključijo vsi invalidi ne glede na to, kdaj in kje je kdo postal invalid. V občini imamo še vedno mnogo vojaških in civilnih invalidov, ki niso včlanjeni v društvo. To je priložnost tudi zanje.

Ob koncu se zahvaljujemo Občinski skupščini Domžale za finančno podporo, ki nam je omogočila to srečanje. Vsem iskrena hvala.

Društvo invalidov
Domžale

Pri Štefki dobite
vse

Štefka Vettoraz iz Peč zlasti domačinom ni potrebno posebej predstavljati, saj že več desetletij kúpujejo pri njej. Včasih je bila zaposlena v Napredkovi trgovini, zdaj se je odločila, da gre na svoje in rezultat je prikupna trgovina z mešanim blagom, ki je našla mesto v novem Gasilskem domu v Pečah. V njej dobite vse: od prehrabnih artiklov za vsakdanjo rabo, do galanterije, pa tekstila in še kaj bi se našlo. Vse po dostopnih cenah s prijaznim nasmehom in povabilom, da se še ogledate. Štefka ima svojo trgovino in kupce rada, kar nenazadnje dokazuje s tem, da kot prodajalka dela že več kot 3 desetletja. S prodajo je zadovoljna, čeprav so časi, ko je denarja iz dneva v dan manj. Nič manj pa ne bo Štefke prijaznosti, zato uspešno, gospa Štefka, tudi v prihodnje!

V.

Epigrami

Naše ekološke ceste

Na cesti vidiš, kaj se kdaj prevaža:
odpadki, star papir in hlevski gnoj,
gramoz in žito pa silaža. Embalaža
zanikrna je. Torej, večkrat: STOJ!

Barvarstvo

Rdeča barva se težko izpere,
če pa potem rumena se izbere,
re-akcija te barvno preseneča:
iz tega pride spet oranžno le – rdeča.

FRANCE CERAR

Mengeška

Spodaj sta nov dom in novo križišče,
zgoraj pa čudno prometno vozlišče;
ribničan, pridi, razširi nam cesto,
vaške predele spremeni nam v – mesto.

CERAR

Občina smo, ki pospešeno gradi vodovode, kanalizacije, plinovode in v zemljo polaga telefonske in električne kable. Zato je treba prekopati marsikatero cesto. Vse bi bilo v redu, če bi kopači tak prekop: označili, gladko zasuli, čimprej ponovno asfaltirali. Fotografirani prekop v času slikanja (22. 10. 1990), in v vikendu pred tem, s preserske smeri ni bil označen, z obeh pa nevarno globok in nezglajen.

Srečno
mama Ana

V Gabrjah pod Limbarsko goro smo se srečali z Ano Ravnikar, ki je obrezovala repo. »Predebela je,« je povedala, ko smo pokramljali z njo in se nagajivo nasmehnila, ko sem jo vprašala, koliko let ima. »Uganite!« Pa nisem, četudi bi poizkušala, saj svojih 79 let zelo dobro skriva. Kot sama pravi, ni najbolj zdrava, noge pa hrbtnica tudi jo bolijo, v lanskem letu je bila cel mesec v bolnišnici. Rada postori to in ono okoli hiše, toliko kot zmorem, pravi, pa tisto, kar drugi ne, brez dela ne more. Malce jo daje tudi naduha, ampak ko dela pozabi na vse.

Poslovili smo se z željo, da bi srečno dočkala svojo 80-letnico!

OBNOVA GRADU KRUMPERK:

Je naposled le stekla?

Kaže, da so naposled le stekle aktivnosti, ki bodo pripeljale do uresničitve projekta, o katerem smo že veliko govorili – do obnove gradu Krumperk...

Naposled je v pripravi investicijski program, ki ga bo pripravila v svetu dobro znana ameriška firma G-Square.

Gre za pripravljajna dela, v katerem pa je študija take ugledne firme potrebna, saj je očitno, da uglednejšega investitorja z denarjem ne bi pridobili, če bi šlo za domačo pripravljajno študijo.

Občina je v teh pripravah na investicijo udeležena z 10 odstotki denarja, kar bo veljalo nekaj več kot 10.000 ameriških dolarjev. Sicer pa je v arnizmu vključen Intertrade, ki bo posrednik za ameriške interese oz. partnerje v projektu.

Interes naših gradbenikov je velik, saj bi delo na obnovi Krumperka mnogi želeli pridobiti. Mnogi so mnenja, da bi naš občinski delež pri obnovi moral biti večji kot le 10 odstotkov.

Sicer se doba ekskluzivnosti za ameriškega partnerja izteče šele v juniju prihodnje leto, takrat bo več jasnega, do tedaj pa, ko bi dela stekla v konkretnije oblike, pa bodo morali grad ustrezneje zavarovati. Tako kot je bil zavarovan doslej ne bo šlo, saj je bila prav v zadnjem času na njem (od tistega, kar je sploh še ostalo storjena velika škoda.

M. BROJAN

SPIES HECKER AVTOLIČARSTVO

AMBROŽ Bojan

Prešernova 12, 61235 Radomlje, telefon: (061) 721-172

Separatistične novice

Tokratne najbolj vzemirjive novice prihajajo iz Moravske republike. Kakih petnajst tisoč državljanov se je, dežju navkljub, zbralo na Trgu svobode in vzklikalo separatistična gesla. Najbolj pogosti vzkliki so bili: »Dovolj nam je domžalske tiranije!«, »Življenje damo, peska ne damo!« in »Domžalci, dokler morija na naši cesti?«

Glavni govornik je bil Djuro Vegić, ki je z bombastičnim govorom o zgodovinskih pravicah Moravč do lastne države spravil množico v delirij. Olje na ogenj sta prilila še predstavnika Dešana in Lukovice z izjavama, da imajo Domžale tudi do njih povsem kolonialen odnos, saj se ves denar od izkoriščanja naravnih bogastev v kamnolomih in peskokopih steka v Domžale – domačini so lahko le zlorabljeni poceni delovna sila.

Do novih sporočil se je težko dokopati, saj so Moravčani razstrelili cesto pri Sokliču, na Kandršah in na Bobovniku. Prekinjene so vse telefonske linije, povsod pa oborožene straže. Slovenske železarne imajo že 150 milijonov \$ izgub, saj je dobava kremenčevega peska onemogočena.

Menda je v poznih večernih urah Odbor republike zaprosil za pomoč Mitja Ribičiča, Ivanu Mačku pa, zaradi pravega primka, podelil častno državljanstvo Moravč.

*

V Mengšu so s sredstvi političnih emigrantov, ki so raztepeni od Kamnika do Kranja in od Črnuče do Litije, že zgradili novo občinsko stavbo. Poleg tega se v Mengšu zelo jezijo na tiste, ki jim nikakor ne gre v glavo, da je Mengeš mesto. Zato so sklicali simpozij na temo: »Biti mesto v vseh pogledih.« Občinstvo je bilo še najbolj zadovoljno z referatom Frana Milčinskega, katerega zaključni odstavek se glasi: »Pa pogledimo v svet, kjer ima pamet mlade! Zakaj se pri naseljih Capetown, Lanville, Ingolstadt, Beograd in Novo mesto nikoli in nikdar nihče ne vpraša, ali so mesto ali vas?«

Mengšani so gospoda Milčinskega začudeno pogledali, saj so od tako pametnega človeka pričakovali odgovor, ne pa vprašanj. Molčal je Milčinski in se mugal v brke, molčali so poslušalci. Zadruga je naraščala, svetovalec pa se ni dal; gledal je v strop in čakal. In ko je župan že ravno hotel mučno tišino ostro presekati z besedami: »Že res, da ste spoštovanja vredni gospod, a za norca nas kljub vsemu ne smete imeti!« je v kotu dvorane, kjer je stal Siko, nastal pritajen šepet, ki so ga ostali navzoči hipoma, poprijeli in ga s čedalje močnejšim pišem prinesli do župana. Županu so se odrešujoče zasvetile oči, ustnice pa so se mu raztegnile v širok nasmehek preko tolstih lic. Vstal je, dvakrat zakašljal,

da bi ga pogledali res vsi someščani in bi tudi govornik spustil pogled s stropa nanj, ki je vendarle župan, izvoljen na svobodnih, demokratičnih volitvah in v mestu najbolj pameten ter zato vse pozornosti in upoštevanja vreden. Še enkrat je zakašljaj, da bi bolj držalo, pomencal dlani na trebuhu, ki je silil iz premajhnega telovnika, zmagovalno pogledal Milčinskega in počasi dejal: »Jehata, jehata. Težko vprašanje ste nam zastavili. Ampak tudi mi imamo glave na pravih toporiščih in se ne damo kar tako ukani!... Že jutri se bomo preimenovali v Mengešmesto!«

*

Za posebno obliko antidomžalskega protesta so se odločili v Blagovnici. Zakrinski člani BES (Blagovška ekipa separatistov) so zjutraj vdrli na pošto in odnesli vse izvide Občinskega poročevalca. Vse časopise so na dvorišču pri Zoharju zažgali, na gasilski dom pa obesili obvestilo z razlogi za takšno dejanje. Med drugim navajajo nepopoljšljivo domžalsko ignoranco do problemov Blagovnice. Organi pregona so storilec že na sledi. Glavni iniciator tega gnusnega požiga naj bi bil dopisnik glasila Še migamo, ki je bil jezen nad režimskostjo in novim konzervativizmom Občinskega poročevalca.

Sleparatist

Odprto pismo gospodu Viljemu Držaniču, direktorju Banke Domžale

Svojo pisarijo začeljem z rahlo nostalgijimi spomini, ko so se s pionirskim varčevanjem začeli moji prvi stiki z Vašo banko. Hranilno knjižnico Študentskega servisa sem žal moral odpreti v Ljubljani. Žal ali pa na srečo. Na srečo zato, ker so bila dolgotrajna čakanja v vrstah triobega kolosa sredi prestolnice zame boleča in neprecenljiva izkušnja. Zato sem pri Vas odprl devizno knjižico, žiro račun, pa še eno hranilno knjižico. Ko sem šel v službo, sem v ekspozituri na Viru odprl tekoči račun. Za Vir sem se odločil zaradi bližine doma, iz meseca v mesec pa sem spoznaval, da mi je ta poslovalnica pisana na kožo tudi zaradi spretnih, prijaznih in ustrežljivih uslužbencev (mimogrede: tudi v jarki in v obeh domžalskih poslovalnicah sem bil vedno zadovoljen, v Mengšu in Trzinu me pa še ni bilo). Zato sem ostal vaš partner tudi potem, ko bi mi bila kakšna od ljubljanskih bank (zaradi preselitve) bližja.

Tako! Zadovoljno plat duše sem izpraznil, zdaj pa k črvi, ki me gloda in za katerega bi bilo nepravilno, če bi ga naprtil vašim uslužbencem za okenci.

V sredo preteklega tedna sem hotel dvigniti nekaj deviz, in so mi dejali, da jih nimajo.

»Kaj pa jutri?«

»Lahko pridete zjutraj in če jih bomo dobili, vam jih bomo dali.«

»Jih lahko naročim?«

»Žal ne. Lahko pa dobite potovalne čeke, ampak pet dni traja in v Domžale morate ponje.«

»A tako!? Ampak vseeno bom pa nujno rabil nekaj devizne gotovine ob koncu novembra. Za tako daleč naprej jo pa menda lahko naročim?!«

»Tudi to, na žalost, ne. Takšna so pravila.« Ničesar več nisem vprašal, nerodno je bilo uslužbenki, saj sem bil tisti dan verjetno že devetindevedeseti, ki jo gnjavi z enakimi vprašanji. Zato vas, tovariš Držanič sprašujem in vam predlagam:

1. Zakaj je moč potovalne in euročke dobiti samo v matični enoti banke in še to po petih dneh? V avstrijskem Pliberku sem v banki, ki je velika kot jarka, dobil GBP potovalne čeke v treh minutah. Zato predlagam, da uredite nakup potovalnih čekov v vseh ekspoziturah.

2. Zakaj se ne da naročiti devizne gotovine niti za en mesec vnaprej? Od solidnega in poštenega partnerja to pričakujem. Obilo delovnih uspehov vam želi

IGOR LIPOVŠEK

SPREJEM PRVOŠOLCEV V ŠOLSKO SKUPNOST UČENCEV:

Začetek uspešne šolske poti

V torek, 9. 10. 1990 smo na OŠ Šlandrove brigade sprejeli učence prvih razredov v šolsko skupnost učencev.

Z uvodno besedo je učence in starše pozdravila pomočnica ravnateljice Marika Haler.

Sledil je pester program, ki je obsegal prisočno izvedene deklaracije in zborovske točke učencev prvega razreda. Videli smo tudi zanimive dramske nastope učencev tretjega razreda. Program so popestrili tudi učenci Glasbene šole Domžale.

V drugem delu prireditve je prvošolce, starše in učitelje pozdravila predsednica šolske skupnosti učencev Klavdija Grkman. Zaželela jim je prijetno bivanje na šoli, poudarila je pomen prisočnih odnosov med učenci samimi ter med učenci in učitelji. Izrazila je tudi željo po ustvarjalnem delu vseh učencev pri pouku, kot tudi v izvenšolskih dejavnostih.

Ob tej priložnosti so učenci prvega razreda dobili tudi simbolična darila – slamnike, simbole krajevnih preteklosti. Prireditve se je končala s povabilom učencev prvih razredov na pogostitev.

SIMONA BELLE (8.c) in MANCA MESESNEL (8.a)

ŽIVELI IN DELALI SO VČERAJ ZA NAŠ JUTRI...

Ob 70-letnici Bonačeve tovarne – Papirnice Količevo

Feljton o zgodovini Bonačeve tovarne

Učiteljica s trzinske osnovne šole je pripovedovala, kako se njeni učenci zanimajo za zgodovino domačega kraja, svojih prednikov, predvsem pa pomembnih osebnosti in podobno. Na taka vprašanja bo odgovorila knjiga Staneta Stražarja, ki bo zaobsegla območje od Mengša oziroma Topol do Dobena in Trzina. Kdor pozna Stražarjeva dela, bo z nastajajočo se knjigo gotovo zadovoljen.

Z novo rubriko v našem časopisu »Živeli in delali so včeraj za naš jutri« bomo popestrili izbor in s tem zadovoljili tudi tiste, ki jih zanima zgodovina naših krajev in naših prednikov.

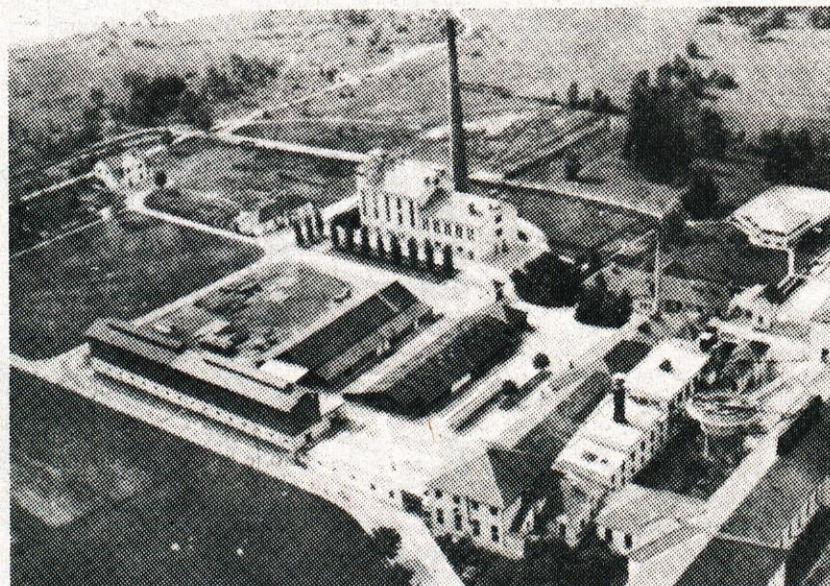
Za začetek smo si iz KRONIKE, časopisa za slovensko krajevno zgodovino za leto 1967 sposodili delno znanega slovenskega zgodovinarja dr. Jožeta Šorna TOVARNA PAPIRJA KOLIČEVO MED LETI 1920 IN 1960, v katerem je zanimivo opisan tudi za slovensko industrijo izreden finančnik in tovarnar Fran Bonač, saj je ustvaril in zgradil tri pomembne slovenske tovarne – Papirnico Količevo, Kartonažno tovarno v Ljubljani ter Tovarno celuloze in papirja Videm-Krško.

Večina prebivalcev v domžalski občini so delavci, zato bo zgodovina Papirnice Količevo verjetno zanimiva.

Začetek slovenske industrializacije

Znano je, da je do razpada habsburške monarhije in nastanka Kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev prišlo proti koncu leta 1918. Prav nastanek nove kraljevine, ene izmed držav, ki so se organizirale na ruševinah starega cesarstva, je omogočil – gledano v luči zgodovine industrializacije – še večji razmah kapitalizma na tistem delu slovenske zemlje, ki se je vključil v Jugoslavijo.

Ta članek, ki ima predvsem krajevnogodovinski značaj, želi orisati historiat enega izmed podjetij, ki so ga zgradili po prevratu blizu Domžal in je močno spremenilo socialno strukturo odnosa prebivalstva. Bilo je last ljubljanskega industrijalca Frana Bonača, ki je pričel svojo podjetniško pot kot knjigovez, torej kot obrtnik, so mu

Panorama Bonačeve tovarne na Količevem iz leta 1933

pa prav ugodne okoliščine v času med obema vojnama omogočile, da se je povzpela v vrh slovenskih kapitalistov. Zanimivo je, da je tovarnar ves čas svoje aktivnosti obratoval manj s svojimi lastnimi finančnimi sredstvi, bolj pa z bančnim kapitalom.

Oče – Ivan Bonač lastnik knjigovoznice in trgovine s papirjem v Ljubljani

Vsekakor je treba pričeti s knjigovoznico. Nekaj pred letom 1860 je vstopil Ivan Bonač v knjigovozniško obrt in kmalu postal delovodja v knjigovoznični zna-

nega ljubljanskega tiskarskega podjetja Kleinmayr & Bamberg. Ker je videl, da se dá spriči konjunktura za knjigovozniško in kartonažno stroko doseči veliko več kot samo solidno delovodsko mesto, se je najprej osamosvojil. Samostojnost je dosegel leta 1883 tako, da je organiziral svojo lastno sicer skromno knjigovoznico v hiši na Poljanski cesti št. 10. Pozneje je delavnico premestil v večje prostore v hiši na Gradišče št. 10, od tod pa v hišo, ki se drži glavne pošte na današnji Titovi cesti.

Tu je delavnica pod njegovim vodstvom dobro napredovala, saj je od prvotnih 5 pomočnikov naraslo število

PREJELI SMO: ZASEBNIKI V AVTOŠOLAH SO SE ZAČELI ZDRUŽEVATI

Enoten nastop zasebnih avtošol navzven?

Po spremembi zakonodaje, da smejo avto šole ustanavljati tudi zasebniki, je v Domžalah pričela s poukom v mesecu aprilu ena prvih zasebnih avto šol v Sloveniji – JUS d.o.o.

Vendar, kakor rastejo gobe po dežju, tako je bilo tudi z ustanavljanjem zasebnih avto šol. Danes imamo v Domžalah poleg avto šol pri AMD, ZSAM in Delavske univerze še privatno avto šolo Mikanec, Victoria in P & K Avto klub. Torej konkurenca se je pričela, z razmerjem 3:4 v kroist zasebnikov.

Posledice so bile takoj očitne. Če je bil pred tem tečaj CPP 500,00 din, je danes za več kot polovico cenejši oz. BREZPLAČEN, kar lahko razberete iz listkov zataknenih za brisalici avtomobilov in nalepljenih pred vhodnimi vrati blokov.

Sedaj morate biti ob vpisu previdni, ker avto šola zahteva vožnjo pri njih, sicer pa plačilo 400,00 din! To pa še ni vse. Precej razburjenja med zasebniki in avtošolami je vnesel članek, objavljen v Dnevniku dne 25. 9. 90 »Pri AMD je najugodnejše.« Iz članka je moč razbrati: »Če bo kandidat plačal 7.000,00 din v dveh obrokih, ga mi usposobimo za voznika ne glede na število opravljenih praktičnih ur, plačane pa ima tudi vse tečaje.« Pod člankom je razporednica vseh avto šol z navedbami vrste vozila in cenami. Tako je Victoria ostala brez vozila Opel kadet, Jus brez Suzukija, vse cene pa so prilepe v korist AMD Domžale. Tudi to je konkurenca!

Zasebne avto šole se skušajo z delnim delovnim časom kar

najbolje približati: kandidatom, kaj okleva izpitni center Domžale z uradnimi urami, s katerim dosega čakalno vrsto, celo zunaj pred vhodnimi vrati!

Prišlo je tudi do prvega sestanka zasebnih avtošol iz Domžal, ki so se ga udeležili lastniki Victorije, P & K Avto kluba, Mikanec in Podjetja Jus. Med drugim so se dogovorili o enotnih cenah: tečaj CPP 350,00 din (trajal naj bi od 48 do 52 šol. ur), moto ura vožnje neglede na vrsto vozila 200,00 din, PZ (društveni izpit) 120,00 din, čakalna ura 120,00 din in popravni izpit iz teorije 70,00 din.

V sredo 10. 10. 1990 je ob 11. uri izpitni center Domžale sklical sestanek v zvezi s problematiko avtošol. Prvi se je oglašil predstavnik P & K Avto kluba, nato predstavnik Victorije, pa nobenemu ni uspelo povedati, s kakšnimi problemi se srečujejo, bila sta prekinjena, ker je veljalo: Kdor povabi, ta govori, ostali poslušajte! Zato so le poslušali in sestanka je bilo konec.

TONE JUS

UČENCI NA OŠ ŠLANDROVE BRIGADE SMO SE POVEZALI V ŠOLSKO SKUPNOST UČENCEV

Pridnost na mnogih področjih...

Ob korenitih spremembah v družbenem življenju se je v letošnjem šolskem letu spremenilo tudi življenje in delo v osnovnih šolah.

V preteklih letih sta združevali učence v osnovnih šolah pionirska in mladinska organizacija.

Z odpravo le-teh pa smo si bili učenci in učitelji na šoli Šlandrove brigade enotni, da potrebujemo neko novo organizacijo, ki bi povezovala učence in s pomočjo katere bi izvajali nekatere aktivnosti, ki pri pouku pridejo manj v poštev. Prav iz teh razlogov smo osnovali novo organizacijo vseh učencev na šoli – šolsko skupnost učencev. V program dela smo si zapisali naslednje aktivnosti:

- skrb za čisto okolje (očiščevalne akcije okolice šole in tudi širšega področja preko vsega leta)
- sodelovanje na športnih in kulturnih prireditvah na šoli in tudi izven nje
- sodelovanje na raznih tekmovanjih in natečajih (tekmovanje za bralno značko, Vesela šola, matematična tekmovanja)
- sodelovanje pri različnih humanitarnih akcijah
- sodelovanje predstavnikov odbora ŠSU v šolskem kulturnem društvu in šolskem športnem društvu
- sodelovanje v interesnih dejavnostih
- spremljanje učnega uspeha
- spremljanje kakovosti šolske prehrane in kulture uživanja hrane
- organizacija prireditev v popoldanskem času
- zbiranje starega papirja
- celotna skrb za prijetno in delovno vzdušje na šoli

Prvo nalogo v letošnjem letu smo že izpeljali – v šolsko skupnost učencev smo sprejeli učence prvega razreda.

Odbor šolske skupnosti učencev:
KLAVDIJA GRKMAN, 8. a
SIMONA BELLE, 8. c
VILMA NAHTIGAL, 8. c

5. SKUPŠČINSKO ZASEDANJE

Kdo so člani stalnih skupščinskih delovnih teles

ČASOPISNI SVET IN UREDNIŠKI ODBOR OBČINSKEGA GLASILA »OBČINSKI POROČEVALEC«

1. Skupščina občine Domžale imenuje nov časopisni svet Občinskega poročevalca, ki ga sestavljajo člani predsedstva Skupščine občine Domžale ter predstavniki političnih organizacij, ki so zastopane v Skupščini občine Domžale.

2. Skupščina občine Domžale imenuje nov uredniški odbor Občinskega poročevalca v sestavi: Janez STIBRIČ (Slovenska demokratična zveza) Matjaž VOVK (Slovenska demokratična zveza) Bogdan OSOLIN (Slovenski krščanski demokrati) Stanislav STRAŽAR (Slovenski krščanski demokrati) Janez HRIBAR (Slovenska kmečka zveza) Jurij BERLOT (Slovenska kmečka zveza) Igor LIPOVŠEK (ZKS-Stranka demokratične prenov) Cveta ZALOKAR-ORAŽEM (ZKS-Stranka demokratične prenov) Milan PIRMAN (ZSMS-Liberalna stranka) Martin GROŠELJ (ZSMS-Liberalna stranka) Matjaž BROJAN (neodvisni) France CERAR (neodvisni) Ada LOVŠE (Socialistična stranka)

UPRAVNI ODBOR SKLADA STAVBNIH ZEMLJIŠČ OBČINE DOMŽALE

Predsednik
Vinko Okršlar (Slovenski krščanski demokrati)

Namestnik predsednika
Andrej Senica (Slovenska demokratična zveza)

Člani:

Franc Gnidovec (neodvisni delegat) France Gorše (Slovenska demokratična zveza) Milan Juhant (neodvisni delegat) Igor Kovač (ZKS-Stranka demokratične prenov) Marko Marin (ZSMS-Liberalna stranka) Nada Smrkolj (neodvisna delegatka) Janez Škrlep (Slovenski krščanski demokrati) Marjan Velepec (neodvisni delegat) Marina Urbanja (neodvisna delegatka)

STATUTARNO PRAVNA KOMISIJA

Predsednik
Marko Vresk (neodvisni kandidat)
Namestnik predsednika
Urška Vidregar Ilič (neodvisni kandidat)
Član
Karel Grad
Član
Milan Pirman (ZSMS-Liberalna stranka)
Član
Marjan Velepec (neodvisni kandidat)
Član
Cveta Zalokar Oražem (ZKS-Stranka demokratične prenov)
Član
Peter Primožič (Socialistična stranka)

KOMISIJA ZA RAZVOJ PODEŽELJA

Predsednik
Anamarija Cerar (Slovenska kmečka zveza)
Namestnik predsednika
Igor Lipovšek (ZKS-Stranka demokratične prenov)
Član
France Gorše (Slovenska demokratična zveza)

Član
Jože Lenič (ZSMS-Liberalna stranka)
Član
Ciril Smrkolj (Slovenska kmečka zveza)
Član
Peter Pavli (Slovenski krščanski demokrati)
Član
Jože Razpotnik (neodvisni kandidat)

KOMISIJA ZA VLOGE IN PRITOŽBE

Predsednik
Martin Grošelj (ZSMS-Liberalna stranka)
Namestnik predsednika
Jurij Berlot (Slovenska kmečka zveza)
Član
Silva Gerbec (neodvisni kandidat)
Član
Darinka Grum (Slovenski krščanski demokrati)
Član
Stanislav Oražem (ZKS-Stranka demokratične prenov)
Član
Janez Stibrič (Slovenska demokratična zveza)
Član
Mitja Šircelj (Socialistična stranka)

KOMISIJA ZA ODLIKOVANJA

Predsednik
Matjaž Vovk (Slovenska demokratična zveza)
Namestnik predsednika
Jernej Lenič (Socialistična stranka)
Član
Rok Brnot (ZSMS-Liberalna stranka)
Član
Marjan Cencelj (Slovenska kmečka zveza)
Član
Jelka Habjan (ZKS-Stranka demokratične prenov)
Član
Danica Merlin (neodvisni kandidat)
Član
Marko Starbek (Slovenski krščanski demokrati)

v nekaj letih na 16 knjigovezov. Okoli leta 1890 se je iz obrti razvila že kar manjša manufaktura. Leta 1897 se je Ivan Bonač preselil v Maličovo hišo na današnji Titovi cesti št. 5. Tu je obrat že mogel povečati: poleg knjigoveznice je vzpostavil še kartonažo. Da bi razširil in pospešil proizvodnjo, je kupil elektromotor in ga vgradil med kartonažne stroje. Na ta način je izšla iz manufakture skromna tovarna, ki je leta 1901 zaposlovala že 25 delovnih moči. Prav takrat je podjetnik razširil tudi svojo trgovino s papirjem na drobno v trgovino na debelo. Zaradi opisane povečane dejavnosti je dal protokolirati 30. maja 1903 firmo »Ivan Bonač, trgovina s papirjem na debelo in drobno, knjigovezniška in kartonažna obrt«. Vsega skupaj je tedaj delalo zanj v vseh obratih okoli 50 delovnih moči.

Ustanovitev kartonažne tovarne

Konjunktura za kartonažna dela je terjala svoje nove ločene prostore. V ta namen je podjetnik kupil leta 1906 zemljišče ob današnji Čufarjevi in Kotnikovi ulici. Tako je pričel zidati stavbo za samostojno kartonažno tovarno. S tem je postal fabrikant. Razliko je poudaril tudi tako, da je dal 20. julija 1907 vpisati na sodišče posebno firmo z naslovom »Ljubljanska kartonažna tovarna I. Bonač«. Kot prokurista je vpisal svojega sina Frana Bonača.

V ostalem se Ivan Bonač ni odtegoval javnemu življenju. Še kot knjigoveški pomočnik je postal 30. januarja 1897 predsednik znanega ljubljanskega »Delavskega bolniškega in invalidskega podpornega društva« (to društvo je obsegalo tudi člane, ki so ideološko bili

prišteji socialno demokratično obarvanih naukov Nemca Ferdinanda Lassalla); to funkcijo je opravljal vrsto let. Že kot tovarnar je leta 1911 prišel v ljubljanski občinski svet na kandidadni listi Narodno napredne stranke. Naprednjak je ostal vse do smrti dne 4. julija 1920.

23. september 1909 – Ljubljanska kartonažna tovarna I. Bonač sin

Sin Fran je očetu pomagal v knjigoveški delavnici že s štirinajstim letom starosti. Leta 1895 je odpotoval v nemško mesto z imenom Gera, kjer je obiskoval šolo za knjigoveško umetno obrt. Ko se je vrnil, je prevzel vodstvo kartonažne tovarne. Tako je bila protokolirana 23. septembra 1909 tvrdka z naslovom »Ljubljanska kartonažna tovarna I. Bonač sin«. Letno so predelali v njej mnogo lepenke, kartona in papirja. Ker tovarna ni imela lastnega obrata za izdelavo teh artiklov, je bila seveda vezana na uvoz oziroma nakup drugje. Zato je bila ekonomsko povsem utemeljena in logična misel, da se prej ko mogoče organizira lastna tovarna lepenke, kartona in papirja.

Fran Bonač svetnik Ljubljanske kreditne banke in Združenih papirnic, predsednik Zveze jugoslovanskih proizvajalcev papirja in predsednik Ljubljanskega velesejma

Oče je na družbeni lestevici prišel le do majhnega tovarnarja in občinskega svetovca, sin pa se je povzpел precej višje. Od 12. junija 1921 do 31. januarja 1935

je bil Fran Bonač član upravnega sveta Ljubljanske kreditne banke d. d. v Ljubljani, kot njen upravni svetnik je bil imenovan 15. aprila 1926 tudi v upravni svet Združenih papirnic Vevče, Goričane in Medvode d. d. v Ljubljani. Ko je pod konec tega leta umrl dr. Karel Triller (ta je bil predsednik upravnega sveta Združenih papirnic od 1920 dalje), je vodstvo Ljubljanske kreditne banke prav Bonača izvolilo za novega predsednika upravnega sveta te največje papirniške družbe v Jugoslaviji. Navedeno funkcijo je imel do 22. oktobra 1934. Ko se je 2. decembra 1926 ustanovila zveza jugoslovanskih

proizvajalcev papirja z naslovom »Savez papir i karton proizvajaljuće industrije«, so izvolili Bonača za predsednika. Te posle je opravljal podjetnik do demisije 20. avgusta 1935; takrat so ga imenovali za častnega predsednika (član Saveza je še naprej ostal v imenu svoje količevske tovarne papirja). Razume se, da je v vsem tem času dobil izvrsten pregled nad zmogljivostmi drugih jugoslovanskih tovarn papirja in da mu je to pri spopolnjevanju količevske papirnice prišlo zelo prav: v glavnem je proizvajal karton, ki v državi ni imel sploh nobenega konkurenta, in take vrste papirjev, ki se v Jugoslaviji skorajda niso izdelovali.

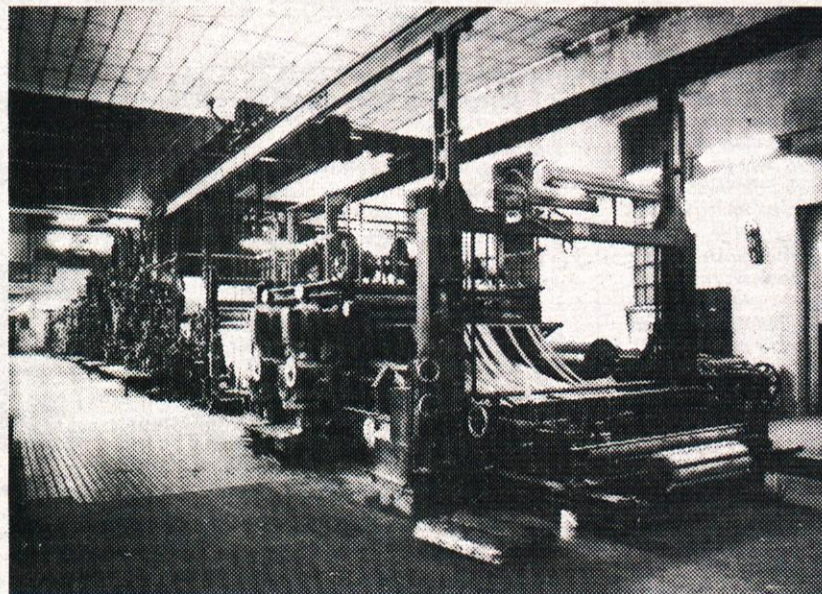
Potem ne smemo pozabiti, da je bil Bonač še predsednik Ljubljanskega velesejma skozi dvajset let, se pravi od prve razstave v septembru 1921 do poslednje v oktobru 1941, ko se je – že v okupacijskih razmerah – organizirala poslednja razstava. Podjetnik je bil tudi član vodstva ljubljanske borze za blago in vrednote od njenega začetka v letu 1924 dalje.

Bonač – jugoslovanski industrialec

Bonačev dvig v vrhove jugoslovanskih industrialcev se more ponazoriti z naslednjimi številkami, ki govorijo o vrednosti njegovih glavnih premičnin in nepremičnin, proizvodnih sredstev in drugih objektov:

Objekt	Vrednost (din)
Kartonažna tovarna Ljubljana	13.000.000
Tovarna papirja Količev	56.000.000
Tovarna celuloze Videm	50.000.000
Vila »beli dvor« Bled	2.000.000
Vila v Ljubljani	1.000.000
Skupaj	122.000.000

Komisijki popis premoženja se je izpeljal oziroma sklenil in podpisal 1. januarja 1941, ko je Jugoslavija že čutila inflacijo in ko je okupacija tako rekoč že trkala na vrata. Komisija je tudi sicer vrednotila iz varnostnih razlogov vse objekte in proizvodna sredstva višje, kot pa je bila njihova nabavna cena.

Kartonski stroj I. je temelj papirniške proizvodnje na Količevem...

Nadaljevanje prihodnjic

KAMNIŠKI ROJAK GRAFIK IN SLIKAR MIHA MALEŠ V LIKOVNEM RAZSTAVIŠČU V DOMŽALAH:

Izbor najuspešnejšega v Domžalah...

V Domžalah so v Likovnem razstavišču 13. oktobra sklenili razstavo – izbor del kamniškega rojaka grafika in slikarja Mihe Maleša; dela so sicer razstavljeni v Maleševi galeriji v Kamniku...

Slikar in grafik Miha Maleš je bil rojen leta 1903 na Jeranovem pri Kamniku. Po umetnoobrti šoli v Ljubljani je nadaljeval študij na grafičnem oddelku Likovne akademije v Pragi in ga leta 1927 končal. Umrl je leta 1987. V svoji šestdeset let trajajoči prisotnosti v slovenskem kulturnem življenju je zapustil izjemno velik ustvarjalni opus. V mladostnih letih je bil eden zadnjih predstavnikov ekspresionizma, v B. Jakcu pa velja za utemeljitelja sodobne slovenske

grafike in za enega njenih najuspešnejših posrednikov.

V dolgem in plodnem življenju, ki mu velikokrat ni priznavašalo z bridkostjo in trpljenjem, je zmožni živeti popolno in ustvarjalno na raznih področjih umetnosti in povsod vtisniti vanjo svoj pečat. Zato je Maleševa umetnost takoj prepoznavna, je vedno sveža in moderna. Tudi po drugi vojni, ko je skoraj vsa naša umetnost bila podaljšek uradne politike s slogom socialističnega realizma, je Maleš bil eden redkih,

ki te usmeritve ne pozna, pa tudi eden redkih, ki je našo umetnost reprezentiral na tujem. Že pred vojno je kot prvi pri nas razvil svojevrstno obliko pesniškega nadrealizma, s prav isto svežino ustvarjanja pa nadaljeval v petdesetih in šestdesetih letih v upodabljanju svojih popotnih vtisov po tujini in domovini. Nastanejo albumi: Makedonija, Jadranski motivi, številne slike in grafike in evropskih mest. Pred svojim odhodom iz slovenskega kulturnega prizorišča nam je zapustil

številne barvite podobe, neke vrste magičnih vizij tako podobnih sodobnemu magičnemu realizmu ali novi podobi.

Kot je tudi zapisal v spremnem katalogu Marko Lesar je njegova umetnost razpeta med ekspresijo, fantastiko in realizmom. Vedno povezuje tradicijo ljudske ustvarjalnosti z rafiniranim svetovljanstvom. Razstavljal je na številnih razstavah, tako doma kot v tujini, posamično kot v skupinah. Leta 1974 je doživel obširno retrospektivo v Moderni galeriji, tri leta pozneje pa je za svoje obširno življenjsko delo prejel Prešernovo nagrado. Ob 750-letnici prve omenbe mesta Kamnika je podaril svojemu rodnemu mestu več kot 2600 likovnih del, ki jih galerija, ki nosi njegovo ime, hrani in obdeluje. Lani je v njej bila na ogled glavnina njegovega slikarskega ustvarjanja.

Ker je delo Miha Maleša tako za domači kraj, kot tudi za slovenski kulturni prostor neprecenljivega pomena, je njegova razstava tudi v domžalskem Likovnem razstavišču vzpodbudila veliko zanimanja. Znaten obisk razstave govori o tem. B.

JUBILEJ

Stane Habe

Profesor Habe je na veselje ali pa na žalost (ker pač leta neusmiljeno bežijo) spet praznoval okrogel jubilej. Sedem križev ima na plečih, pa je vendarle s svojim popularnim kolesom še vedno vsak dan na delu in poti. Ob tem pa vam bo že zatrdil, kako zelo mu manjka časa in kaj vse mora še postoriti. Glasba, petje, kultura, društveno delo, upokojenci, preureditev Stare kinodvorane in Glasbene šole, pa učenci v Moravčah – in še in še bi lahko naštevati naloge, ki ga vsakodnevno čakajo. Profesor Habetu ne zmanjka volje, moči, veselja in ustvarjalnosti.

Rodil se je v oktobru 1920 leta na Vrhniki in že od malega je bil prežet z veseljem do glasbe, zato se je tudi vpisal na Glasbeno matico in orglarsko šolo in jo končal leta 1939. Prva služba ga je čakala v Suhi Krajini, toda prišla je vojna, ki mu ni prizanesla. Aretacije, zapori, strah in bližina smrti. Pa tudi po vojni mu ni bilo ravno lahko. Kot je povedal svojim prijateljem in sodelavcem na nedavnem praz-

novanju o tem doslej ni mogel preglasno govoriti, prav gotovo pa je res, da mnogi novi oblastniki po vojni niso mogli razumeti človeka. In tudi njega je doletela premnoga grenka izkušnja.

Potem je nekaj časa delal na Vrhniki, leta 1952 pa je prišel v Domžale. Sprva je vodil številne vokalne in instrumentalne skupine, kasneje pa je postal ravnatelj Glasbene šole v Domžalah. Prav pri tem

CVETA

delu je dosegel velike uspehe in postavil temelje glasbene vzgoje. Odprli so nove oddelke v krajih po občini, pridobili kvalitetne pedagoge in na šoli poučevali skoraj vse instrumente. Prav gotovo je prav jubilar najbolj zaslužen za to, da je bila Glasbena šola Domžale med najboljšimi v Sloveniji in da smo vzgojili številčen rod glasbenikov, delovati pa so se začele tudi mnoge instrumentalne skupine (harmonikarski orkester, Simfonični orkester), k tistim z daljšo tradicijo, na primer godbam, pa so pristopili novi in novi glasbeniki.

Toda to je le del bogatega dela, ki ga je opravil Stane Habe. Vedno je našel čas za delo na področju kulturne dejavnosti, v Zvezi kulturnih organizacij, organiziral prireditve, seminarje, revije pevskih zborov, sodeloval pri organizaciji pevskih taborov v Šentvidu – poleg vsega pa še vodil in ustanovil mnoge ženske, moške in mešane zore po celi občini in zunaj nje. In vse to dela Habetov ata tudi še zdaj, saj brez tega enostavno ne bi mogel živeti.

Ob številnih čestitkah se mu moramo v Domžalah tudi zahvaliti za vse, kar nam je dal in s svojim delom obogatil našega glasbeno in društveno življenje v desetletjih svojega bivanja med nami. Lahko mu le želimo obilice zdravja, moči, zagona in ustvarjalnega navdih – vse tisto, kar ga je odlikovalo že vse minula leta. Skupaj z njim pa zapojemo njegovo priljubljeno: Kol'kor kapljice, tolko let, bog ti daj na svet život.

Ivan Sivec – 3. v Sloveniji

Po anketi revije Mladina v 57-tih knjižnicah v Sloveniji je pisatelj Ivan Sivec iz Mengša zasedel tretje mesto po bravnosti med vsemi slovenskimi avtorji. Čestitamo! VIR

100 let Jenetove kapelice

Jenetovo kapelico v Zgornjih Domžalah pred sedanjo tovarno Universale sta dala postaviti gospodar Alojz Nemeč-Jene in njegova žena Ivana.

Brezmadežne, ki ji je kapelica tudi posvečena, je iz mavca izdelal Tončič iz Kamnika. Dela so bila končana do 13. julija 1890, ko jo je tedanji beneficijant na Goričici Jakob Strupi slovesno blagoslovil. Sedanji gospodar Alojz Logar je po zaobljubi začel v letu 1984 kapelico obnavljati. Največ dela je seveda opravil sam. Mizarska dela je prevzel in kot svoje zadnje delo tudi dobro opravil Janez KRIZŽAN. Najbolj zahtevno delo pa je v letu 1985 opravil Ivan MARINŠEK iz Pšate. Ker so bile stare freske povsem uničene, je ne presno – svež omet naslikal nove, vendar enake, kot so bile prej. V niši na zunanji severni strani je naslikal sv. Alojzija, patrona gospodarja, ki je dal kapelico postaviti, na nasprotni – južni strani je patron gospodarjeva žena sv. Janez. Na zadnji – zahodni strani je slika sv. Florijana – zavetnika proti požaru, ki naj bi domačijo varoval. Spodaj je dodal protiturški tabor, kakršen je bil včasih okoli domžalske cerkve na Goričici.

Marinšek je v letu 1985 obnovil tudi fresko sv. Florijana na Jenetovi hiši z letnico 1873. Fresko je Logar povsem slučajno našel pri obnovi hiše v letu 1984. Logar je tako ohranil tudi edinstveno staro zidano slikarstvo v Domžalah.

Ob stoletnici postavitve je bila v nedeljo popoldne, 15. oktobra 1990, pri kapelici kratka verska svečanost, ki sta jo vodila domžalski župnik Anton Perčič in kaplan Mihael Lavrinec, udeležilo pa se je okoli štiristo domačinov. Med njimi je bil tudi ing. Matjaž Karlovšek, ki je govoril o pomenu ohranjanja znamenj. Poleg domžalskih cerkvenih pevcev je na slovesnosti sodeloval tudi oster bratov Pirnat iz Jarš.

STANE STRAŽAR

RAZSTAVA V METULJU

Milanov svet naivnega slikarstva

Po daljšem času se je z opusom 13 slik vnovič predstavil domačin – slikar naive MILAN OBRADOVIČ

Likovno razstavišče Metulj Janeza Repanška je s svojo razstavno dejavnostjo že v preteklosti bogatilo domžalsko kulturno življenje. V dose-danem obstoju tega likovnega razstavišča so se predstavili najrazličnejši umetniki različnih ustvarjalnih smeri in umetniških opredelitev.

Tokrat so povabili k predstavitvi domačina – umetnika Milana OBRADOVIČA, ki je razstavljal 13 svojih motivov (3 olja in 10 slik na steklu). Na njih v tradicionalnem slogu naive prinaša svoja gledanja na življenje kot se kaže v realnosti.

Kot je v spremnem katalogu k razstavi poudaril Andrej Pavlovec (cit.) spada slikarstvo MILANA OBRADOVIČA v krog takojimeno-nega naivnega slikarstva, ki je v Sloveniji po letu 1970 začelo izgubljati svoj prvotni pomen in vlogo. Prepričani smo že bili, da se ob zatonu naivnega slikarstva ne bo pojavil noben nov slikar te smeri. Vendar se je MILAN OBRADOVIČ odločil prav za to smer, ki pa ji v svojih slikah na steklu in platnu daje nek nov ton. Če so prvi naivci slikali prizore in svojega najbližjega okolja in so jim zato tudi večkrat rekli kar vaški slikarji, se pri Milanu Obradoviču pojavlja

scenografija brez opore na resnični svet, na dejansko pokrajino in ljudi v njej. Obdržal je še tisto značilno okorno slikanje, a brez preprostosti, ki je za naivno slikarstvo tako značilna. Avtor svoj slikoviti svet izsanja in za te svoje sanje, privede ter resnični svet, ki ga slika uporablja za dosežke drugih naivnih slikarjev na zelo domiselni način, pri tem pa ohranja svojo

posebno in osebno noto. Ta se kaže še v eni posebnosti: skoraj na vseh slikah se pojavlja voda, voda kot majhen potoček, kot luža, kot jezero. Velikokrat pa naslika prav grozljivo poplavo in v zadnjem času celo morje z ribiči. V svet slikarjev naive so vdrli še erotični prizori in tako ta naiva ni več idilično naivno slikarstvo, ampak na način naivno naslikano pripovedovanje raznih zgodb iz sanj.

Milan Obradovič je bil rojen 20. aprila 1948 v Ljubljani. S slikarstvom se ukvarja od leta 1978 dalje. Sodeluje na samostojnih in skupinskih razstavah. Živi in dela v Domžalah.

Naslov: Domžale, V. Vlahovič 4/d, tel: (061) 713-254. Samostojne razstave: 1982 – Galerija Metulj 1988 – SDK centrala Ljubljana 1990 Knjižnica Ivana Tavčarja Škofja Loka Gostilna »Lipani« Hotavije – Poljanska dolina

KNJIŽNICA DOMŽALE VABI V

Šolo za starše

Splošnim prizadevanjem za lepše in bolj popolno otroštvo naših najmlajših se s svojo aktivnostjo pridružuje tudi KNJIŽNICA DOMŽALE. Tako ustanovljamo ŠOLO ZA STARŠE, v kateri se bomo starši, vzgojitelji, učitelji in vsi, ki nas zanima vzgoja pogovarjali o otrocih in vsem v zvezi z njimi.

Gostje v okviru omenjene šole naj bi bili ugledni strokovnjaki z različnih področij – psihologi, sociologi, pedagogi – govorili pa bomo na primer o otrokovi igri, otroku in knjigi, psiholoških pravicah otrok...

Prvo srečanje smo pripravili v četrtek, 8. novembra 1990 ob 17. uri v večnamenskem prostoru Knjižnice Domžale, pogovarjali pa se bomo s pesnico, knjižničarko in strokovnjakinja za otroško literaturo SAŠO VEGRI. Če ste tudi vi med starši, ki jim ni vseeno, kakšno knjigo vzame v roke vaš otrok, če imate morda probleme, ker ga knjige in branje ne zanimajo, ob tem pa se zavedate, da ste prav vi otrokov prvi posrednik do knjige, potem vas toplo vabimo na predavanje in pogovor o tej temi.

KNJIŽNICA DOMŽALE

Lutkovna predstava o čarovniku Fidlul Fadlu

V okviru programa za otroke, ki ga pripravlja Knjižnica Domžale smo tokrat v goste povabili lutkarje kranjske skupine »Lutke čez cesto«. Tako bomo po uspešnem nastopu jeseniških lutkarjev, ki so se nam pred mesecem dni predstavili z igrico o Kozličku meketajčku in njegovem veslju do petja, tokrat spoznali kaj vse zna in zmore čarovnik Fidlul Fadl, ki ga je pričaral na svetlo Ljubomir Feldek. Lahko si boste ogledali kako čarajo lutke, kako znajo peti in se igrati, pa tudi to, kako se mi lahko igramo z njimi.

Vabimo vas torej na cicanov terek, tokrat 13. novembra 1990 ob 17. uri v večnamenski prostor Knjižnice Domžale.

Kulturni dogodek

Večer ljubezenske poezije in glasbe v Mengšu Priznana zagrebška umetnika Goran Matović in Marija Mlinar sta skupaj s Knjižnico Domžale in mengeškim kulturnim društvom v kulturnem domu v Mengšu v petek zvečer, 26. oktobra pripravila prijeten umetniški program z naslovom Večer ljubezenske poezije in glasbe. Matović je čustveno odrecital več ljubezenskih pesmi svetovno znanih avtorjev. Mlinarjeva ga je spremljala na harfi in nastopila tudi solo. Le škoda, da je bila prireditelj s tako kakovostnim programom slabo obiskana. V dneh, ko znana italijanska poslanka Čičolina dobesedno polni dvorane naših diskotek za precej višjo vstopnino, človek nehote tehtla

smisel in občutek za lepoto in umetnost.

SS

VABILO MLADINI:-

Mladi, košarka vas vabi!

Vabimo vse, ki svojim mladim nadebudnežem, rojenim v letih 1977 in 1978 želite poleg pridobivanja prepotrebnega znanja, tudi v telesnokulturnem smislu zdravo in zanimivo življenje, da jih prijavite v »Solo košarke«, ki jo organizira Košarkarski klub Domžale. Vpis bo potekal v prostoru Košarkarskega kluba Domžale v osnovni šoli Vencija Perka v torek, 6. 11. in v sredo, 7. 11. 1990 od 19. do 20. ure, lahko pa tudi v ostalih dneh, ko potekajo treningi v telovadnici.

Treninki bodo potekali dvakrat tedensko v popoldanskih urah pod strokovnim vodstvom trenerjev košarke.

Prijavnina znaša 100,00 din mesečno in jo plačujete za vsak mesec posebej v Košarkarskem klubu Domžale.

Vabljeni!

Košarkarski klub Domžale

Dobri rezultati na II. kolu pokala strelske družine Domžale

DOMŽALE: SD Domžale je 10. in 11. oktobra izvedlo strelsko tekmovanje tričlanskih ekip delovnih organizacij in društev Domžalske občine v streljanju s serijsko zračno puško. Tekmovanje se je odvijalo na strelišču za zračno orožje OŠ V. Perko, pod pokroviteljstvom RAKO METALPLAST iz Buzeta. Udeležba je bila solidna, saj se je tekmovanja udeležilo preko 60 tekmovalcev.

REZULTATI: Ekipno ženske: 1. SO Domžale 459, 2. TOKO Domžale 301; posamezno: 1. Zabret Tatjana (SO Domžale) 172, 2. Komočar Ksenija (Emona Ihan) 163, 3. Kovič Marija (SO Domžale) 144; ... Moški ekipno: 1. SD Domžale 528, 2. Papirnica Količevo 508, 3. Hit shop Preserje 505. ... Posamezno: 1. Gradišar Alojz (SD Domžale) 183,2. Vavpetič Stane (Hit shop) 179, 3. Barle Fanc (Papirnica Količevo) 179.

Tretje kolo pokala bo 6. in 7. novembra 1990 po istem razporedu.

Damjan BARIČ, najuspešnejši domžalski atlet v pretekli sezoni med tekmo...

ATLETSKA SEZONA JE KONČANA:

V slovenskem kakovostnem vrhu (ali tik ob njem)

Velenje je letos že tretjič organiziralo KROS DELA, to je zaključno jesensko tekmovanje v krosu. Tega tekmovanja, ki predstavlja eno najbolj množičnih športnih rekreativnih prireditev v Sloveniji, saj v predtekmovanjih po občinah nastopa več kot 150.000 tekačev, se je letos udeležilo 45 občinskih reprezentanc. Ekipa iz Domžal je vnovič dokazala, da uspehi zadnjih dveh let, ko je zasedla 4. in 5. mesto niso bili naključni. Letos se je uvrstila na zelo dobro 5. mesto, takoj za ekipami z bogato atletsko tradicijo (Velenje, Maribor, Celje, Trzin). Najboljše posamezno uvrstitev je dosegel Damjan BARIČ, ki je v najstarejši in zelo kvalitetni pionirski kategoriji zasedel prvo mesto. Damjanu je to že druga zmaga na krosih DELA (predlani je bil prvi, lani pa drugi). Skupaj s sotekačem Dejanom Mulcem sta prejela tudi pokal za ekipno zmago. Prijetno nas je presenetil tudi Klemen Avbelj, učenec 6. razreda OŠ Janko Kersnik iz Brda, ki je v kategoriji pionirjev (letnik 1978) zasedel 2. mesto; le mladost in neizkušnost sta bili vzrok, da mladi tekač ni morda posegel celo po prvem mestu.

Letošnji kros Dnevnika v Domžalah...

Osredni spomladanski dogodek za atletske delavce iz Domžal je bil kros Dnevnika, katerega smo letos organizirali v Domžalah. V Domžalah ni mogoča izvedba večjih tek-

movanj na atletski stezi, ker le ta ni prevečena z umetno maso. Zato je organizacija krosov lepa prilžnost, da v Domžale privabimo najboljše atlete iz vse Slovenije. Odmeven tekmovalni in organizacijski uspeh pa sta lepa vzpodbuda vsem atletom in atletskim delavcem za nadaljnje delo.

Z zaključno prireditvijo v krosu, tekmovanje je bilo v Velenju, se je končala letošnja atletska sezona

Uspehi tudi na stezi...

V Domžalah pa nismo uspešni le v krosih, temveč tudi na atletski stezi. V letošnji sezoni smo posegli tudi po naslovu republiškega prvaka. Damjan Barič je na pionirskem prvenstvu Slovenije v Celju zasedel prvo mesto v teku na 1.000 metrov s časom 2.41,18. V teku na 300 metrov pa je osvojil 3. mesto. Zelo uspešna je bila tudi Bojana Ahčin, ki se je kar trikrat uvrstila v finale (60 m, 100 m, 300 m). Najbolje se je odrezala v teku na 300 m, kjer je osvojila 5. mesto in postavila nov klubski pionirski rekord s časom 44,40. Med boljšimi uvrstitvami velja omeniti še 5. mesto Karmen Horvat in 6. mesto Vesne Sovinc v teku na 1.000 m.

Tudi na državnem prvenstvu - uspeh...

Pionirji našega kluba so se letos prvič udeležili državnega prvenstva, ki je bilo v Zagrebu. Na tem množičnem tekmovanju je sodelovalo 70 klubov, v posamezni kategoriji pa je nastopilo tudi do 60 tekmovalcev. Najbolje nas je zopet zastopal Damjan Barič, ki se je

uvrstil na 6. mesto v teku na 1.000 metrov in 9. mesto v teku na 300 metrov.

Že nekaj let v našem klubu deluje tudi skupina metalcev pod vodstvom trenerja Toneta Založnika. Da so uspešni pove podatek, da metalke kopja Mojca Krnc in Nataša Lončar ter metalke kroglice Danijela Prosek sodijo s svojimi rezultati pod sam republiški kakovostni vrh.

Mojca Krnc je v tekmovanju mladink za Atletski pokal Jugoslavije zasedla 5. mesto. Njen osebn rekord v metu kopja 40,40 pa spada med boljšimi rezultati v absolutni ženski kategoriji letos v Sloveniji.

Atleti so letos sodelovali na vseh rednih tekmovanjih Atletske zveze Slovenije. Udeležili so se tudi večjih atletskih mitingov, uličnih tekov in krosov po Sloveniji, Hrvatski in Avstriji. V tem teku so v klubu najbolj aktivne selekcije mladih atletov, predvsem pionirjev in mlajših mladincev. Z vsakdanjim trdim delom, brez katerega v atletiki ni rezultatov, bo morda ta generacija čez nekaj let uspešno nastopila tudi v članski kategoriji.

ROMAN LAZAR

ŠAH

Zikov memorial v šahu

V Kamniku je potekal prijateljski šahovski dvoboj med domačini in ekipo Domžal. Obe občini se ponasata z vrsto kakovostnih šahistov, ki sodijo v sam slovenski vrh. Tokratni dvoboj je imel še posebno obeležje, saj je posvečen dolgoletnemu šahovskemu organizatorju v kamniški občini profesorju Ivanu Ziki. Profesor Zika se je rodil leta 1910 v Kamniku kot sin češkega priseljenca, dejaven pa je bil v raznih društviš se pred drugo svetovno vojno. Kot dolgoletni predsednik okrajnega šahovskega društva Kamnik, kamor je sodilo tudi šahovsko društvo Domžale, je organiziral šahovsko življenje v Kamniku. Tesno je sodeloval z šahovskim organizatorjem Zupancičem in Heringom, katerima je posvečen tudi tradicionalni vsakoletni spominski šahovski turnir v Domžalah. Ivan Zika se je kot prosvetni delavec na kamniški gimnaziji razdal na več strani, šahovskemu organizatorskemu delu pa se je posvečal s posebno človeško toplino vse do pretrane smrti leta 1976.

In zdaj še o dvoboju

Domžalčani in Kamničani se sicer radi srečamo v medsebojnih dvobojih, ki imajo tudi množične razsežnosti. Tokrat sta se ekipi pomerili na 8 deskah v dvokrožnem dvoboju v pospešenem tempu. Dokaj zanesljivo je bila boljša ekipa iz Domžal, ki je vodila praktično ves dvoboj in na koncu slavila s 70:58. Posamezniki so igrali takole: J. Skok 12,5 (to je najboljši posamični rezultat dvoboja), V. Ivačič 11, B. Osolin 10,5, Vavpetič 8,5, J. Hribar 8, Orešič 7,5, B. Skok 6,5, P. Zupancič 5,5. Vavpetič je

igral nekoliko slabše kot sicer, presenetil pa je z zelo solidnim izidom Orešič.

Med Kamničani je bil najboljši Karinar 12, ki je bil tudi razred zase v ekipi Kamnika. Ostali šahisti te ekipe so igrali takole: Ribič 9,5, Bavčar in Križelj 7,5, Kragelj 7, Sitar 6, Kohe 4,5, Krn 4. Kragelj je igral nekoliko pod svojimi sposobnostmi, Bavčarju pa se pozna, da zadnje čase manj tekmuje.

Domžalčani so za ekipno zmago prejeli prehodni pokal profesorja Ivana Zike.

JOŽE SKOK

LOKOSTRELCI - ZA SLOVENSKI POKAL

Loki in puščice na Krumperku...

Domžalski lokostrelski klub je še razmeroma mlad, vendar ima za seboj že nekaj uspehov. Letos mu je Lokostrelska zveza Slovenije zaupala organizacijo tekmovanja za slovenski pokal, ki je bilo hkrati tudi odprto prvenstvo Slovenije. Tekmovanje je bilo v nedeljo, 29. septembra, na jahališču na Krumperku.

V kategoriji instinktivno - z golim lokom - brez merilnih pripomočkov so se na prva tri mesta uvrstili člani Maks Muznik iz Tolmina (798 krogov), Miha Kosce iz

Kamnika (763 krogov) in Žare Kranjc iz Gornjega grada (750 krogov).

V streljanju z merilno napravo, ali kot pravijo prosto, je bil med

Lokostrelsko tekmovanje pod Jamarskim domom.

člani prvi Samo Medved iz Most (852 krogov), drugi je bil Marko Podraž iz Jesenic (835 krogov) in tretji Marjan Podraž iz Senčurja

(828 krogov). V tako imenovani compound disciplini so člani dosegli naslednje uspehe: Milan Mišljenovič iz lokostrelskega kluba Kala-

međan iz Beograda si je priporil 886 krogov in tako osvojil prvo mesto, hkrati pa je to tudi nov državni rekord. Drugi je bil Vlado Sitar iz šenčurskega kluba (870 krogov), Dušan Klemen iz lokostrelskega kluba Muta pa je bil z 859 krogi tretji.

Tudi Janez Škofic in Miha Kavka iz domžalskega kluba sta bila v tej disciplini uspešna, pristreljala sta si 849 in 785 krogov.

V prostem streljanju je bila med članicami najboljša Ksenija Podraž iz Senčurja (832 krogov), za njo sta bili Marija Tomazin z Jesenic (756 krogov) in Simona Fale iz Gornjega grada (709 krogov).

Tekmovalo je nekaj več kot sto lokostrelcev iz vse Slovenije. Tekmovanje je trajalo od devete ure dopoldne do sedri popoldne.

STANE STRAŽAR

IZ DELA MORAVŠKIH SKAKALCEV:

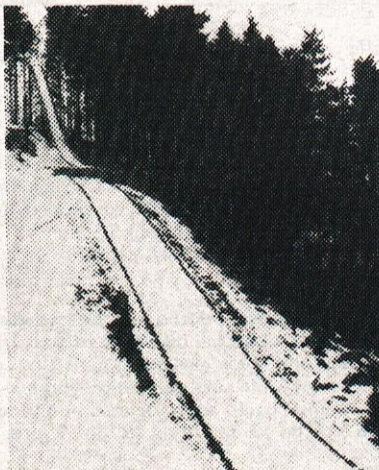
Ponosni na skakalnice in športnike ob njih...

Prebivalci Moravske doline smo zelo ponosni na zimske skakalnice na Miklavžu. Že leta 1970 je pokojni Blavdek naredil projekt za skakalnice. Le-ta projekt ni bil realiziran. Kasneje smo ugotovili, da v tej dolini niso zadovoljive snežne razmere, zato smo kasneje pričeli z izgradnjo 70m, 50m in 32m skakalnice na Miklavžu. Višinska razlika na Miklavžu je idealna za snežne padavine, tam so nizke temperaturne razlike in senčna lega, kar vse pripomore k temu, da tam sneg dolgo obleži. Zatorej se nam je naložba obrestovala, saj smo do sedaj imeli že vrsto rednih tekem določenih po smučarskem koledarju, ter bili gostitelji ostalim klubom iz Slovenije, kateri niso mogli zaradi pomanjkanja snega izpeljati tekmovanja na svojem terenu.

Dejstvo je, da so že dokončane 15m, 25m, 35m in 55m skakalnice ter zemeljska dela za 70m skakalnico. Vendar pa bi z dokončanjem teh objektov lahko enakovredno konkurirali ostalim klubom v Sloveniji. Naši tekmovalci bi lahko dosegli še vidnejše uspehe, naše vrste pa bi lahko izpolnili tudi člani. Za uresničitev tega pa nam je ostalo še veliko dela in neresenih problemov, kot so dokončanje 70m skakalnice, izgradnja sodniških stolpov, postavitve poslovnega objekta, ki bi bil hkrati tudi shramba in garderoba, boljši dostop do skakal-

nic itd. Urediti moramo tudi zadeve glede zemljišča na katerem stojijo skakalnice. Le-ta je last Kocjančič Ivana in Ivanke, del izteka 50m in 70m skakalnice pa Cirila Grila.

Torej to ni družbena ali naša last, temveč je zemljišče izposojeno. Zahvaliti se moramo dobroti in razumevanju ter potrpežljivosti lastnikom zemljišč, da se v naši občini razvija tako plemeniti šport kot so smučarski skoki. Za to slednje velja zahvala tudi obema trenerjema, ki kljub vsem oviram vztrajata in vzgajata bo-

doče, morda tudi zelo uspešne skakalce. Ker pa so dandanes za življenje čedalje težji časi in kmetje živijo od zemlje, nam le-te verjetno ne bodo več odstopali le iz dobrote in tu vidimo problem, ki ga bomo v prihodnje morali najprej razrešiti.

Ob tej priliki pa se želimo zahvaliti tudi številnim krajanom, ki so do sedaj v vseh minulih letih vložili mnogo prostovoljnega dela, zahvala velja strojnemu obratom v peskopu Moravčice, SCT in našemu dolgoletnemu sponzorju Termitu Moravče.

Lastnik zemljišča Ivan Kocjančič nam je ogromno pomagal pri delu z traktorjem, z izposojeno orodja, delu, betonu itd. Lepe urice je nudil krajanom, ki so delali pri izgradnji skakalnic ob topli kmečki peči in s šilčkom žganja. Če ne bi bilo njega in njemu podobnih, danes smučarsko skakalni šport v moravški dolini ne bi bil to, kar je.

Pri vsem tem pa si iz srca želimo, da bi nas tako, kot krajani, razumeli tudi naši občinski možje ter nam v bodoče pomagali, da dokon-

čamo že začeto delo. Vsa ta leta res dobivamo skromna sredstva (dotacijo), toda ta nam zadostuje le za preživetje, ne pa tudi za vlaganja in vzdrževanje objektov. Večkrat smo bili že razočarani ob dejstvu, da se realno ne priznava nekaterim klubom njihove lastne udeležbe za napredek in razvoj tako športne panoge, kot športnih objektov, ne upošteva se doseženih rezultatov na republiški in zvezni ravni, dejanske potrebe po opremiti itd. Daje se neupravičen pomen in prednost določenim športom v občini in na podlagi teh prednosti se delijo tudi sredstva.

Močno upamo, da se bodo v prihodnje tudi te, bolj temne strani našega športa uredile v splošno zadovoljstvo nas vseh.

Za konec našega prispevka, pa vabimo vse otroke do vključno tretjega razreda osnovne šole, da se nam pridružijo. Zglasijo se lahko pri skakalnicah v Moravčah poleg osnovne šole, vsako soboto ob 17. uri.

Upravni odbor
SK Termit Moravče

Mali oglasi

MASER pride na dom. Šifra »KONTAKT«.

INŠTRUIRAM matematiko in fiziko. Telefon: 722-225.

V DOMŽALAH prodam garažo. Telefon: (064) 801-497, Jožica Leget, Zabeznica 44 c, Žirovnica.

Servis šivalnih strojev
TINE KLANČAR
Vir, Čufarjeva 6,
61230 Domžale
Tel.: (061) 723-324

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662.

POUČUJEM in pomagam ti pri težavah z učenjem angleščine in nemščine. Telefon: 738-645.

INŠTRUIRAM matematiko za osnovne in srednje šole. Telefon: 737-336.

Cenjene stranke

Kompletne frizerske usluge na vašem domu vam nudi

»FRIZERKA IRENA«

IRENA KEČKEŠ
Ljubljanska 84
61230 Domžale
Telefon: 061/714-641

RABITE MORDA TAPETNIŠKE STORITVE?

Izdelava, predelava sedežnih garnitur (oblazinjenega pohištva). Notranja dekoracija prostorov, tapison, itison, tapete, zavese.

SEVER PETER TEPETNIŠTVO – DEKORACIJE Šmarca
telefon: 813-951

Odgovor Veljku

*Kar perutninarstvo zadeva:
Iz stare pute je odlična juha,
če kuhar zraven je, ko ta se kuha.*

*Kar pa besede »se pogreva«:
Nesrečno je le letno gledališče.
V poletnih (letnih?) časih,
v poletnih (letnih?) mesecih
poletni (letni?) so semestri,
poletna (letna?) je vročina,
poletne (letne?) so počitnice,
poletno (letno?) je potepanje,
poletno (letno?) je razmišljanje,
poletne (letne?) se zgođe zadevice.*

FRANCE

Epigram

Zamujena (napisana pa leta 1989)
MENGEŠKE, ČUJ, DISONANCE MELODIJE,
KAR V SEKUNDAH DOLGO VEN HITI,
KROGU PA TRDINOVEMU SLABO SONCE
SIJE,
SAJ VISOKI ZID PRED NJIM STOJI.

CERAR

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE Cesta talcev 7

Komisija za delovna razmerja Doma upokojencev Domžale objavlja naslednja prosta dela in naloge:

1. 1 srednjo medicinsko sestro za nedoločen čas

Pogoji:

- srednja šola za zdravstvene delavce
- strokovni izpit
- 3-mesečno poskusno

1. 1 srednjo medicinsko sestro za določen čas – 12 mesecev

Pogoji:

- srednja šola za zdravstvene delavce
- strokovni izpit
- 3-mesečno poskusno

Kandidatke naj pošljejo ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev v 8 dneh na naslov:
DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE
61230 DOMŽALE
Cesta talcev 7

O izbiri bomo kandidatke obvestili v 10 dneh po odločitvi, najkasneje pa v 30 dneh po preteku roka objave.

Cvetličarna Erika

vam nudi vse vrste rezanega cvetja, suhih cvetličnih aranžmajev, poročnih in drugih šopkov, žalne vence in vse vrste sveč! Delovni čas od 9. do 19. ure, sobota od 9. do 15. ure. Za obisk se priporoča

**CVETLIČARNA ERIKA
RADOMLJE**

»ELKOV« TRGOVSKO PODJETJE MORAVČE

Avtodeli Zastava program

zavorne ploščice in filtre za vse tipe vozil, vrhunska olja LIQUI MOLY, CASTROL, gume SEMPERIT.

VSI AVTODELI SO PO TOVARNIŠKIH CENAH – MOŽNOST DOSTAVE KAROSERIJSKIH DELOV

SE PRIPOROČAMO

JUS d.o.o.

AVTO ŠOLA

Domžale,
Toneta Tomšiča 9
Tel.: (061) 721-763

RAZPISUJE

tečaj cestno prometnih predpisov za voznike motornih vozil, s pričetkom v sredo, 14. 11. 1990 ob 17. uri v Domžalah. Cena tečaja je 350,00 din, izpitna ura vožnje je brezplačna. Izposojamo potrebno literaturo za izpit.

Pouk vožnje izvajamo na vozilih Yugo 45, Yugo 55, Yugo 65, Renault 5 GTL, Suzuki swift 1,0 GL, Suzuki swift 1,6 GLX 4 WD Sedan. Cena moto ure je 200,00 din.

Vozniki, ki že imate izpit z željo VOZITI VARNO IN ŽIVAHNO vam nudimo vožnjo na vozilih Suzuki, Mazda in Mitsubishi.

Srečno vožnjo!

MENGEŠKI AVTOMOBILSKI LEPOTNI MOJSTER...

V Mengšu imajo že nekaj časa za avtomobiliste novo ponudbo: Na Muljavi 13 vam nudijo storitve kot so:

- profesionalno čiščenje vozil
- kemično čiščenje notranjosti vozil
- specialna politura vozil
- popravilo poškodovanega laka na vozilu
- pranje vozil

Pomislite tudi na to, da je mnogo ceneje očistiti vaš avto in sedeže, kot pa kupiti nove sedežne prevleke, učinek pa je boljši in popolnejši!

Če boste prodajali avto, ga pripeljite v Mengeš, uredili vam ga bodo za prodajo...

Delajo s kemikalijami iz uvoza, neškodljivimi za ljudi in živali!

Oglasite se v Mengšu na Muljavi. Vaš avto potrebuje take storitve kot vam jih v AVTOKOZMETIKI nudijo!

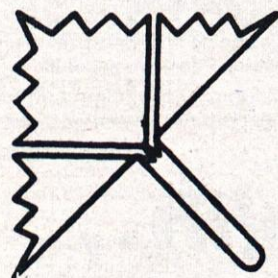
BENE BEHRIČ & ANDREJ MIHELAČ
Muljava 13, 61234 MENGEŠ
Tel.: (061) 738-844

VAL ZA VAŠO FRIZURO

»ČE ŽE LUŠTKANI NE PRIDETE, POTEM ZANESLJIVO ODDIDETE,« BI BIL LAHKO SLOGAN NOVOODPRTEGA FRIZERSKEGA SALONA VAL NA CESTI 7. AVGUSTA 36 V DOBU. PRIJAZNA LASTNICA MOJCA BOŽIČ JE ŽE PRED ČASOM ODPRLA SALON ZA MOŠKE, ŽENSKE IN OTROKE, KJER VAS OSTRIŽEJO, POČEŠEJO, SPLOH NAREDIMO VSE, DA JE VAŠA GLAVA LEPSJA. ZATO SE OGLASITE IN PREPRIČAJTE, DA SO CENE KONKURENČNE!

FRIZERSKI SALON VAL JE ODPRT VSAK DAN OD 10. DO 20. URE, V SOBOTAH PA VAS PRIČAKUJEJO OD 7. DO 12. URE.

NAGELJ d.o.o. DOMŽALE

Podjetje za gostinstvo, trgovino in storitve
Rent-a-car, Ljubljanska 87, tel.: 713-074, 722-274

1. prodaja vozil RENT-A CAR – TAXI, Nova ulica 8, nudimo vam:
 - prodajo vozil znamk Suzuki, Mazda, Mitsubishi
 - možnost po sistemu »staro za novo«
 - sposojanje vozil po sistemu rent-a-car
 - prevozi oseb z osebnimi avtomobili ali kombiji
 - taxiOdprto od 7. do 22. ure.

2. Gostišče »Nagelj«, Obrtniška 2 (ob magistralni cesti Ljubljana–Celje), nudimo vam:
 - tople napitke, hladne napitke, izbrana vina
 - več vrst toplih malic, kosila menü, poslovna kosila, poročna kosila in večerje
 - iz našega bogatega jedilnika vam posebno priporočamo domače jedi: krvavice z zeljem in žganci, pečenice, telečjo in svinjsko pečenko, od ostalih jedi pa: polnjene kalamare, ocvrte morske palčke, žabje krake, postrvi, tatarski biftek in ploščo »Nagelj«.Odprto od 7. do 22. ure, nedelja zaprto.

3. Trgovina »Spominki – darilo – okvirjanje slik«, Ljubljanska 87:
 - prodaja vseh vrst modnih dodatkov, stekla, lesenih predmetov, gorenjskih cekarjev, narodnih noš, poslovnih daril
 - uokvirjamo vse vrste slik, gobelinov, grafik...Na zalogi imamo bogato izbiro ogledal in reprodukcij. Odprto od 8.30 do 12. ure in od 16. do 19. ure, sobota zaprto.

Rent a Car

713-074, 722-274 TELEFAX: 722-274

SPOROČAMO

Utihi je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje, da se ne
vrneš.

(Ljudska)

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega
moža, očeta, dedka,
pradedka in brata

FRANCA STELETA st.

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom Beletovim,
prijateljem in znancem
za izražena sožalja, podarjeno
cvetje, govornikom za
poslovilne besede, g. župniku
za pogrebni obred, pevcem
ter vsem, ki ste ga spremili na
njegovi zadnji poti.

Žena, sin, hčerki z družinami,
sestri

Mengeš, Nasovče, Kamnik

Tvoj korak je obstal, tvoj glas
je
önemel, zdaj v grobu mirno
spiš, a v srcih naših še živiš.
S cvetjem ti zdaj grob
krasimo,
v trajno ljubezen in spomin,
cvetje s solzami rosimo,
v naših srcih je polno bolečin.

V SPOMIN

25. novembra bo minilo
žalostno leto, odkar si nas
zapustila ljubljena mama,
babica in prababica

ANGELA GORTA

iz Zgornjega Tustanja

Ljubila si življenje, ljubila si
svoj dom, a tiho in brez slo-
vesa odšla si v večni dom.
Hvala vsem, ki se jo spomi-
njate.

Vsi njeni.

Kako bi dihal rad, poslušal,
gledal,
sedel med vami in še katero
vmes povedal
pa me tišči teptan,
nad mano grob preran.

(Zupančič)

ZAHVALA

Ob prezgodnji boleči izgubi
našega dragega

MATEVŽA FLORJANČIČA

iz Radomelj

se iz vsega srca iskreno zah-
valjujemo vsem sorodnikom,
prijateljem, sosedom, sode-
lavcem in znancem za ustna
in pisna sožalja, za darovano
cvetje in za tako številno
spremljevanje na njegovi zadnji
poti. Hvala gospodu župniku.
Brez njegove ljubezni smo
revnejši, revnejši brez nje-
gove človeške toplote, brez
njegovega velikega srca, ki je
tako prezgodaj zastalo. Vsem
še enkrat iskrena hvala.

Njegovi.

Utihi je tvoj glas,
obstalo je tvoje srce,
ostali so sledovi pridnih rok
in kruto spoznanje,
da se ne vrneš več.

V SPOMIN

7. novembra mineva žalostno
leto, ko nas je mnogo prezo-
daj zapustila naša draga

ROZKA VIDMAR- HROVAT

iz Domžal, Ljubljanska 103

Zahvaljujemo se vsem sorod-
nikom, sodelavkam in sode-
lavcem, prijateljem in znancem,
ki obiskujete njen pre-
rani grob, ga krasite s cvetjem
in prizigate sveče. Hvala
vsem, ki ste jo ohranili v le-
pem spominu. Zelo jo pogre-
šamo.

Vsi njeni.

O bog, ko padem,
naj odpadem zrel;
naj me tvoj dih
pred žetvijo ne sname...

(Gradnik)

V 92. letu so se iztekli dnevi
našemu dobremu stricu

ANDREJU ŠUŠTARJU

po domače Špilarjevemu
Andrejčku
iz Lukovice

Najiskrenejša zahvala vsem,
ki ste ga v tako velikem šte-
vilu pospremili ob njegovem
slovesu. Osebna zahvala za
skrb dr. Pippu, domačemu g.
župniku in duhovniku Milanu
za občutene besede, govorniku
Luki Cerarju, hvala vsem
pevcem, praporščakom,
hvala Turističnemu društvu in
narodnim nošam za spremlje-
vanje na posebno slovesen na-
čin, hvala vsem za pomoč
v težkih trenutkih. Iskrena
zahvala vsem, ki ste ga imeli
radi.

Žalujoči nečaki in pranečaki.

ZAHVALA

Ob prerani boleči in nenado-
mestljivi izgubi nadvse dobre
in skrbne mame, stare mame,
sestre in tete

ANE KOROŠEC

Vrbankove mame iz Krašnje

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijatel-
jem, znancem in sodelav-
cem za pisne in ustne izraze
sožalja in podarjeno cvetje.
Zahvala velja tudi osebju
Zdravstvenega doma Dom-
žale, še posebno dr. Cerarju
in sestri Nandi za dolgoletno
zdravljenje, še posebno
skrbno nego v zadnjih dneh
njene življenja. Hvala gos-
podu župniku za lepo oprav-
ljen pogrebni obred, govorniku
Petru Avblju za ganljive
besede slovesa ob odprtem
grobju. Vsem in vsakemu po-
sebej, ki se nam kakorkoli po-
magali in nam v težkih trenu-
tih stali ob strani, ter našo
mamo pospremili na njeni
poti v prerani grob, še enkrat
iskrena hvala.

Vsi njeni.

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi
našega dragega ata

TONETA PESTOTNIKA

se iskreno zahvaljujemo za
izraze sožalja, podarjeno
cvetje in številno spremljevanje
na njegovi zadnji poti, vsem
sorodnikom, bližnjim in dalj-
nim sosedom, prijateljem in
znancem, DO Induplati Jarše,
sodelavcem iz LIP Radomlje
in Fructala iz Ljubljane, Du-
plince in Ajdovščine.
Hvala gospodu župniku za
lepo opravljen obred, vsem
pevcem, g. Vinkotu in g. Haf-
nerju za poslovilne besede.
Zahvala tudi vsem zdravni-
kom in ostalemu medicins-
kemu osebju, ki so mu po-
magali vsa leta njegove bo-
lezni.

Njegovi najbližji.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega
moža, brata, polbrata, strica
in svaka

JANEZA BROJANA

iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo
vsem, ki ste nam kakorkoli
izrekli sožalje, nam stali ob
strani in nam v najtežjih dneh
kakorkoli pomagali. Najiskre-
nejšo zahvalo izrekamo do-
brima sosedoma Vinku in
Ivanku Bolka, Stobljanskemu
oktetu in gospodu kaplanu za
lep pogrebni obred, globoka
hvala vsem za podarjeno
cvetje in spremljevanje na nje-
govi zadnji poti. Hvala vsem,
ki Janeza ohranjate v lepem
spominu.

Žena Marinka in vsi njegovi.

SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA PODRUŽNICA DOMŽALE 61230 DOMŽALE, LJUBLJANSKA 70

Vabi k sodelovanju osebo, ki naj izpolnjuje naslednje po-
goje:

1. Želi postati član Slovenske kmečke zveze
2. Obvlada strojepisno in knjigovodsko delo
3. Ima primeren odnos do ljudi
4. Ima možnost popoldanskega dela ob sredah

Delo nudimo honorarno!

Kandidati naj prijave pošljejo v 15 dneh po objavi na
naslov:

**SLOVENSKA KMEČKA ZVEZA
PODRUŽNICA DOMŽALE
61230 DOMŽALE, LJUBLJANSKA 70**

O izbiri bomo kandidate obvestili v 8 dneh po sprejemu
sklepa.

DOM UPOKOJENCEV DOMŽALE

Cesta talcev 7

Komisija za delovna razmerja
objavlja prosta dela in naloge

KUHARJA

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati
še naslednje:

- končana poklicna šola kuharske smeri
- 6 mesecev delovnih izkušenj

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s pol-
nim delovnim časom. Poskusno delo je 2 meseca.

Kandidati naj prijave z dokazili o izpolnjevanju pogo-
jev pošljejo v 8 dneh po objavi na naslov: DOM
UPOKOJENCEV DOMŽALE, 61230 DOMŽALE,
Cesta talcev 7

O izbiri bomo kandidate obvestili v 15 dneh po
sprejemu sklepa.

OBČINA DOMŽALE

Uprava za inšpekcijske službe

razpisuje prosta dela in naloge

1. OPRAVLJANJE CESTNO KOMUNALNIH INŠPEKCIJSKIH PREGLEDOV, za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji za zasedbo:

- dipl. gradbeni inženir (VIS VII)
- 3 leta delovnih izkušenj
- strokovni izpit za inšpektorja
- aktivno znanje slovenskega jezika

2. OPRAVLJANJE KMETIJSKIH INŠPEKCIJSKIH PREGLEDOV, za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.

Pogoji za zasedbo:

- dipl. inženir kmetijstva (VIS VII)
- 5 let delovnih izkušenj
- strokovni izpit za inšpektorja
- aktivno znanje slovenskega jezika

Izbrani kandidat bo imenovan za dobo 4 let in bo po poteku
te dobe lahko ponovno imenovan. Določeno je tri mesečno
poskusno delo.

Prijave z življenjepisom ter dokazili o izpolnjevanju pogo-
jev, pošljite v 8 dneh po objavi kadrovski službi upravnih
organov in strokovnih služb občine Domžale.

Nisi podal nam roke,
ne rekel besede v slovo.
Ostal pa si v naših srcih
in nikdar pozabljen ne boš.

Ob boleči in nenadomestljivi
izgubi dragega moža in očita

FRANCETA PAVOVCA

iz Depale vasi

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijatel-
jem in znancem za podar-
jeno cvetje, izrečeno sožalje
in denarno pomoč. Zahvalju-
jemo se tudi gospodu župniku
ter kaplanu iz Domžal za lepo
opravljen pogrebni obred.
Zahvala velja tudi gasilcem iz
Stoba. Hvala vsem, ki ste ga
spremili na njegovi zadnji
poti.

Žena in sin.

ZAHVALA

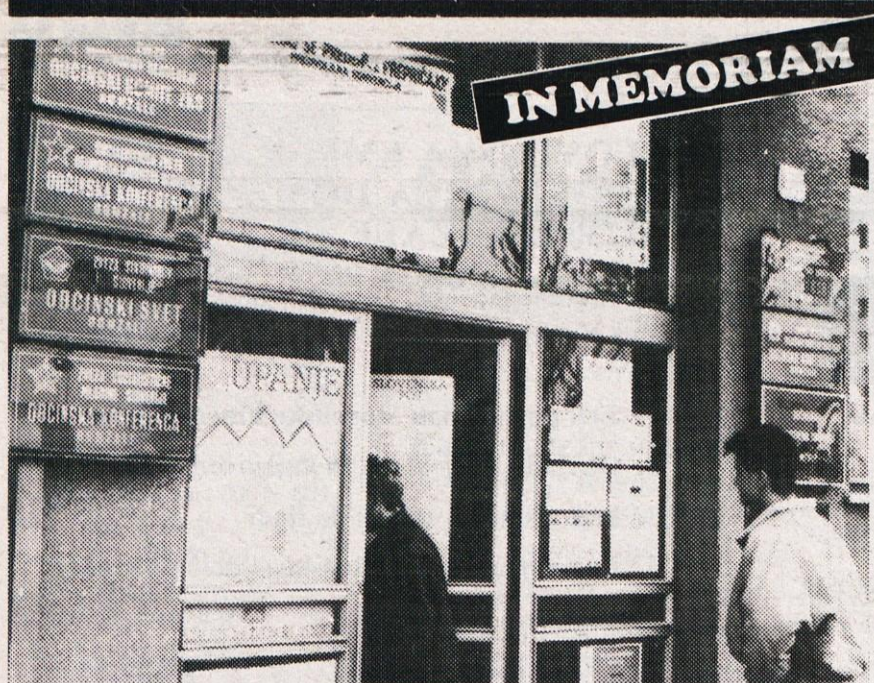
Ob izgubi najinega najdraž-
jega

STANETA STRMOLETA

iz Gorice pri Moravčah

se iskreno zahvaljujemo vsem
sorodnikom, sosedom, prijatel-
jem in znancem za izre-
čeno sožalja, darovano cvetje
in denarno pomoč in vsem, ki
ste ga pospremili v njegov
prerani grob. Iskrena hvala
tudi delovni organizaciji za
ganljiv govor pri odprtem
grobju.

Žalujoči vsi njegovi.

Oj ti hiša žalostnega spomina, oj, oj, oj...

INVENTURA NAŠIH KRAJEVNIH IMEN:

Naša toponimija

»Pogled« (tudi to je ime vasi) na vsebino krajevnih imen

ČLOVEK BI MENIL, DA NAŠA OBČINA NI KAJ POSEBNEGA: NE PO ŠTEVILU, NE PO OBSEGU. CELO KRAJEVNA IMENA DA NISO KAJ PRIDA ZANIMIVA. A VSE PREJ KOT TO! BOSTE VIDELI, KO SE PRED VAMI RAZGRNETA BOGASTVO IN ŠIRINA VSEBINE NAŠIH KRAJEVNIH IMEN. PA ZAČNIMO!

Če začnemo pri »A« – potem takega kraja ni. So pa zato na »Ž« – Žiče. Žeje in kraja z gozdnimi plodovi Žirovše in Želodnik. Očitno je, da živimo v krajnarsko razgibanem svetu, pravzaprav v gorskem svetu. Hrib je nad Ribčami, množinsko lastno ime Hribi pa je pri Trojanah.

Bogvedaj, da bi občanom vasi Brdo (glej srbskohrvatski slovar!) podtikali kje so jim korenine! Gora je pri Pečah, majhna gora je Gorica, še manjša gora je Goričica. Tu je tudi holm, holmec – od tod Homec. Dve Goričici sta: ena pri Ihanu, druga pri Moravčah. Gora ima Vrh. »Vrh« je nad Krašnjo. Nasprotje od gori je dol. Vasi Dole sta dvoji: ena pod Trojico, druga je pri Kraščah. Bolj spodaj so tudi Dolenje, sploh spodaj pa so Podgora, Podgorica, Podmilj, Podrečje, Podsmrečje, Podstran. Seveda imamo vrsto krajev, ki imajo spredaj tiste določne besede – Mali, Veliki, Spodnji, Srednji, Zgornji. Poglejmo jih:

Posebno majhne so vasi, to pa pove tudi ime Mala Loka, Mali Jelnik, Mala Lašna; posebno veliki vasi nista, četudi piše Veliki Jelnik in Velika vas. A če piše, verjemimo!

Spodnji kraji so: Spodnja Dobrava, Spodnja Javorščica, Spodnje Jarše, Spodnja Loka, Spodnje Koseze, Spodnje Prapreče, Spodnji Petelinjek, Spodnji Prekar, Spodnji Tustanj.

Zgornji kraji so predvsem Gorenje, pa seveda Zgornja Dobrava, Zgornja Javorščica, Zgornje Jarše, Zgornje Koseze, Zgornje Loke, Zgornje Prapreče, Zgornji Petelinjek, Zgornji Prekar in Zgornji Tustanj.

Kar zadeva tiste srednje kraje imajo samo Jarše tudi srednje – torej Srednje Jarše.

Osnovno, kar se kaže iz laičnega toponimičnega razumevanja naših krajevnih imen, je veliko število ledinskih izvorov imen. Imena kažejo, kje v naravi se kraji nahajajo ali so se nekoč, ko so pridobili ime, nahajali:

Krtina, Laze, Log, Loka, Poljane, Prelog, Prevalje, Zalog, Zavrh, Zaboršt, Preserje; takih imen je kolikor hočeš, samo ozreti se moraš naokoli.

Pa drevje, kako lepa so krajevna imena, ki kažejo na drevesa naših krajev: Jesen, Javorje, Dob (hrast), Lipa, Vrba, Gabrje, Jelša, Hrastnik, Česnjice, Brezje, Topole...

Drevesa in sploh vse rastlinje rabijo za rast vodo. Vdonih imen je tudi kar nekaj: Loka, Zaloka, Podrečje. Kjer je voda, je tudi žeja: Žeje so pri Trojici; vas Suša je nad Blagovico.

Vsem ljudem ni dobro, nekaterim piše celo na hišah, kako je s stvarjo HUDO!!.

Sicer pa, dovolj besed in dela. Gremo na Ples. Pri Moravčah!

M. BROJAN

Epigrama

Pornografija

Saj okupirala nam je deželo, na vsakem večjem oglu ven štrli; iz mesta se razširila je v selo, otroke »vzgaja« (hudič se pa reži).

FRANCE CERAR

Rešitev za Jugoslavijo

Streljalo se bo zdaj v enajstem mesecu: ENAJSTMETROVKE! Kdor na svojem голу boljši bo vratar, na igrišču svojem – sam bo gospodar!

PONATISKUJEMO ČLANEK IZ DELA X Z DNE, 16. OKTOBRA 1990 – KAJ PRAVIJO NA ELEKTRO PODJETJU PODREČJE?

Se bodo vlomilci na Domžalskem zastonj tudi greli?

Tole je pravzaprav zgodba o uspešnem delu vlomilca, gospoda J. iz domžalske okolice, pa o manj uspešnem delu organov pregona ali bolje tistega ali tiste, ki ga je kljub teži dokazov letos izpustil iz zapora, da veselo vlamlja naprej in se požvižga na tako pravno državo in še vedno igra na karto srca. Ta pa je kot se zdi zelo uspešna. Je pa še nekaj, kar bo treba razrešiti – in to je, kdo bo plačal elektriko. Ja, prav ste prebrali. Da se ropati, na nek način seveda, tudi električni tok. Kajti vlomilec J., lahko bi bil tudi kakšen drug gospod ali gospodična, je vlomil in da bi se bolje videlo, si je izdatno osvetil prizorišče. Ko pa je odšel, je za njim ostala prižgana razsvetljava.

Ker pač v počitniško hišico ne greš vsak dan, te luči ob takšnem obisku sicer prijazno sprejmejo, a kaj, ko je to zelo drago. In tako se je prizadeti po zadnjem vlamu na Dobovju, obrnil na Elektro Domžale in jih prosil, da mu dajo ali posodijo ključ glavne varovalke, ki je pod njihovim skrbstvom, da bi jo lahko ob odhodu vedno odvil in omarico zaklenil. Da si vlomilec ravno ne bi mogel svetiti in si kaj še skuhati, kot je bilo to zadnjič, ter pustiti vžgan štedilnik, kar seveda lahko povzroči požar.

Zdi se, da o tem še poglobljeno razmišljajo. Toda, če bodo še razmišljali in mi ključa ne bodo dali ali posodili, jim bom žal iz tehtnih razlogov moral vrniti račun in jih prositi, naj ga pošljejo njihovemu soobčanu, vlomilcu J. ali pa kakemu drugemu po imenu, istega poklica in interesov.

Kajti to, da občan praviloma nima dostopa do glavne varovalke v hiši, je morda res strokovno pravilno. Vseeno pa bi se bilo pametno dogovoriti, ali je bolje, da zgornji nekaj hiš, če bo črka predpisov neizprosna. Tudi v takem primeru Elektro Domžale prevzema precejšnjo odgovornost. Pa mislim, da mi bodo ključ le posodili, saj je vlomov

v domžalski okolici zdaj že več, kakor je listja na tem jesenskem drevju. Posebno še, odkar se specialni povratniki kar ob belem dnevu sprehajajo in odkrito načrtujejo svoja dejanja, za katera niti ne čakajo več plačila noči. Ampak, ker je že hladno, se želijo še pogreti ob topli štedilnikovi plošči. Organi pregona jih sicer zvečine hitro polove, toda sodni mlini... A, ti pač meljejo počasi in vlomilci se pač morajo ta čas nekje pogreti...

Marijan Slevce

Nikdar iz svoje kože

Odloči kritik se in gre – v živalski vrt; da si ogleda ga, kot orel in kot – krt.

V vidno polje mu žirafa pride... z jezika mu ocena (subjektivna) koj uide: »Vidim stvar, razvlečeno, banalno; in tudi, žal, prav nič originalno!«

V živo, na živo – v discoteki LIFE

Sedaj smo pa ljudje – obiskala nas je CICCiolina!

SLAMICE IZ SLAMNIKA

Treba je paziti!

Politično je danes zelo »ferdehtlik«, če se kdo pelje s kmečkim vozom ali bogvedaj celo traktorjem – takoj si ožigosan, da si zamenjal stranko...

Mi že vemo zakaj!

Ko smo krajane pod Limbarsko goro spraševali, kaj mislijo o bodoči asfaltni cesti, so se nam zelo kisló nasmihali, češ, počakajmo, asfalta še ni. Nekateri zaključujejo tudi drugače: kakršna repa in želje, takšen obraz... Kisel...

Le brez skrbi

Nekateri prominentni oz. eminentni posamezniki izražajo svoje ogorčenje, češ, da že cel mesec niso bili v časopisu. Ni problema, gospodje..., časi so taki, da se znajdeš v časopisu celo brez veze, ... pa se ne bi vi, ki imate dovolj razlogov, da boste kmalu v časopisu...

Brez vsebinske razlike

Na moravški magistrali je nekdanja cvetličarna postala vinotoč. Pa veste, da sploh ni nobene razlike – Prej in potem: vedno ste v rožcah...

Kdo ve, če...

Na pročelju Ljubljanske 70 so naši krščanski demokrati v dokaz svojega obstoja postavili marmornato napisno tablo. Pa bog ne daj, da si napovedujejo svojo usodo...

No, dajte, poslanci...

Če nadaljujemo prejšnjo slamico, bi se morda Cicciolin obisk lahko podaljšal za kakšen trenutek, če bi s svojo sejnino... doplačali trud obiskovalke iz Italije...

Obogatena ponudba

Po razvitosti se Moravče močno približujejo centru občine. V zadnjem času so odprli dva vinotoča...

Tretjič, a ne zadnjič, zadnja seja

Sedanji uredniški odbor se je že tretjič zadnjič – do nadaljnjega – sestal na zadnji seji... niti vojska, niti policija, niti bog nam nič ne morejo... (izposojeno iz MLADINE)

občinski poročevalec

Občinski poročevalec, glasilo občine Domžale, izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Vera Vojska, glavna urednica, Matjaž Brojan, odgovorni urednik, Marjan Bolhar, Marjan Gorza, Pavle Pevec, Cveta Zalokar-Oražem, Tone Orel, Ivan Kepić, Janez Stibrič, Bogdan Osolin, Ivko Hribar, Igor Lipovšek-Lenasi, Martin Grošelj.

Glavna urednica: Vera Vojska, tel.: 721-321, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 711-686, tehnični urednik: Janez Demšar, tel.: 323-841, fotografije: Vido Repanšek, tel.: 737-660 popoldan.

Glasilo izhaja v nakladi 15.500 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 70, Domžale p. p. 2. Poslanih rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača. Uradne ure uredništva: ponedeljek in petek od 10. do 13. ure in sredo od 10. do 13. ure in od 14. do 17. ure. Glasilo je na podlagi sklepa izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodnje.

NAŠ ROKOVNJAČ ŽONČA

Včasih smo ropali ob cestah z noži...

Potem so drugi rokovnjači ropali z dekreti o razlasitvah

LIFE TREND

Današnji ropajo z delničarstvom, holdingi, razprodajo podjetij....

